

Memoriu de prezentare
in vederea obtinerii avizului ANANP Alba,
intocmit cf. Anexa nr. 5 E a Legii nr. 292/2018

I. Denumirea proiectului:

**CONSTRUIRE IMOBIL LOCUINTA DE VACANTA CU REGIM DE INALTIME P+M,
AMENAJARI EXTERIOARE SI IMPREJMUIRE TEREN**

II. Titular

- Numele: Cenan Mihai-Razvan si Cenan Iulia-Marcela
- Adresa poștală: str. Soporului, nr. 11, apt. 33, mun. Cluj-Napoca, jud. Cluj
- Numărul de telefon: 0766269794 – arh. Andrei Koves
- Adresa de e-mail: andrei.koves@gmail.com

III. Descrierea caracteristicilor fizice ale întregului proiect:

a) **Rezumat al proiectului:**

Imobilul se afla in intravilanul satului Rimetea, com. Rimetea, jud. Alba, in zona de protectie a rezervatiei de arhitectura si urbanism Rimetea Turism, rezervatie inscrisa in lista Monumentelor Istorice 2015 nr. crt. 456 la codul AB-II-s-00268 – Situl rural Rimetea, in situl Natura 2000.

Imobilul se afla in proprietatea privata a sotilor Cenan Mihai-Razvan si Cenan Iulia-Marcela, conform extras CF anexat.

Suprafata terenului = 1370 mp

Suprafata construita la sol propusa = 104,86 mp

Suprafata construita desfasurata propusa = 182,63 mp

POT propus = 7,65%

CUT propus = 0,13

Regim de inaltime propus = P+M

Funcțiunea: Locuinta de vacanta

Categoria de importanta: D – redusa

Clasa de importanta: III

Grad de rezistenta la foc: III

Risc de incendiu: mic

Spatiu verde amenajat = 1104,13 mp (80,59% din totalul parcelei)

Suprafata carosabila (accese, circulatii si parcare) = 92,46 mp (6,75% din totalul parcelei)

Suprafata pietonala (circulatii si terase neacoperite) = 61,13 mp (4,46% din totalul parcelei)

Numar locuri de parcare propuse: 4 (pe platforma carosabila amenajata pe sol, neacoperite, conform plan situatie propusa).

Teren imprejmuit.

Constructia propusa, cu functiunea de locuinta de vacanta va avea regim de inaltime P+M. Cele 2 niveluri se vor dispune astfel:

Cabana:

Parter (S construita parter = 83,69 mp), continand urmatoarele incaperi:

Cod incapere	Denumire incapere	Suprafata utila (mp)
P-01	Living + Loc de luat masa	30,49 mp
P-02	Depozitare (sub scara)	2,73 mp
P-03	Camera 1	7,07 mp
P-04	Bucatarie	8,27 mp
P-05	Baie 1	3,58 mp

P-06	Depozit	4,61 mp
Suprafata utila parter = 56,75 mp		

Parterul beneficiaza si de o terasa acoperita cu suprafata de 16,36 mp.

Mansarda (S construita etaj = 77,77 mp), continand urmatoarele incaperi:

Cod incapere	Denumire incapere	Suprafata utila (mp)
M-01	Hol + scara	7,52 mp
M-02	Dormitor 2	9,69 mp
M-03	Dormitor 3	9,38 mp
M-04	Dormitor 4	11,02 mp
M-05	Dormitor 5	11,02 mp
M-06	Baie 2	4,19 mp
Suprafata utila etaj = 52,82 mp		

Mansarda beneficiaza si de o terasa acoperita cu suprafata de 16,31 mp.

Suprafata utila totala a locuintei este de 109,57 mp.

Proiectul cuprinde si construirea unui foisor (terasa acoperita, constructie independenta), cu suprafata construita (si desfasurata) de 21,17 mp.

Locuinta de vacanta propusa dispune de o scara interioara, deservita de circulatii (hol) la fiecare nivel.

Numar locuri de parcare propuse: 4 (pe platforma carosabila amenajata pe sol, neacoperite, conform plan situatie propusa).

Structura constructiva:

Constructia va avea o structura de rezistenta din grinzi de lemn masiv, dispuse orizontal, suprapuse, pe suport fundatii continue din beton armat si placa parter pe sol din beton armat.

Foisorul va fi realizata din structura de lemn masiv.

Se prevede pe conturul constructiei un dren de pietris + tub perforat infasurat in geotextil. Toate drenurile vor fi colectate si se vor deversa conform solutiei de constructii subterane prevazute in proiectul pe specialitatea instalatii.

Acoperisul constructiei va fi tip sarpanta in 2 ape, atat pe cabana cat si pe foisor, din lemn, cu invelitoare din tigla de tabla.

Toate elementele de lemn ale constructiei vor fi tratate hidrofug, ignifug si antifungic.

Finisajele exterioare:

Fatadele cladirii vor fi finisate cu lambriuri de lemn orizontale, dispuse in caplama, culoare lemn-natur.

Invelitoarea acoperisului va consta din tigla de tabla.

Tamplariile exterioare vor fi realizate din profile de PVC si prevazute cu geam termoizolant, cu sticla transparenta.

Imprejmuirea se va realiza din lemn, preluand specificul local al zonei de cabane.

Finisajele interioare:

Finisajele tavanelor si peretilor in toate spatiile vor fi finisate cu zugraveli lavabile. Peretii in bai vor fi finisati partial cu gresie ceramica, in zonele de stropire, in rest peretii vor fi finisati cu zugraveli lavabile de interior. Pardoselile vor fi din gresie ceramica antiderapanta in bai si din parchet in restul incaperilor. Tamplaria interioara va fi din MDF/lemn. Scarile de acces la nivelurile superioare vor avea structura de lemn si trepte finisate antiderapant. Se vor prevedea balustrade de protectie conform normelor legale la scari pe inaltimea tuturor nivelurilor. Culorile si texturile finisajelor interioare vor fi alese impreuna cu beneficiarul.

b) **Justificarea necesității proiectului:**

- Exercitarea dreptului la proprietate si de a construi pe proprietate, in conformitate cu legislatia in vigoare.

c) **Valoarea investiției:**

- Conform devizului general estimativ, valoarea investitiei se ridica la cca. 190.000 lei.

d) **Perioada de implementare propusă:**

- Conform autorizației de construire emise, în limita a 24 de luni de la demararea lucrărilor de construire.
- e) **Planșe reprezentând limitele amplasamentului proiectului, inclusiv orice suprafață de teren solicitată pentru a fi folosită temporar (planuri de situație și amplasamente):**
- Anexate documentației depuse.
- f) **O descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect, formele fizice ale proiectului (planuri, clădiri, altestructuri, materiale de construcție etc.):**
- Descrierea geometrică și dimensională a proiectului propus se află în partea desenată a documentației depuse.

Se prezintă elementele specifice caracteristice proiectului propus:

- profilul și capacitățile de producție: NU ESTE CAZUL.
- descrierea instalației și a fluxurilor tehnologice existente pe amplasament (după caz): NU ESTE CAZUL.
- descrierea proceselor de producție ale proiectului propus, în funcție de specificul investiției, produse și subproduse obținute, mărimea, capacitatea: NU ESTE CAZUL.
- materiile prime, energia și combustibilii utilizați, cu modul de asigurare a acestora.
Materii prime: NU ESTE CAZUL.
Combustibili utilizați pentru utilități: de la rețelele edilitare existente în zona, prin bransament și parțial în regim propriu (apa curentă – hidrofor în put forat pe proprietatea privată)
- racordarea la rețelele utilitare existente în zona: CONFORM AVIZE DE AMPLASAMENT ȘI BRANSAMENT.
- descrierea lucrărilor de refacere a amplasamentului în zona afectată de execuția investiției: NU ESTE CAZUL.
- căi noi de acces sau schimbări ale celor existente: NU ESTE CAZUL. Se pastrează accesul existent.
- resursele naturale folosite în construcție și funcționare: NU ESTE CAZUL.
- metode folosite în construcție/demolare: CONVENTIONALE, NORMATE, CONFORM PROIECT.
- planul de execuție, cuprinzând faza de construcție, punerea în funcțiune, exploatare, refacere și folosire ulterioară: NU ESTE CAZUL.
- relația cu alte proiecte existente sau planificate: NU ESTE CAZUL.
- detalii privind alternativele care au fost luate în considerare: NU ESTE CAZUL.
- alte activități care pot apărea ca urmare a proiectului (de exemplu, extragerea de agregate, asigurarea unor noi surse de apă, surse sau linii de transport al energiei, creșterea numărului de locuințe, eliminarea apelor uzate și a deșeurilor): NU ESTE CAZUL.
- alte autorizații cerute pentru proiect: AVIZ ANPM ALBA, anexat documentației depuse.

IV. Descrierea lucrărilor de demolare necesare: NU ESTE CAZUL

V. Descrierea amplasării proiectului :

- distanța față de granițe pentru proiectele care cad sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001 cu modificările și completările ulterioare:
NU ESTE CAZUL.
- localizarea amplasamentului în raport cu patrimoniul cultural potrivit Listei Monumentelor Istorice actualizată periodic și publicată în Monitorul Oficial al României și a Repertoriului Arheologic Național instituit prin OG nr.43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

Imobilul se află în intravilanul satului Rimetea, com. Rimetea, jud. Alba, în zona de protecție a rezervației de arhitectură și urbanism Rimetea Turism, rezervație înscrisă în lista Monumentelor Istorice 2015 nr. crt. 456 la codul AB-II-s-00268 – Situl rural Rimetea, în situl Natura 2000.

- hărți, fotografii ale amplasamentului care pot oferi informații privind caracteristicile fizice ale mediului, atât naturale, cât și artificiale și alte informații privind:
  - folosințele actuale și planificate ale terenului atât pe amplasament, cât și pe zone adiacente acestuia;

- politici de zonare și de folosire a terenului;
- arealele sensibile;

NU ESTE CAZUL.

Planuri de încadrare și de situație (existența și propuneri) pot fi consultate în partea desenată a documentației depuse.

- coordonatele geografice ale amplasamentului proiectului, care vor fi prezentate sub formă de vector în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională Stereo 1970.

A se consulta planul topografic anexat.

- detalii privind orice variantă de amplasament care a fost luată în considerare: NU ESTE CAZUL.

VI. Descrierea tuturor efectelor semnificative posibile asupra mediului ale proiectului, în limita informațiilor disponibile

A. Surse de poluanți și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispensarea poluanților în mediu

a. Protecția calității apelor:

Sursele de poluanți pentru ape, locul de evacuare sau emisarul;

Stațiile și instalațiile de epurare sau de preepurare a apelor uzate prevăzute;

În perioada de construcție, sursele posibile de poluare a apelor sunt cauzate de executia propriu-zisă a lucrărilor, traficul de șantier și organizarea de șantier. Lucrările de construcție se vor realiza doar pe amplasament.

b. protecția aerului:

Sursele de poluanți pentru aer, poluanți, inclusiv surse de mirosuri

În perioada de construcție activitățile de șantier pot avea un impact asupra calității atmosferei din zonele de lucru și din zonele adiacente acestora.

Sursele principale de poluare a aerului specifice executiei lucrării pot fi grupate după cum urmează:

- activitatea utilajelor de construcție pentru punerea în opera a lucrărilor
- transportul materialelor și a personalului
- manipularea materialelor

Emisiile din timpul desfășurării lucrărilor de construcție sunt asociate în principal cu manevrarea, transportul unor materiale și activitatea utilajelor de construcție. Emisiile de praf variază adesea în mod substanțial de la o zi la alta, în funcție de operațiile specifice, condițiile meteorologice dominante, modul de transport a materialelor.

Poluarea specifică a activității utilajelor și circulației vehiculelor se poate estima după:

- consumul de carburanți (substanțe poluante: Nox, CO₂, CO, compuși organici volatili non metalici, particule materiale rezultate din arderea carburanților etc.)
- aria pe care se desfășoară aceste activități (substanțe poluante – particule materiale în suspensie și sedimentabile)
- distanțele parcurse (substanțe poluante – particule materiale ridicate în aer de pe suprafața drumurilor)

Se apreciază că emisiile în aer pe perioada de construire sunt reduse și afectează arii reduse. În scopul eliminării posibilității dispersiei pulberilor provenite din lucrări se vor lua măsuri de umectare a suprafețelor atunci când este cazul.

Sursele de poluanți după realizarea investiției:

- emisiile provenite din arderea carburanților autoturismelor care tranzitează zona. Sunt emisii difuze, care se încadrează în limitele prevăzute.

Instalațiile pentru reținerea și dispersia poluanților în atmosferă:

- Se recomandă ca mijloacele de transport să aibă inspectia tehnică la zi

Impactul asupra calității atmosferei generat de sursele din amplasamentul obiectivului analizat este strict local și se estimează încadrarea în limitele prevăzute de STAS 12574 – 84 și a Legii 104/2011 precum și dispozițiilor Ord. 462/1993.

c. Protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor

Sursele de zgomot și vibrații

In perioada construirii obiectivului se va înregistra o creștere a nivelului de zgomot în zona amplasamentului determinate în principal de:

- intensificarea traficului în zona, determinat de necesitatea aprovizionării cu materiale, echipamente și utilaje
- pentru reducerea impactului acustic, măsurile adecvate, aplicate în mod curent pe șantierele de construcție, sunt:
- esalonarea judicioasă a activităților de construcție și reducerea perioadelor de activitate simultană a mai multor surse generatoare de zgomote și intensitate ridicată;
- organizarea și dirijarea circulației utilajelor și mijloacelor de transport în scopul fluentizării traficului;
- monitorizarea acustică a amplasamentului și adoptarea măsurilor adecvate de reducere a impactului acustic, dacă este cazul.

În perioada funcționării principalele surse de zgomot vor fi prezentate de: mijloace de transport care se vor deplasa în incinta curții, manipularea marfurilor.

Valorile admise ale zgomotului măsurate nu vor depăși 65 dB (A) conform datelor prevăzute în STAS 10009/88. Se vor respecta prevederile Ordinului Ministerului Sănătății nr.119/2014.

Amenajările și dotările pentru protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor

Pentru reducerea nivelului de zgomot executantul lucrărilor va lua o serie de măsuri tehnice și operaționale și anume:

- adaptarea graficului zilnic de desfășurare a lucrărilor la necesitățile de protecție a receptorilor sensibili din vecinătate, astfel se va evita lucrul în intervalul orar 22.00 – 07.00 și 13.00 – 14.00.
- Oprirea motoarelor pe timpul efectuării operațiilor de descărcare a materialelor.

d. protecția împotriva radiațiilor:

Sursele de radiații

Amenajările și dotările pentru protecția împotriva radiațiilor

NU ESTE CAZUL

e. protecția solului și a subsolului

Sursele de poluanți pentru sol, subsol, ape freatică și de adâncime

În perioada de execuție a lucrărilor propuse, sursele posibile de poluare a solului și subsolului, apelor freatică și de adâncime sunt cauzate de execuția propriu-zisă a lucrărilor, traficul de șantier. Principalele surse de poluare a solului în perioada de execuție sunt reprezentate de:

- depozitarea necontrolată și pe spații neamenajate a deșeurilor rezultate din activitățile de construcție
- scapări accidentale sau neintenționate de carburanți, uleiuri de la mijloacele de transport și de la utilajele folosite în activitățile de execuție;
- manevrarea defectuoasă a autovehiculelor care transportă diverse tipuri de materiale sau a utilajelor.

Lucrările și dotările pentru protecția solului și a subsolului

- se recomandă ca societatea care va desfășura lucrările de construcție să aibă în dotare materiale absorbante care să poată fi utilizate în cazul unor poluări accidentale cu produse petroliere (combustibil, uleiuri de motor etc.) în caz de poluare accidentală, se va interveni prompt cu material absorbant, care, după utilizare va fi recuperat în saci PVC și preluați de o firmă specializată.
- se va amenaja o zonă specială de depozitare a deșeurilor, astfel încât acestea să nu poată fi antrenate de vânt
- se recomandă ca utilajele grele să se deplaseze strict în zona proiectului, fără a afecta suprafețe suplimentare de teren.

f. protecția ecosistemelor terestre și acvatice:

Identificarea arealelor sensibile ce pot fi afectate de proiect

Lucrările, dotările și măsurile pentru protecția biodiversității, monumentelor naturii și ariilor protejate

Prin implementarea proiectului nu vor fi afectate obiective protejate, monumente de interes public sau zone de interes tradițional.

g. protecția așezărilor umane și a altor obiective de interes public:

Identificarea obiectivelor de interes public, distanța față de așezările umane, respectiv față de monumente istorice și de arhitectură, alte zone asupra cărora există instituit un regim de restricție, zone de interes tradițional și altele;
Lucrările, dotările și măsurile pentru protecția așezărilor umane și a obiectivelor protejate și/sau de interes public;
Masuri de diminuare a impactului proiectului asupra așezărilor umane și a obiectivelor protejate și/sau de interes public:

- manipularea cu atenție a utilajelor
- respectarea cailor de acces pentru utilaje
- respectarea tehnologiei de execuție
- respectarea proiectului tehnic și a detaliilor de execuție pe fiecare specializare
- respectarea orelor de odihnă
- respectarea normelor și normativelor de protecție a muncii

h. prevenirea și gestionarea deșeurilor generate pe amplasament în timpul realizării proiectului/în timpul exploatarei, inclusiv eliminarea

Lista deșeurilor (clasificate și codificate în conformitate cu prevederile legislației europene și naționale privind deșeurile), cantități de deșeuri generate
Programul de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate;
Planul de gestionare a deșeurilor

În perioada lucrărilor de construcție deșeurile rezultate se vor colecta selectiv și se vor preda la firma specializată.

i. gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice periculoase

Substanțele și preparatele chimice periculoase utilizate și/sau produse

Lucrările de execuție și întreținere nu presupun utilizarea unor categorii de materiale care pot fi încadrate în categoria substanțelor toxice și periculoase. Singura substanță chimică periculoasă este carburantul folosit de utilaje și de mijloacele de transport, care va fi achiziționat de la stațiile PECO.

Modul de gospodărire a substanțelor și preparatelor chimice periculoase și asigurarea condițiilor de protecție a factorilor de mediu și a sănătății populației

În perioada de funcționare, prin natura activității, nu se vor folosi substanțe chimice periculoase.

Investiția nu depreciază aspectul general al zonei. Lucrările propuse sunt compatibile cu reglementările urbanistice ale zonei și au fost realizate în zonele cu funcțiuni permise. Prin activitățile desfășurate pe amplasament, în cadrul proprietății particulare, obiectivul nu are impact negativ asupra mediului și asupra proprietăților vecine. Realizarea proiectului nu presupune utilizarea de substanțe sau materiale care sunt riscante sau toxice pentru sănătatea populației sau pentru mediu.

B. Utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității

VII. Descrierea aspectelor de mediu susceptibile a fi afectate în mod semnificativ de proiect:

Proiectul va avea un impact nesemnificativ, pe perioada în care se vor executa lucrările de construcție. Pentru fiecare aspect de mediu sunt propuse măsuri de prevenire și reducere a impactului pe perioada lucrărilor de construcție, deoarece în perioada funcționării nu există impact asupra mediului.

Impactul asupra populației, sănătății umane, biodiversității (acordând o atenție specială speciilor și habitatelor protejate), conservarea habitatelor naturale, a florei și a faunei sălbatice, terenurilor, solului, fosforului, bunurilor materiale, calității și regimului cantitativ al apei, calității aerului, climei (de exemplu, natura și amploarea emisiilor de gaze cu efect de seră), zgomotului și vibrațiilor, peisajului și mediului vizual, patrimoniului istoric și cultural și asupra interacțiunilor dintre aceste elemente. Natura impactului (adică impactul direct, indirect, secundar, cumulativ, pe termen scurt, mediu și lung, permanent și temporar, pozitiv și negativ)

Impactul asupra populației și sănătății umane:

Implementarea proiectului nu va avea impact negativ asupra condițiilor de viață ale locuitorilor (schimbări asupra calității mediului, zgomot, scăderea calității hranei etc.). Proiectul nu va genera implicații negative din punct de vedere social și cultural.

Impactul asupra terenurilor, solului:

Materialele necesare executării lucrărilor propuse se vor depozita pe amplasament pentru a preveni poluarea solului și/sau subsolului din vecinătatea amplasamentului.

Lucrarile se vor desfasura in perimetru prevazut prin proiect, fara a se ocupa suprafete/terenuri suplimentare.

Impactul asupra calitatii si regimului cantitativ al apei:

Implementarea proiectului nu va avea impact asupra regimului cantitativ al apei si nu vor exista schimbari ale conditiilor hidrologice si hidrogeologice ale amplasamentului. Obiectivul nu va modifica regimul de curgere al apelor subterane sau debitul acestora.

Impactul asupra calitatii aerului, climei:

In perioada de executie a lucrarilor calitatea aerului poate fi afectate de emisiile de gaze de ardere provenite de la utilajele si mijloacele de transport si pulberile rezultate in urma manipularii si punerii in opera a materialelor de constructii. Avand in vedere dimensiunea investitiei apreciem ca impactul emisiilor in faza de executie va fi redus ca intensitate, in timp si in spatiu. In scopul eliminarii posibilitatii dispersiei pulberilor provenite din lucrari se vor lua masuri de umectare a suprafetelor atunci cand este cazul. Lucrarile propuse a se executa prin proiect nu vor conduce la modificari ale regimului climatic.

Impactul asupra zgomotelor si vibratiilor:

Principalele surse de zgomot specifice etapei de constructie vor fi constituite din:

- Functionalitatea utilajelor necesare lucrarilor de constructii-montaj
- Traficul vehiculelor utilizate pentru transportul materialelor

Pentru reducerea nivelului de zgomot, executantul lucrarilor va lua o serie de masuri tehnice si operationale si anume:

- Adaptarea graficului zilnic de desfasurare a lucrarilor la necesitatile de protejare a receptorilor sensibili din vecinatate
- Oprirea motoarelor pe timpul efectuarii operatiunilor de descarcare a materialelor

Impactul asupra peisajului si mediului vizual:

Investitia propusa nu prezinta elemente functionale sau de alta natura care ar putea sa aduca prejudicii peisajului din zona. Implementarea proiectului nu va afecta contextul existent si urmareste sa se incadreze in zona cadrului atropic actual.

Impactul asupra patrimoniului istoric si cultural si asupra interactiunilor dintre aceste elemente:

Lucrarile propuse nu vor avea impact negativ asupra patrimoniului istoric si cultural.

Extinderea impactului:

Impactul determinat de perioada de constructie nu se va extinde in afara zonei de amplasare a proiectului. Proiectul va avea impact nesemnificativ, numai pe perioada in care se vor desfasura lucrarile de constructie si impact pozitiv pe perioada de functionare.

Magnitudinea si complexitatea impactului:

Proiectul va avea impact nesemnificativ, numai pe perioada in care se vor desfasura lucrarile de constructie si impact pozitiv pe perioada de functionare.

Probabilitate impactului:

Probabilitatea impactului este considerata mediu. Se ia in considerare faptul ca pentru fiecare aspect de mediu sunt propuse masuri de prevenire si reducere a impactului atat pe perioada lucrarilor, cat si pe perioada de exploatare a acestuia.

Durata, frecventa si reversibilitate impactului:

Impactul va fi temporar si limitat pe perioada lucrarilor de executie. Pentru perioada de exploatare impactul va fi pozitiv si continuu. Atat pentru perioada de lucrari de executie cat si pentru perioada de exploatare sunt propuse, pentru fiecare aspect de mediu in parte, masuri de prevenire si reducere a impactului asupra mediului.

Masurile de evitare, reducere sau ameliorare a impactului semnificativ asupra mediului:

Proiectul va avea impact nesemnificativ si numai in zona si pe perioada in care se vor executa lucrari de construire. Pentru reducere la minimum a impactului asupra mediului sunt propuse, pentru fiecare aspect de mediu in parte, masuri de prevenire si reducere a impactului asupra mediului.

Natura transfrontiera a impactului: NU ESTE CAZUL

VIII. Prevederi pentru monitorizarea mediului - dotări și măsuri prevăzute pentru controlul emisiilor de poluanți în mediu, inclusiv pentru conformarea la cerințele privind monitorizarea emisiilor prevăzute de concluziile BAT aplicabile. Se va avea în vedere ca implementarea proiectului să nu influențeze negativ calitatea aerului în zonă.

Avand in vedere nivelul redus al emisiilor de poluanti in mediu nu sunt necesare dotari sau masuri speciale fata de cele prezentate in memoriu.

IX. Legătura cu alte acte normative și/sau planuri/programe/strategii/documente de planificare

Proiectul propus respecta din fara de proiectare Legislatia nationala si comunitara.

X. Lucrări necesare organizării de șantier:

Descrierea lucrărilor necesare organizării de șantier

Localizarea organizării de șantier

Descrierea impactului asupra mediului a lucrărilor organizării de șantier

Surse de poluanți și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispersia poluanților în mediu în timpul organizării de șantier

Dotări și măsuri prevăzute pentru controlul emisiilor de poluanți în mediu

Lucrarile se vor realiza in incinta proprietatii.

Constructorul se va organiza si dota cu materiale, utilaje, echipamente si personal specializat pentru executii si finalizarea lucrarilor de constructii montaj.

Zona de amplasare a materialelor si utilajelor de constructii se va stabili de comun acord cu beneficiarul.

La terminarea lucrarilor se indeparteaza toate materialele de constructie ramase, precum si surplusul de pamant, lasandu-se traseul lucrarilor in stare curata.

In timpul executiei proiectului nivelul de zgomot se va incadra in limitele stabilite prin STAS 10009-88 si Ordinul Ministerului Sanatatii 536/1997. In cadrul lucrarilor de santier toate echipamentele trebuie sa respecte standardele referitoare la emisiile de zgomot in mediu, conform HG 1756/2006, privind limitarea nivelului emisiilor de zgomot in mediu produs de echipamente destinate utilizarii in exteriorul cladirilor.

Pe șantier vor fi stabilite sursele de utilitati astfel:

- alimentarea cu apa – necesarul de apa pentru muncitori va fi asigurat prin achizitionarea de apa plata imbuteliata.
- Deseurile rezultate in urma activitatilor desfasurate in timpul fazei de constructie vor fi evacuate prin grija constructorului.
- Constructorul raspunde de protejarea lucrarilor executate si a materialelor din santier pana la receptia finala a lucrarilor.

Masuri obligatorii pe durata executiei:

- Interzicerea depozitarii de materiale de constructii in afara amplasamentului obiectivului.

Norme de securitate și sănătate în muncă:

La execuția lucrărilor constructorul este obligat să respecte legislația de protecție a muncii în vigoare și prevederile HG 300/02-03-2006 privind cerințele minime de securitate și sanitare pentru șantierele temporare sau mobile, inclusiv întocmirea și respectarea Planului de securitate prevăzut de această hotărâre de guvern. Se vor întocmi și respecta instrucțiunile proprii de securitatea a muncii întocmite în conformitate cu legislația specifică în vigoare la data execuției.

Norme PSI:

La execuția lucrărilor constructorul va respecta măsurile de prevenire și stingere a incendiilor prevăzute în Normativul P118/99 și celelalte reglementări în vigoare, astfel :

- Lege nr. 307 din 12 iulie 2006 privind apărarea împotriva incendiilor
- Ordin nr. 3 din 06.01.2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de avizare și autorizare privind securitatea la incendiu și protecția civilă

Executantul și beneficiarul vor nominaliza persoanele care răspund de respectarea măsurilor privind securitatea muncii și asigurarea prevenirii și stingerii incendiilor pe șantier.

XI. Lucrări de refacere a amplasamentului la finalizarea investiției, în caz de accidente și/sau la încetarea activității, în măsura în care aceste informații sunt disponibile:

Prin activitatea prestată la construirea obiectivului nu se creează un impact negativ major asupra calității factorilor de mediu si a sănătății populației. Nu sunt necesare lucrări de reconstrucție ecologică.

Zonele verzi se vor amenaja pe tot terenul din incintă neocupat cu construcții, drumuri de incintă și alei pietonale.

INFORMATII PRIVIND ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ DE INTERES COMUNITAR POSIBIL AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PP

2.1 Date privind aria naturală protejată de interes comunitar:
suprafața, tipuri de ecosisteme, tipuri de habitate și speciile care pot fi afectate prin implementarea PP etc.

2.1.1. Date generale despre ariile naturale protejate și Rețeaua Natura 2000

a). Rețeaua "Natura 2000", constituită în 1992, reprezintă cea mai mare rețea ecologică de arii naturale protejate din lume și principalul instrument al Uniunii Europene pentru conservarea naturii în statele membre. Natura 2000 reprezintă o rețea de zone desemnate de pe teritoriul Uniunii Europene în cadrul careia sunt conservate specii și habitate vulnerabile la nivelul întregului continent. Ariile protejate incluse în Rețeaua Natura 2000 sunt zone cu un regim de protecție special, ceea ce înseamnă că este permisă desfășurarea de activități economice care nu pun în pericol speciile de plante și animale existente.

Programul Natura 2000 are la bază două Directive ale Uniunii Europene denumite generic Directiva Păsări și Directiva Habitare, directive transpuse în legislația națională prin OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei salbatice. La ora actuală, rețeaua Natura 2000, formată din Situri de Importanță Comunitară (SCI) desemnate pentru protecția speciilor și a habitatelor amenințate, listate în anexele Directivei Habitare și Arii de Protecție Specială Avifaunistică (SPA) desemnate pentru protecția speciilor de păsări sălbatice în baza Directivei Păsări acoperă cca. 22,6 % din suprafața României, respectiv 5.406 ha (Strategie, p. 44). Obiectivul acestei rețele de zone protejate NATURA 2000 la nivel european, fapt care-i conferă pe termen lung a unui „statut de conservare favorabilă” a speciilor pentru fiecare sit desemnat în parte.

b). Obiectivul rețelei europene Natura 2000

Obiectivul principal al rețelei Europene de zone protejate NATURA 2000 – desemnate pe baza celor două directive, respectiv Directivei Pasari și Directivei Habitare - este ca aceste zone să asigure pe termen lung „statutul de conservare favorabilă” a speciilor și habitatelor pentru fiecare sit care a fost desemnat în acest sens. Deși definiția exactă a termenului „statut de conservare favorabilă” nu este suficient de bine definit, România va trebui să raporteze periodic către Comunitatea Europeană, cu privire la îndeplinirea acestui obiectiv. Singurul indicator obiectiv și cantitativ cu privire la statutul unei specii într-o anumită zonă este mărimea populației respectiv schimbările survenite în cadrul evoluției unor populații și habitate. Este deci esențial ca impactul unor investiții asupra acelor specii pentru care zona a fost desemnată ca sit Natura 2000, să fie evaluat complet prin metode științifice. În majoritatea cazurilor impactul poate fi minimizat sau sensibil micșorat prin selectarea atentă și implementarea corectă a metodelor de diminuare a impactului Conform îndrumarului „Managing Natura 2000 sites : The provisions of Article 6 of the „Habitats” Directive 92/43/EEC”:

Subliniem faptul că amplasamentul propus pentru implementarea proiectului propus și analizat în cadrul acestui studiu se găsește într-un spațiu geografic acoperit de Rețeaua Natura 2000. Investiția preconizată prin acest PP este amplasată într-un spațiu geografic cuprins în cadrul ariei de protecție avifaunistică Munții Trascău – ROSPA 0087¹, în zona Valea Rimetea (Trascăului). Mănăstiri² și la cca. 600 m nord de cea mai apropiată limită a sitului de importanță comunitară “Trascău” – ROSCI 0253³. Considerăm necesară analiza impactului pe care proiectul analizat îl are asupra integrității sitului. Integritatea ariei naturale protejate este dată atât de obiectivele de conservare ale ariei cât și de totalitatea aspectelor ariei naturale protejate.

2.1.2. Localizarea și suprafața sitului/siturilor

A. Situl de protecție avifaunistică RO SPA- 0087 Munții Trascău, cu o suprafață totală de 93.189 ha, a fost instituită prin HG 1924/24 oct. 2007. Această arie naturală protejată se întinde pe latura de su-est a Munților Apuseni, acoperind cea mai mare parte a lanțului Munților Trascău, încadrându-se în două bioregioni, cea alpină (82,76 %), reprezentată de culmile montane amintite și cea continentală (17,24 %) aparținând culuarului depresionar al Mureșului Mijlociu.

Siturile Natura 2000 vizate în această documentație sunt situate pe bordura estică a Munților Apuseni acoperind în mare măsură unitatea Munților Trascău și compartimentul sud-estic al Munților Muntele Mare. Siturile ROSPA și ROSCI amintite se suprapun pe două Regiuni de dezvoltare – Regiunea Centru și Regiunea Nord-Vest, pe teritoriul a 2 județe - Alba și Cluj și peste 25 de unități teritoriale - administrative.:

Județul Alba -123687,92 ha din care: Aiud (32%), Cricău (43%), Galda de Jos (45%), Ighiu (52%), Livezile (84%),

1

Cf. HG nr. 197/2011 pentru modificarea și completarea HG nr. 1284/2007, privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică, ca parte integrantă a rețelei ecologice „Natura 2000” în România.

² <http://natura2000.eea.europa.eu/>

³ Cf. OMMP nr. 2387/2011 pentru modificarea OMMDD nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice „Natura 2000” în România.

Meteș (53%), Mirăslău (27%), Mogoș (1%), Ocoliș (97%), Ponor (12%), Poșaga (44%), Rimetea (97%), Râmeț (96%), Stremț (43%), Sălciua (25%), Zlatna (14%), Întregalde (51%) și Bucium.

Județul Cluj – 68.550,15 ha, din care: Băișoara (9%), Iara (61%), Mihai Viteazu (20%), Moldovenești (29%), Petreștii de Jos (31%), Săndulești (25%), Tureni (1%)

Situl a fost desemnat pentru conservarea, menținerea și, acolo unde este cazul, readucerea într-o stare de conservare favorabilă a 25 de specii de păsări prevăzute în Formularul Standard Natura 2000 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 971 din 5 octombrie 2011. De asemenea, situl dispune de mai multe tipuri de habitate (păduri de conifere, păduri dacice fag, păduri dacice de stejar și carpen, păduri relictare, păduri relictare pe substrat calcaros, tufărișuri alpine și boreale, pajști panonice și boreale, pajști panonice de stâncării, pajști calcifile alpine și subalpine, grohotișuri calcaroase) care adăpostesc o gamă floristică diversă și o faună sălbatică (mamifere, păsări, reptile, amfibieni, pești, insecte) caracteristică Apusenilor.

Speciile de păsări enumerate în anexa I-a a Directivei Consiliului European 147/CE din 30 noiembrie 2009 și Directiva 79/409/CEE din 2 aprilie 1979 (privind conservarea păsărilor sălbatice) sunt: *Accipiter nisus* (uliu păsărar); *Alcedo atthis* (pescărușul albastru); *Anthus campestris* (fâsa de câmp); *Apus melba* (lăstunul mare); *Aquila chrysaetos* (acvila de munte); *Aquila pomarina* (acvila țipătoare mică); *Bonasa bonasia* (cocoșul de mestecăn); *Bubo bubo* (bufnița); *Caprimulgus europaeus* (caprimulg); *Ciconia ciconia* (barza albă); *Ciconia nigra* (barza neagră); *Circus gallicus* (uliu șerpar); *Circus aeruginosus* (eretele de stuf); *Circus cyaneus* (eretele vânt); *Circus pygargus* (eretele cenușiu); *Crex crex* (cristei de câmp); *Delichon urbica* (lăstun de casă); *Dendrocopos medius* (ciocănitoare de stejar); *Dryocopus martius* (ciocănitoare neagră); *Dendrocopos leucotos* (ciocănitoare cu spatele alb); *Picus canus* (ciocănitoare verde); *Falco columbarius* (șoimul de iarnă); *Falco peregrinus* (șoimul călător); *Falco subbuteo* (șoimu rândunelelor); *Ficedula parva* (muscar-mic); *Hirundo daurica* (rândunica roșcată); *Lanius collurio* (sfârcioc roșatic); *Lullula arborea* (ciocârlia de pădure); *Miliaria calandra* (presura sură); *Otus scops* (ciuf pitic); *Pernis apivorus* (viespar) și *Ptyonoprogne rupestris* (fluturaș de stâncă).

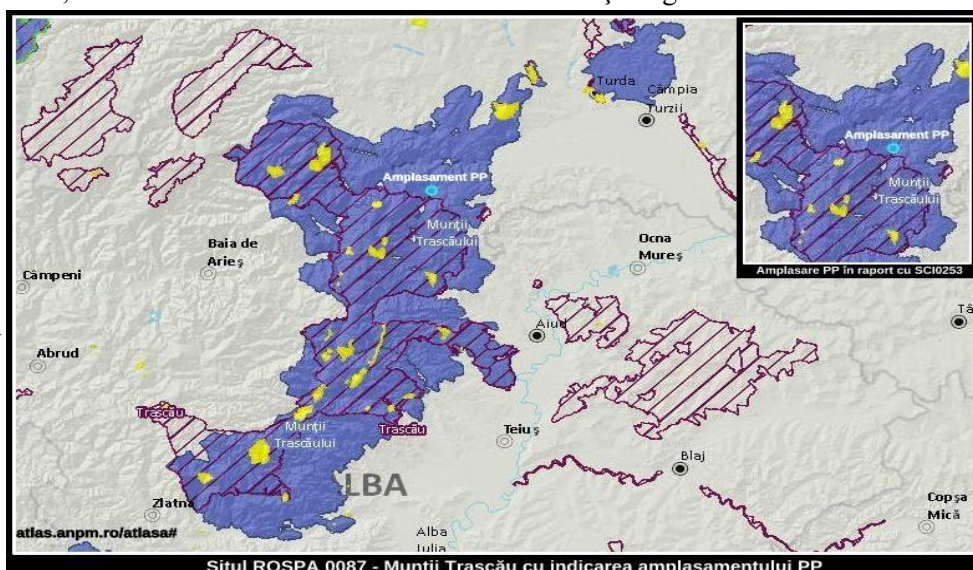
B. Situl de interes comunitar ROSCI 0253 – Trascău

ROSCI0253 Trascău este o arie naturală protejată de interes comunitar, ce face parte din rețeaua de arii naturale protejate Natura 2000 din România. Situl, declarat prin Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007, modificat prin Ordinul Ministrului Mediului și Pădurilor 2387/2011, se întinde pe o suprafață de 50.064 ha. Situl suprapune în mare parte Munții Trascău, între Ampoi și Arieș, inclusiv compartimentul carbonatic din sud-estul Muntelui Mare. Geologia și condițiile climatice particulare, au favorizat aici instalarea mai multor asociații vegetale cu valoare conservativă ridicată ce

stau la baza structurării a în Anexa I a Directivei inclusiv readucerea la o 22 de specii de interes în Formularul Standard Ținând seama de sit, deși nu acoperă zona PP, este amplasat în apropiere și de aspect conservativ pentru locală, va fi analizat în studiu.

În prezent filiala Siturilor Natura 2000 Grupului de Acțiune Metaliferi, Trascău și

asigură administrarea ROSCI0253 Trascău și a siturilor de importanță comunitară ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0300 Fânețele Pietroasa - Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor precum și a celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora.

15 habitate listate 92/34/EEC, stare favorabilă a comunitar listate Natura 2000. faptul că acest de amplasare a imediata sa importanța sa sub flora și fauna cadrul acestui

Administrația Trascău a Locală Munții Muntele Mare,

C. Managementul siturilor: ROSPA 0087 M/ții Trascău și ROSCI0253 Trascău

Grupul de Acțiune Locală Munții Metaliferi, Trascău și Muntele Mare, prin filiala Administrația Siturilor Natura 2000 Trascău asigură administrarea ROSCI0253 Trascău și a siturilor de importanță comunitară ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0300 Fânețele Pietroasa - Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor precum și a celor 35 de arii naturale protejate de interes național/rezervații naturale de pe suprafața acestora.

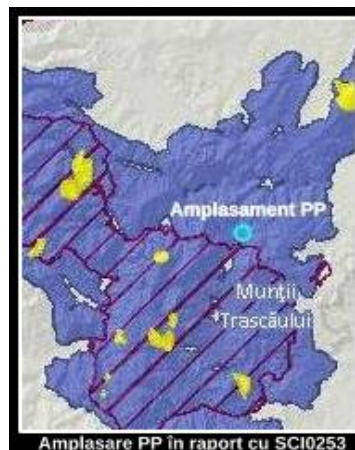
În conformitate cu varianta actuală a formularului standard al sitului de importanță comunitară, prezentă pe pagina de internet a autorității centrale pentru protecția mediului, ROSCI0253 Trascău se întinde pe o suprafață de 49.963 Ha, iar aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0087 Munții Trascăului, are suprafața cea mai mare dintre ariile protejate enumerate

mai sus, respectiv 93.189 ha și include pe suprafața sa integral sau parțial toate celelalte arii protejate.

Administrarea ariilor naturale protejate enumerate mai sus se face în baza *Planului de management al ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0253 Trascău, ROSCI0300 Fânațele Pietroasa -Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor precum și a celor 35 de rezervații naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora*, elaborat în perioada 2010 – 2015 și aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.526/2016 privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului siturilor Natura 2000 ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0253 Trascău, ROSCI0300 Fânațele Pietroasa-Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor, precum și al celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora.

2.1.3. Localizarea proiectului în raport cu aria naturală de comunitară

Activitatea supusă reglementării de mediu este situată în exteriorul protejate de interes comunitar ROSCI0253 Trascău, în partea nordică a limitei dreptul localității Rimetea, la aproximativ 950-1000 m față de limita nord-acesteia, în arealul ariei naturale de protecție specială avifaunistică și Apuseni. De menționat este faptul că arealul în care este amplasat PP intravilanului extins al localității Rimetea, unde în prezent se găsesc două câteva gospodării ale populației locale și mai multe investiții din domeniul petrecere a timpului liber (case de vacanță, pensiuni, campinguri și locuri de

importanță

ariei naturale acestuia, din estică al ROSPA0087 M- aparține mânăstiri, turismului și de campare).

și a sitului de

2.1.4. Managementul ROSCI0253 Trascău

Administrarea sitului de importanță comunitară ROSCI0253 Trascău protecție avifaunistică ROSPA0087 Munții Trascăului, precum și al siturilor ROSCI0300 Fânațele Pietroasa - Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor precum și a celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora, este realizată de către Grupul de Acțiune Locală Munții Metaliferi, Trascău și Muntele Mare, prin filiala Administrația Siturilor Natura 2000 Trascău.

În conformitate cu varianta actuală a formularului standard al sitului de importanță comunitară, prezentă pe pagina de internet a autorității centrale pentru protecția mediului, ROSCI0253 Trascău se întinde pe o suprafață de 49.963 Ha, iar aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0087 Munții Trascăului, are suprafața cea mai mare dintre ariile protejate enumerate mai sus, respectiv 93.189 ha și include pe suprafața sa integral sau parțial toate celelalte arii protejate.

Administrarea ariilor naturale protejate enumerate mai sus se face în baza *Planului de management al ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0253 Trascău, ROSCI0300 Fânațele Pietroasa -Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor precum și a celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora*, elaborat în perioada 2010 – 2015 și aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.526/2016 privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului siturilor Natura 2000 ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0253 Trascău, ROSCI0300 Fânațele Pietroasa-Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor, precum și al celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora.

2.1.5. Tipuri de ecosisteme și habitate

Potrivit Planului de management al sitului ROSPA 0087 „Ecosistemele naturale din perimetrul studiat cuprind zone terestre, acvatică și subterane, în stare naturală și seminaturală care se diferențiază prin caracteristici geografice, abiotice și biotice. Datorită existenței unei variații mari de relief cât și a climatului temperat continental cu pronunțate influențe foehnice, se înregistrează un număr însemnat de tipuri de habitate naturale terestre, caracteristice pajiștilor și tufărișurilor, habitate de pădure, habitate de stâncării și peșteri, precum și de ape dulci”. Potrivit Anexei 12 din P.M. principalele categorii de ecosisteme sunt:

Nr. crt.	Categoriile de ecosisteme	Tipul de habitat dominant
1	Ecosisteme acvatică / Ape curgătoare	3220, 3260
2	Ecosisteme arbustive de tranziție /Tufărișuri și lande temperate	40A0*, 5130
3	Ecosisteme ierboase /Pajiști umede seminaturale cu ierburi înalte/Pajiști naturale și xerofile	6110*, 6190, 6430, 6210*, 6240*
4	Versanți stâncoși cu vegetație casmofitică și grohotișuri	8210, 8160*
5	Ecosisteme forestiere / Păduri temperate europene	9110, 9130, 9150, 9180*, 91E0*, 91K0, 91L0, 91M0,

		91V0, 91Y0
6	Ecosisteme agricole, horticole și domestice regulat cultivate sau luate în cultură	categoria EUNIS I1
7	Ecosisteme artificiale / Zone construite, situri industriale și alte habitate industriale	categoriile EUNIS J1, J2, J4, J5.

Categoriile de habitate identificate în cadrul sitului *ROSCI 0253 Trascău* conform fișei de sit

Nr. crt	Nume habitat	Cod N 2000	Acoperire %
1	1.Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	9110	4,90
2	2.Păduri acidofie de molid (<i>Picea</i>) din etajul montan până în cel alpin (<i>Vaccinio-Piceetea</i>)	9410	1,70
3	3.Pajiști calcifile alpine și subalpine	6170	0,50
4	4.Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	9130	4,40
5	5.Păduri medio-europene de fag din <i>Cephalanthero-Fagion</i> pe substrat calcaroase	9150	6,30
6	6.Păduri de stejar cu carpen de tip <i>Galio-Carpinetum</i>	9170	1,70
7	7.Păduri dacice de fag(<i>Symphyto-Fagion</i>)	91V0	21,70
8	8.Păduri dacice de stejar și carpen	91Y0	5,90
9	9.Pajiști panonice de stâncării(<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	6190	0,10
10	10.Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din teajul montan până în cel alpin(<i>Thalspitea rotundifolii</i>)	8120	0,10
11	11.Păduri alpine de <i>Larix decidua</i> și/sau <i>Pinus cembra</i> din regiunea montană	9420	0,10
12	12.Păduri panonice de <i>Quercus pubescens</i>	91H0*	0,01
13	13.Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan	8160*	0,01
14	14.Tufărșuri alpine și boreale	4060	0,001
15	15.Păduri relict de <i>Pinus Silvestris</i> pe substrat calcaros	91Q0	0,002

Categoriile de habitate identificate în Panul de management al ariilor naturale protejate de pe suprafața sitului *ROSPA 0087 - M-ții Trascău*

Nr. crt	Nume habitat	Cod Natura 2000
1	Tufărișuri subcontinentale peripanonice, varianta cu <i>Amygdalus nana</i> , varianta cu <i>Fraxinus ornus</i> , varianta cu <i>Sorbus dacica</i>	40A0*
2	Tufărișuri alpine și boreale.	4060
3	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din <i>Alysso-Sedion albi</i> .	6110
4	Pajiști calcifile alpine și subalpine	6170
5	Pajiști panonice de stâncării - <i>Stipo-Festucetalia pallentis</i> .	6190
6	Pajiști xerofile seminaturale și facies cu tufișuri pe substrat calcaroase - <i>Festuco-Brometalia</i> .	6210
7	Pajiști stepice subpanonice.	6240*
8	Pajiști cu <i>Molinia</i> pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - <i>Molinion caeruleae</i>	6410
9	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel	6430

	montan și alpin.	
10	Pajiști de altitudine joasă - <i>Alopecurus pratens</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i> .	6510
11	<i>Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin.</i>	8120
12	<i>Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan.</i>	8160*
13	Versanți stâncoși calcaroși cu vegetație casmofitică.	8210
14	Versanți stâncoși silicatici cu vegetație casmofitică.	8220
15	Păduri aluviale de <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> - <i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i> .	91E0*
16	Vegetație forestieră panonică cu <i>Quercus pubescens</i> .	91H0*
17	Păduri balcano-panonice de cer și gorun.	91M0
18	Păduri vest-carpătice de <i>Pinus sylvestris</i> pe substrate calcaroase	91Q0
19	Păduri dacice de fag – <i>Symphyto-Fagion</i> .	91V0
20	Păduri dacice de stejar și carpen.	91Y0
21	Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i> .	9110
22	Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	9130
23	Păduri de fag de tip <i>Cephalanthero-Fagion</i> .	9150
24	Păduri de stejar cu carpen de tip <i>Galio-Carpinetum</i> .	9170
25	Păduri de <i>Tilio-Acerion</i> pe versanți, grohotișuri și ravene.	9180*
26	Păduri acidofile de molid - <i>Picea</i> - din etajul montan	9410
27	Păduri de <i>Larix decidua</i> din regiunea montană.	9420

2.1.5. Specii de interes conservativ pentru care a fost desemnat situl⁴

A. Situl de importanță comunitară ROSCI 0253 - Trascău

În tabelul următor sunt prezentate speciile de interes conservativ enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară ROSCI0253 – Trascău și situl de protecție avifaunistică ROSPA 0087 Munții Trascău grup din categoria speciilor de interes conservativ existente este cel al plantelor, cu un singur reprezentant: ***Pulsatilla patens*, cod. 1477.**

Alte specii importante de floră și faună semnalate în cadrul sitului

1. *Pulsatilla patens* (Dedițel sau sisinel sau dedițel de taiga); - Colților Trascăului
2. *Dracocephalum austriacum* (Mătăciune sau capul dragonului); - Colților Trascăului
3. *Iris aphylla* ssp. *Hungarica* (Iris sau Stânjenel de stepă); - Piatra Secuiului

⁴ Conform Formular standard Natura 2000

Specii enumerate în Anexa II a Directivei Habitare (Specii de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică)				
CLASA	ORDINUL	FAMILIA	DENUMIREA ȘTIINȚIFICĂ	DENUMIREA POPULARĂ
Mamifere	Chiroptera	Vespertilionidae	<i>Barbastella barbastellus</i>	Liliac cârn
			<i>Miniopterus schreibersii</i>	Liliacul cu aripi lungi
			<i>Myotis myotis</i>	Liliacul comun
		Rhinolophidae	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	Liliac mic cu potcoavă
			<i>Rhinolophus euryale</i>	Liliac mediteranean cu potcoavă
	Carnivora	Canidae	<i>Canis Lupus</i>	Lupul
Felidae		<i>Lynx Lynx</i>	Râs	
Amfibieni	Anura	Discoglossidae	<i>Bombina variegata</i>	Buhai de baltă cu burta galbena
	Caudata	Salamandridae	<i>Triturus Cristatus</i>	Triton cu creastă
		Salamandridae	<i>Triturus Vulgaris Ampelensis</i>	Ghițălar sau Sălămândra
Actinopterygii	Scorpaeniforme	Cottidae	<i>Cottus Gobio</i>	Zglavoaca
Insecta	Lepidoptera	Arctidae	<i>Calimorpha quadripunctaria</i>	Fluture vărgat
		Pieridae	<i>Colias myrmidone</i>	Albilița portocalie
		Pieridae	<i>Leptidea morsei</i>	Albilița mica
		Lasicampidae	<i>Eriogaster catax</i>	
		Nymphalidae	<i>Euphydryas maturna</i>	
		Cossidae	<i>Catopta thrips</i>	
	Coleoptera	Lucanidae	<i>Lucanus cervus</i>	Rădașca
		Orthoptera	Tettigoniidae	<i>Isophya costata</i>
	Tettigoniidae		<i>Isophya stysi</i>	
	Acrididae		<i>Odontopodisma rubripes</i>	
Tettigoniidae	<i>Pholidoptera transsylvanica</i>		Cosusul transilvănean	

B. Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA 0087 Munții Trascău

Aria de protecție specială avifaunistică ROSPA 0087 Munții Trascău, situată în cadrul regiunii biogeografice continentale, administrată de către filiala Administrația Siturilor Natura 2000 Trascău a Grupului de Acțiune Locală Munții Metaliferi. Situl are o suprafață de 93.160,4 ha și a fost desemnată pentru conservarea, menținerea și, acolo unde este cazul, readucerea într-o stare de conservare favorabilă a 25 de specii de păsări prevăzute în Formularul Standard Natura 2000 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.284/2007 și extinsă în anul 2011 prin Hotărârea Guvernului nr. 971 din 5 octombrie 2011

Dacă prin Planul de management al sitului ROSPA 087 sunt propuse un număr de 27 de specii, fișa aceluiași sit, reactualizată în 2019 înregistrează un număr de 37 specii, fără însă a avea date despre populațiile rezidente.

În tabelele următoare sunt prezentate speciile de interes conservativ pentru care a fost desemnată aria de protecție specială avifaunistică, precum și efectivele populaționale așa cum au fost ele incluse în Planul de management al sitului. estimate și evaluarea criteriilor conform Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 207/2006 privind aprobarea conținutului Formularului Standard Natura 2000 și a manualului de completare a acestuia

Nr. crt	Cod Natura 2000	Denumire specie	Populație rezidentă	Cuibărit	Iernat	Pasaj
Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC conform Formularului standard al sitului ROSPA 0087 – M-Ți Trascău						
1	A030	Ciconia nigra		3-5 p		

2	A031	Ciconia ciconia								500-700i
3	A215	Bubo bubo	5-8 p				-			-
4	A239	Dendrocopos leucotos	115-480 p				-			-
5	A229	Alcedo atthis	0-3 p				-			-
6	A089	Aquila pomarina				7-9 p				
7	A091	Aquila chrysaetos	16-17 p				-			-
8	A104	Bonasa bonasia	10-50 p				-			-
9	A236	Dryocopus martius	120-405 p				-			-
10	A084	Circus pygargus					-			15-25 i
11	A081	Circus aeruginosus					-			20-40 i
12	A103	Falco peregrinus				19-30 p				
13	A098	Falco columbarius							0-2 i	
14	A320	Ficedula parva				1000-2500 p				
15	A224	Caprimulgus europaeus				30-50 p				
16	A080	Circaetus gallicus				6-9 p				
17	A082	Circus cyaneus							10-20 i	10-20 i
188	A122	Crex crex				70-200 p				
19	A238	Dendrocopos medius	350-1.000 p							
20	A321	Ficedula albicollis				15500-32400p				
21	A338	Lanius collurio				9500-24500 p				
22	A246	Lullula arborea				1000-1800 p				
23	A072	Pernis apivorus	115-140 p							15-80 i
24	A234	Picus canus	250-740 p							
Alături de acestea în planul de management al sitului mai sunt menționate ca propuneri speciile										
1	A307	Sylvia nisoria				600-1500 p				
2	A379	Emberiza hortulana	150-450 p							
3	A220	Strix uralensis	60-200 p						-	-

**Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
din situl ROSPA 0087 – M-ții Trascău**

Nr. crt	Cod N 2000	Denumire specie	Pop. reziden	Cuibărit	Iernat	Pasaj	Sit. Pop	Conser v.	Izolare	Global
1	A214	Otus scops		RC			D			
2	A086	Accipiter nisus	C				D			
3	A099	Falco subbuteo		RC			D			
4	A228	Apus melba		C			B	A	B	A
5	A250	Ptyonoprogne rupestris		R			B	A	B	A
6	A252	Hirundo daurica		S			C	A	B	A
7	A253	Delichon urbica		A			D			
8	A383	Miliaria calandra	C				D			

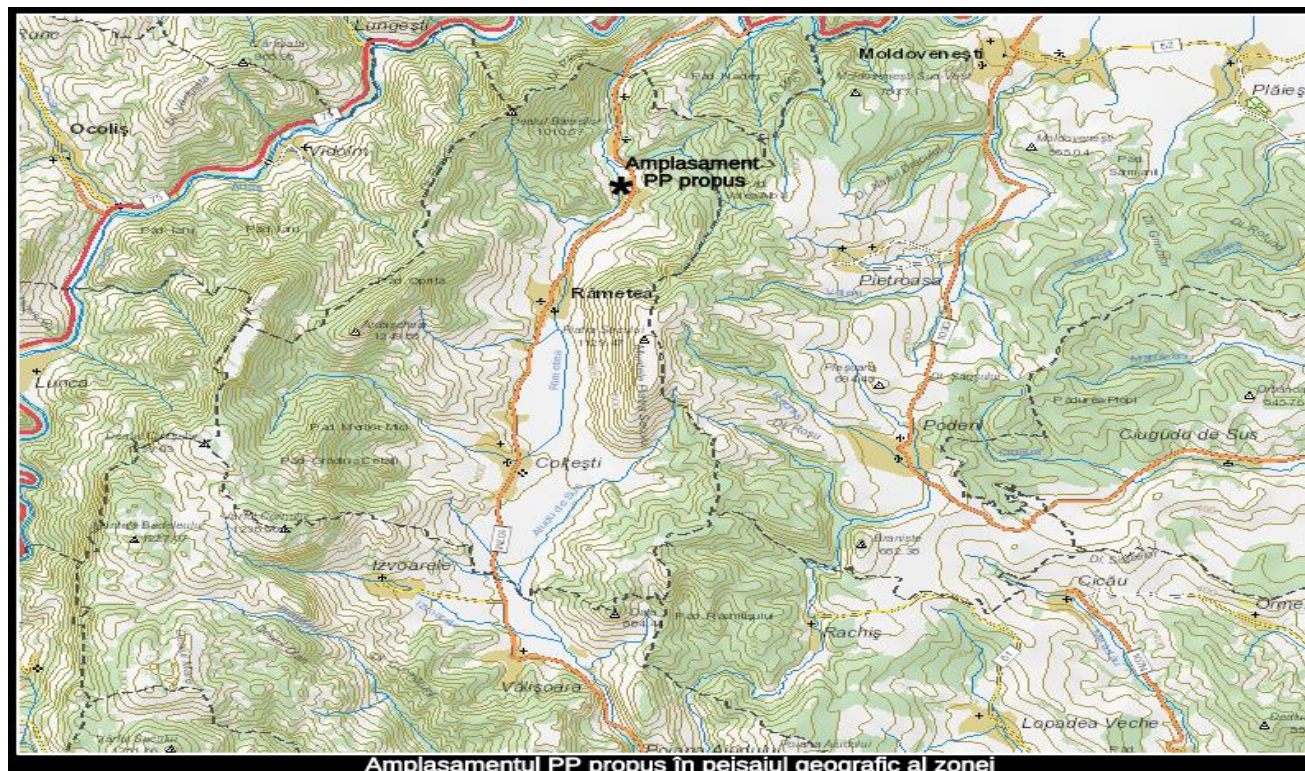
2.1.6. Alte caracteristici ale sitului de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei-Beușnița în zona de implementare a proiectului

a). Descrierea zonei de studiu

Perimetrul propus implementării proiectului este localizat în partea central-estică a Munților Trascău, în partea de nord a culuarului depresionar Rimetea, pe pârâul Trascău (Valea Rimetea).

Rețeaua hidrografică în zonă este tributară Arieșului, principalul curs de apă care străbate depresiunea curgând spre nord.

După ieșirea din depresiunea cu același nume, valea Rimetea (Trascău) își adună apele împreună cu afluentul de stânga, pârâul

Băieșilor, ocolind prin est dealul Coasta Tunsă, pentru a-și relua cursul spre nord printr-o luncă care se pierde treptat într-o zonă de defileu. După cca 1,3 km primește un alt afluent de dreapta - Valea Albă, avându-și izvoarele pe versantul de nord al Masivului Piatra Secuiului.

Amplasamentul propus pentru casa de vacanță este situat în această luncă, puțin înclinată, între DJ 107 M și cursul văii, fiind străjuit spre est de culmea Fântâna de aur (760 m), iar spre vest de Coasta Tunsă (700 m) și Vârful Băieșilor (1010 m). Această poziție îi conferă o anumită protecție atât împotriva vânturilor reci dinspre nord-est cât și asupra celor de vest, care în zonă suferă un amplu proces de feonizare.

Din punct de vedere urbanistic, amplasamentul este situat în afara sitului istoric și de arhitectură tradițională Rimetea, într-un intravilan extins al acestuia, care în ultimii ani cunoaște un amplu proces de urbanizare, într-o zonă de dezvoltare durabilă a sitului de importanță avifaunistică ROSPA 0087 Munții Trascău, și în afara sitului ROSCI 0253 – Trascău. Harta alăturată vine să ilustreze localizarea sitului în cadru geografic al zonei, cu indicarea amplasamentului PP propus.

b). Peisajul

Peisajul zonei este marcat de ampla deschidere depresionară a Trascăului (Colțești-Rimetea), în care fundul depresiunii, aproape plat este presărat cu stufărișuri în zonele joase și culturi agricole. Atrage atenția zidul masiv de piatră, care se ridică de la nivelul depresiunii cu peste 500 m, format de Colții Trascăului, care domină depresiunea spre est. Colții Trascăului se profilează ca o uriașă cetate ruiniformă, cu pereți verticali și văi adânci, având la poale frumoase terenuri agricole.

Spre vest domină Culmea Bedeleului, ferestruită adânc de cele două cursuri de apă care scaldă depresiunea; Valea Aiudului (Izvoarele) spre sud și Valea Trascăului (Rimetea) spre nord. Opus Colților Bedeleului, spre apus depresiunea este dominată de Vârful Ardașcheia (1250 m), situat ca o prelungire a Bedeleului, între satele Colțești și Rimetea. Spre deosebire de versantul estic, dominat de forme de relief exocarstice, spre vest culmile sunt mai domoale, acoperite la nivelul versanților cu păduri și pășuni pe creste.

Depresiunea Trascăului este o zonă îmbibată de istorie. Aici, potrivit mărturiilor documentare, a fost singura cetate de piatră care nu a fost cucerită de tătari la 1240 – Cetatea de pe Piatra Secuiului, la capătul nordic al Colților Trascăului. La fârșitul secolului al XIII-lea puternica familie nobiliară de Trascău (Thorotzkay) și-au ridicat o cetate pe o stâncă care domină satul Colțești, cetate care a rezistat timpului, fiind distrusă în bună parte de cetele de răsculați a lui Horea, la 1784. Astăzi desupra satului de foști iobagi români, ruinele vechii cetăți stau mărturie asupra istoriei sale. Satul Colțești adăpostește mai multe curii nobiliare și conace, una dintre acestea devenind Hanul Conacul Secuiesc.

La cca. 3,5 km spre nord se găsește satul Rimetea, întemeiat încă din secolul al XIII-lea de către secui s-a transformat în decursul istoriei sale într-o localitate cu o puternică amprentă urbanistică și arhitecturală de sorginte maghiară. Prin restaurarea acestei așezări și punerea sa în valoare ca sit de arhitectură urbană protejată, rimetea a devenit un pol al atracției

turistice atât din țară cât și de peste hotare. Satul cu casele sale albe, aliniat la stradă și cu ferestrele vopsite în verde, conferă peisajului natural o imagine mai caldă, mai apropiată de înțelegerea umană.

Spre nord de vechea șezare, pe Valea Trascăului spre Buru s-a conturat treptat o nouă așezare ca un apendice al celei vechi. În acest sector după 1990 s-a constatat o puternică dezvoltare urbanistică, inițial prin ridicarea a două mănăstiri ortodoxe, pentru ca mai târziu, investițiile cu caracter turistic să devină dominante. Aici s-au construit foarte multe case de vacanță, pensiuni și cabane turistice, zona dominând treptat infrastructura de cazare de la nivelul comunei Rimetea.

c). Elemente de geomorfologie⁵

Geomorfologia zonei este dominată de cele două culmi montane: Colții Trascăului și Bedeleu – Ardeșcheia. Dacă masivul Colții Trascăului sunt ferestruți cu precădere de ogașe și văi oarbe, lipsite de apă, Culmea vestică a Bedeleului a fost puternic ferestruită de cele două văi Izvoarele și Valea Colțeștilor (Rimeții), individualizând spre sud-vest Culmea Siloșului, cu Vf. Cireșu (1239) și spre nord-vest Ardașcheia și Dealul Băieșilor. Crestele Dealul Băieșilor – Coasta Tunsă au asigurat în trecut importante resurse de minereu de fier, fapt care a făcut din Rimetea principalul centru metalurgic al Transilvaniei până în epoca preindustrială.

În pleistocen regimul periglaciuar a provocat o puternică dezagregare fizică a versanților, mai vizibilă pe latura de est a depresiunii, vizibilă sub forma unor vaste conuri coluviale formate din grohotișuri și conuri de dejecție, care acoperă în mare măsură fundul depresiunii. Aceste depuneri au codiționat ulterior dezvoltarea rețelei hidrografice din zonă.

Colții Trascăului reprezintă o culme calcaroasă cu o lungime de cca. 3 m, puternic erodată cu un exocarst bine individualizat, format din lapiezuri, abrupturi, creste periglaciare, ogașe, văi oarbe trene de grohotiș. Endocarstul este bine dezvoltat, fiind caracterizat de numeroase cavități de dimensiuni mici, uneori vizibile din vale. Sunt întâlnite aici o gamă variată de forme (avene, poduri naturale, peșteri), care sporesc farmecul unei excursii.

La ieșirea din depresiunea propriu-zisă spre nord, valea Rimetea (Trascăului) străbate un sector de luncă joasă într-o primă fază, pentru ca ulterior să intre într-o zonă de defileu mai pronunțat, până aproape de vărsarea sa în Arieș, la Buru.

Clima depresiunii este fiind fertă iarna de vânturile nord-vest și vara de cele vestCantitatea anuală de cca 800-900 mm reprezintă pentru zonă, datorită limitrofe.

Depresiunea are o elipsoidală, pe direcția nord-sud lungime de cca. 11 km și o de 4 km. Fundul depresiunii mulțimea conurilor de dejecție, acestora contribuind hotărâtor rețelei hidrografice locale.

d). Elemente de specifice întregii zone studiate

A. Vegetația

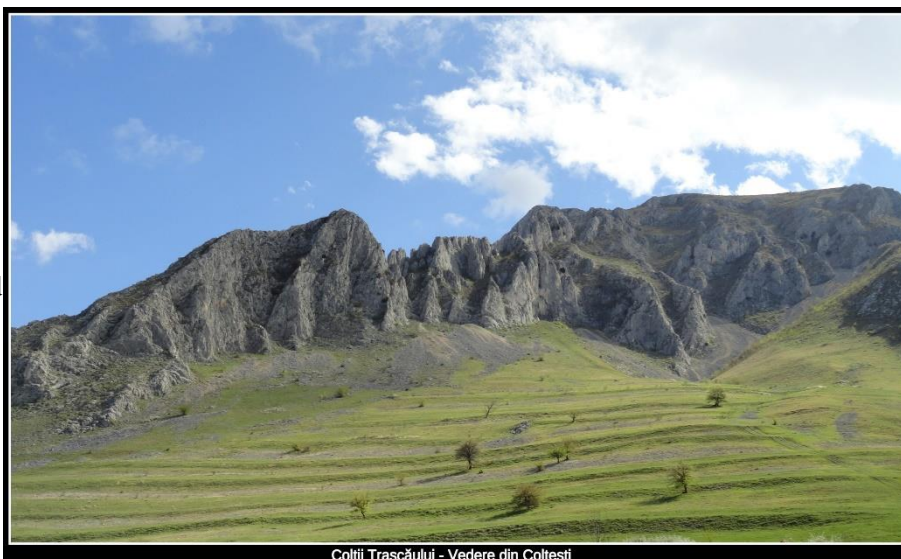
implemmentare a proiectului

Învelișul vegetal al masivului prezintă o mare varietate, dată de expoziția versanților, de natura rocii, de existența microclimatelor și de altitudine, care induce o etajare pe verticală. La poalele masivului apar sub formă de petice păduri de gorun - *Quercus petraea*, cer - *Quercus cerris*, stejar pufos - *Quercus Pubenscens*, carpen - *Carpinus betulus*, ulm - *Ulmus glabra*, frasin - *Fraxinus excelsior*, tei - *Tilia cordata* și altele, care sunt întâlnite mai ales în Piemontul Trascăului, fiind întrerupte de pajiști și fânețe sau terenuri agricole.

Deasupra acestora se întind fâgetele, care urcă până pe culmi și pot fi pure sau în amestec cu carpen, frasin, paltin sau arțar. La limita inferioară se amestecă cu gorun, iar la cea superioară apar rar bradul și molidul. Fânețele sunt răspândite peste tot, fiind bogate în graminee, rogozuri, trifoi și altele. Pe versanții însoriți apar și pajiști cu aspect xerofil alcătuite din *Festuca valesiaca*, *Chrysopogon gryllus*, *Carex humilis*, *Stipa capillata*, iar de-a lungul văilor se dezvoltă o vegetație de alunișuri, sălcete și cătinișuri. Pe rocile calcaroase apar pajiști cu graminee și diferite specii calcifile, cum este renumita foare de colț, *Leonthopodium alpinum* care este prezentă în Cheile Întregaldelor la o altitudine foarte coborâtă, de 560 m.

B. Fauna

La baza desemnării acestor situri se află mai multe specii de mamifere, păsări, reptile, amfibieni, pești și insecte (enumerat în anexa I-a a Directivei Consiliului European 92/43/CE din 21 mai 1992 - privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică sau aflate pe lista roșie a IUCN; precum și gamă variată de arbori, arbusti, ierburi și flori.⁶

relativ blândă, puternice de la dinspre sud-precipitații de valori ridicate influențelor

formă însumând o lățime maximă este căptușit cu disponerea la organizarea

biodiversitate

perimetrului de

⁵ După Planul de management.

⁶ Natura2000 Trascău (sit de importanță comunitară) accesat

Pădurile întinse din văile Munților Trascău și fenomenele endocarstice, constituie habitate excelente pentru o mare varietate de specii. Dintre mamiferele mari amintite în fișele celor două situri amintim: lupul (*Canis lupus*), ursul (*Ursus arctos*), râsul (*Lynx lynx*), pisica sălbatică (*Felis silvestris*), vulpea (*Canis vulpes*), mistrețul (*Sus scrofa*), cerbul (*Cervus carpathicus*), căpriorul (*Capreolus capreolus*), jderul de copac (*Martes martens*), nevăstuica (*Mustela nivalis*), viezurele (*Meles meles*), iepurii (*Lepus europaeus*), veverițele *Sciurus vulgaris*), mai multe specii de chiroptere etc. În zona abrupturilor calcaroase, prin lizierele de pădure sau fânețe pot fi întâlnite: năpârca (*Anguis fragilis*), șarpele de alun (*Coronella austriaca*), șarpele de casă (*Natrix natrix*), șopârla cenușie (*Lacerta agilis*), gușter (*Lacerta viridis*), în zonele umede și în bălți întâlnim broasca roșie de pădure (*Rana dalmatina*), broasca râioasă brună (*Bufo bufo*), broasca mare de lac (*Rana ridibunda*), broasca roșie de munte (*Rana temporaria*), ivorașul-cu-burta-galbenă (*Bombina variegata*), tritonul cu creastă (*Triturus cristatus*), tritonul comun transilvănean (*Triturus vulgaris ampelensis*), iar în apele rece de munte o varietate importantă de pești, între care lipanul (*Thymallus thymallus*), mreana vânătă (*Barbus meridionalis petenyi*), păstrăvul de munte (*Salmo trutta fario*); cleanul (*Leuciscus cephalus*), zglăvoaca (*Cottus gobio*) etc., dintre care unele sunt specii protejate.

Dintre nevertebrate remarcăm prezența unor specii variate de cosași, cărăbuși și fluturi: cosașul de munte (*Isophya costata*), cosașul de munte cu picioare roșii (*Odontopodisma rubripes*), cosașul lui Stys (*Isophya stysi*), cosașul transilvan (*Pholidoptera transsylvanica*), rădașca (*Lucanus cervus*), croitorul alpin (*Rosalia alpina*), fluturele-tigru (*Callimorpha quadripunctaria*), fluturele de muștar (*Leptidea morsei*), albilița portocalie (*Colias myrmidone*), fluturele maturna (*Euphydryas maturna*), fluturele de stepă (*Catopta thrips*), fluturele purpuriu (*Lycaena dispar*) și fluturele de noapte (*Eriogaster catax*) etc.

Ornitofauna specifică este la rândul său bogată, fiind reprezentat prin: *Accipiter nisus* (uliul păsărar) *Alcedo atthis* (Pescărușul albastru), *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), *Bubo bubo* (Buhă), *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră), *Falco peregrinus* (Șoim călător), *Strix sp.* (Huhurezul), *Anthus trivialis* (Fâsa de pădure), *Ficedula parva* (Muscar mic), *Asio otus* (Ciuful de pădure), *Motacilla cinerea* (Codobatură de munte), *Sylvia nisoria* (Silvie porumbacă), *Cuculus canorus* (Cuc), *Falco tinnunculus* (Vânturelul roși), *Phylloscopus collybita* (Pitulice de munte etc., pentru a aminti numai câteva din mulțimea speciilor prezente, dintre care unele sunt specii protejate (vezi mai sus).

f). Căi de acces

Singura cale de acces spre locația propusă prin PP este drumul județean DJ 107 M, pe traseul Aiud (DN 1; A10) – Livezile – Rimetea – Buru (DN 75).

g). Foaia de hartă și coordonatele

Situl de importanță comunitară ROSCI0253 Trascău și situl de protecție avifaunistică ROSPA0087 M-ții Trascău, sunt situate în partea central-vestică a României, acoperind cea mai mare parte din teritoriul Munților Trascăului. Cu o suprafață de 49.963 ha, respectiv 93.189 ha, cele două situri acoperă părți din teritoriul administrativ a două județe – Alba Iulia și Cluj. UAT-urile acoperite în proporții diferite de cele două situri sunt: orașele Aiud și Zlatna și comunele Cricău, Galda de Jos, Întregalde, Ighiu, Livezile, Meteș, Mirăslău, Mogoș, Ocoliș, Ponor, Poșaga, Râmeți, Rimetea Sălciua și Stremți pe teritoriul jud. Alba și comunele Băișoara, Iara, Mihai Viteazu, Moldovenești, Petrești de Jos, Săndulești și Tureni din jud. Cluj. Ambele situri sunt străbătute de DN 75, care străbate Valea Arieșului, legând centrele urbane Turda și Cămpeni.

Coordonatele punctelor extreme ale siturilor ROSCI0253 și ROSPA0087

Situri Natura 2000	Coordonate puncte extreme în proiecție Stereo 70			
	N	S	E	V
ROSCI0253 – Trascău	X - 378864.48 Y - 562232.14	X - 367086.98 Y - 514994.14	X - 399859.15 Y - 530228.07	X - 362606.42 Y - 526131.55
ROSPA0087 – Munții Trascău	X - 400627.24 Y - 568248.90	X - 372335.65 Y - 511793.73	X - 399987.16 Y - 530740.14	X - 370159.37 Y - 558135.62

2.1.7 Principalele amenințări, presiuni sau activități cu impact asupra ariilor naturale protejate din zona de implementare a PP.

- A. Activități și consecințe în interiorul sitului

Cod Activitate	Intensitate	%	Infl.
102. Cosire/Taiere	C	25	0
230. Vânătoare	C	100	
400. Zone urbanizate, habitare umana	B	5	0
160. Managementul forestier general	B +		
220. Pescuit sportiv	B	10	0
502. Drumuri, drumuri auto	C		0

b. Activități și consecințe în jurul sitului

Cod Activitate	Intensitate	%	Infl.
102. Cosire/Taiere	C	15	0
243. Braconaj, otravire, capcane	A	2	-
421. Depozitarea deșeurilor menajere	B	3	-
401. Urbanizare continuă	A	5	-
230. Vanatoare	A	20	-

2.2. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia speciilor și habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a proiectului, menționate în formularele standard ale ariilor naturale protejate de interes comunitar

Conform formularului standard, situl **ROSCI 0253 Trascău** a fost desemnat pentru conservarea unui număr de 15 habitate⁷, din care un număr de 6 habitate se regăsesc în zona de implementare a PP propus și în imediata sa apropiere.

Tot la baza desemnării sitului se află un număr de 23 specii faunistice enumerate în anexa II-a a *Directivei Consiliului European* 92/43/CE din 21 mai 1992 (privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică) după cum urmează:

O specie de plante - *Pulsatilla patens* (Dediței vineți sau Sisinei de munte);

9 specii diferite de pești;

7 specii de mamifere, din care 5 chiroptere (*Barbastella barbastellus*; *Miniopterus schreibersi*; *Myotis myotis*; *Rhinolophus hipposideros*; *Rhinolophus euryale*) și două specii de carnivore (*Canis lupus* și *Lynx lynx*).

3 specii de amfibieni și reptile (*Bombina variegata*; *Triturus cristatus* și *Triturus vulgaris ampelensis*).

1 specie de pești (*Cottus gobio*).

11 specii de nevertebrate, dintre care 6 aparțin ordinului lepidoptera (*Callimorpha quadripunctaria*; *Colias myrmidone*; *Leptidea morsei*; *Euphydryas maturna*; *Eriogaster catax* și *Catopta thrips*), 4 specii aparținând ordinul orthoptera (*Isophya costata*; *Isophya stysi*; *Odontopodisma rubripes* și *Pholidoptera transsylvanica*) și o specie de coleoptere (*Lucanus cervus*).
27 specii de păsări incluse în Anexa I a Directivei europene 2009/147/EC.

Prezentăm în continuare habitatele și speciile de interes comunitar menționate în formularul standard al sitului cu accent pe habitatele și speciile prioritare, pe care Planul de Management al sitului și hărțile aferente le cantonează în zona de interes pentru PP, sau în imediata vecinătate a acestuia.

2.2.1. Prezentarea principalelor tipuri de habitate de interes conservativ de pe suprafața sitului ROSCI0253 - Trascău identificate în vecinătatea amplasamentului studiat pt. PP

Potrivit Planului de management al al sitului ROSPA 0087 *principalele tipuri de habitate de interes comunitar din situl menționat aflate în zona amplasamentului PP, sunt prezentate mai jos.*

9130. Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*

Este un habitat de importanță comunitară (EC), habitatelor din România, cod R4118; R4119; R4120.

Asociații vegetale:

Carpino-Fagetum Paucă 1941; *Galio schultesii* - et al. 1973, Chifu et Ștefan 1994; *Lathyro veneti* - Dobrescu et Kovács 1973, Chifu 1995

Tipuri de pădure:

Pădure de fag și carpen cu floră de tip mull.

Descriere habitat:

Pădurile de *Fagus sylvatica* și, în munții mai *sylvatica* - *Abies alba* sau de *Fagus sylvatica*-*Abies alba* -

dezvoltate pe soluri neutre sau slab acide, cu humus de calitate - mull, din domeniile medio - europene și atlantice ale Europei occidentale și ale Europei centrale și central - nordice, caracterizate printr-o reprezentare masivă a speciilor aparținând grupurilor ecologice ale lui *Anemone nemorosa*, *Lamiaestrum* / *Lamium galeobdolon*, *Galium odoratum* și *Melica uniflora* și, la munte, diferitelor specii de *Dentaria*, formând un strat ierbos mai bogat în specii și mai abundent decât în pădurile de la 9110 și 9120. Subtipuri asociate acestui habitat:

41.131 – Păduri medio-europene colinare și neutrofile de fag Păduri neutrofile sau bazofile de *Fagus sylvatica* și de *Fagus sylvatica* - *Quercus petraea* – *Quercus robur*, de pe dealurile, munții scunzi și platourile arcului hercinic și din regiunile

Păduri de tipul Asperulo-Fagetum (9130)

care corespunde

Fagetum Burduja
Fagetum

înalți, de *Fagus*
Picea abies

⁷ 23 menționate în Planul de management al sitului

sale periferice, din Jura, Lorena, bazinul Parisului, Burgundia, piemontul Alpilor, Carpați și câteva localități din Câmpia Baltică - Marea Nordului.

41.133 - Păduri medio-europene montane și neutrofile de fag Păduri neutrofile de *Fagus sylvatica*, de *Fagus sylvatica* și *Abies alba*, de *Fagus sylvatica* și *Picea abies*, sau de *Fagus sylvatica*, *Abies alba* și *Picea abies* din etajele montan și montan superior al munților Jura, Alpilor nordici și estici, Carpaților vestici și marelui lanț hercinic.

41.135 - Păduri panonice neutrofile de fag Păduri de fag neutrofile cu afinități medio - europene de pe dealurile Câmpiei Panonice și de la periferia vestică a acesteia

Specii caracteristice:

Este un habitat de tip central european, întâlnit în zona subcarpaților și în munții cu înălțimi sub 1000 m. Speciile definitorii sunt: *Fagus sylvatica*, *Abies alba*, *Picea abies*, *Anemone nemorosa*, *Lamiastrum / Lamium galeobdolon*, *Galium odoratum*, *Galium schultesii*, *Melica uniflora*, *Dentaria* spp.

La nivelul sitului ROSCI0253 – Trascău, este destul de răspândit, ocupând o suprafață de cca. 800 ha, cu predilecție pe versanții mai slab înclinați, între 600 și 800 m altitudine, de multe ori pe soluri acide de tipul luvisolurilor albice și haplice, la periferia estică a munților Trascău, frecvență mare în nordul sitului, imediat la sud de Arieș. În zona amplasamentului PP este prezent pe versanții împăduriți ai văii Rimetea.

9150. Păduri medio - europene de fag din *Cephalanthero - Fagion*

Este un habitat de importanță comunitară (EC), care corespunde habitatului din România, cod R4111.

Asociații vegetale:

Epipactidi - Fagetum Resmeriță 1972; *Carpino-Paucă* 1941, *Cephalantherietosum* Coldea 1975

Tipuri de pădure:

Făget de platouri calcaroase cu floră de mull

Descriere habitat:

Păduri xero-termofile de *Fagus sylvatica* soluri calcaroase, adesea superficiale, de obicei pe abrupti, din domeniile medio-european și atlantic ale occidentale și Europei centrale și central-nordice, în subarboret abundent de arbuști și ierburi, caracterizate de *Carex alba*, *Carex flacca*, *Carex montana*, *Carex* graminee – *Sesleria albicans*, *Brachypodium pinnatum*, *Cephalanthera* spp., *Neottia nidus-avis*, *Epipactis leptochila*, *E. microphylla* și specii termofile, transgresive din *Quercetalia pubescenti-petraeae*.

Stratul arbustiv include câteva specii calcicole - *Ligustrum vulgare*, *Berberis vulgaris*, iar *Buxus sempervirens* poate fi dominant.

Subtipuri:

41.161 – Păduri medio-europene de fag pe versanți calcaroși uscați Păduri de fag medio-europene cu rogozuri și orhidee pe versanți cu disponibilitate hidrică redusă.

Specii caracteristice:

Este un habitat de tip central european, întâlnit în toți Carpații românești, în areale cu platouri calcaroase sau pe bazalte și amfibolite. Speciile caracteristice sunt: *Fagus sylvatica*, *Carex alba*, *Carex flacca*, *Carex montana*, *Carex digitata*, *Sesleria albicans*, *Brachypodium pinnatum*, *Cephalanthera* spp., *Neottia nidus-avis*, *Epipactis leptochila*, *Epipactis microphylla*.

La nivelul sitului ROSCI0253 – Trascău, este larg de răspândit, ocupând o suprafață de cca. 4.600 ha, cu predilecție pe platouri calcaroase și abrupturile periferice ale acestora, mai rar pe bazalte, pe tot cuprinsul sitului, insular în jurul masivelor calcaroase mai ales pe flancurile de nord și est ale platourilor carstice

În zona amplasamentului PP este prezent pe versanții împăduriți din preajma masivului Piatra Secuiului și Vf. Băieșilor

9170. Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*

Este un habitat de importanță comunitară (EC), care corespunde habitatelor din România, R4123 și R4128.

Asociații vegetale:

Carici pilosae - Carpinetum Neuhäusl et Neuhäuslova - Novotna 1964, *Dentario bulbiferae - Quercetum petraeae* Resmeriță 1974, 1975, *Carici pilosae - Carpinetum* Chifu 1995, *Carici pilosae - Quercetum petraeae typicum* Sanda et Popescu 1999

Tipuri de pădure:

Gorunete și goruneto-cărpinete cu floră de mull

Descriere habitat:

Fagetum

dezvoltate pe versanți Europei general cu rogozuri - *digitata*, orhidee -

Păduri de *Quercus petraea* și *Carpinus betulus* din regiunile cu climat subcontinental în cadrul arealului central-european a lui *Fagus sylvatica*, dominate de *Quercus petraea* 41.261. Sunt incluse și pădurile asemănătoare de stejar și tei din regiunile est-europene și central-est-europene cu climat continental, la est de arealul lui *Fagus sylvatica* 41.262

Specii caracteristice:

Este un habitat întâlnit pe toate arealele colinare din țară, unul din cele mai frecvente tipuri de pădure de la noi, specia dominantă fiind în țară însă gorunul și nu stejarul; singura excepție este pe interfluviul dintre cele două Târnave, în sudul Transilvaniei. Speciile caracteristice sunt:

41.261 - *Quercus petraea*, *Carpinus betulus*, *Sorbus torminalis*, *Sorbus domestica*, *Acer campestre*, *Ligustrum vulgare*, *Convallaria majalis*, *Carex montana*, *Carex umbrosa*, *Festuca heterophylla*;

41.262 – *Quercus petraea*, *Quercus robur*, *Tilia cordata*, *Acer platanooides*, *Carpinus betulus*

La nivelul sitului ROSCI0253 – Trascău, este larg de răspândit, ocupând tot arealul colinar de pe rama de est a munților Trascău, pe o suprafață de cca. 2160 ha.

În zona amplasamentului PP este prezent pe versanții împăduriți ai văii Rimetea și pe colinele din jur.

9110 - Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum

Este un habitat de importanță comunitară corespunde habitatelor din România, R4102, R4105-

Sunt fâgete acidofile, de productivitate puțin dezvoltate pe soluri acide de tipul luvisolurilor albice și cambisolurilor districe. Sunt asemenea mult de exploatarea forestieră la de identificat datorită populațiilor mari de *Luzula* cadrul lor

Asociații vegetale:

Festuco drymejae-Fagetum (Morariu et al. *rotundati* – *Abietum* (Soó 1962) Täuber 1987); *rotundati-Fagetum* (Vida 1963) Täuber 1987 (syn.); *flexuosae-Fagetum* (Soó 1962).

Tipuri de pădure:

Fâgetele și fâgeto - brădetele cu floră de mull, formată predominant din ierburi și rogoaze

Descriere habitat:

Acest habitat este reprezentat de către fâgetele și fâgeto - brădetele de pe platouri unde solurile, spălate pe toată adâncimea lor de către ploile și zăpezile bogate de munte, au rămas sărace în nutrienți și au o reacție acidă. De aceea, flora acestor fâgete este evident mai săracă decât cea a fâgetelor dacice, iar plantele ce apar au de cele mai multe ori flori modeste și sunt rezistente la reacția solului. Predomină cel mai adesea ierburile și rogozurile de pădure, cele mai importante fiind trestioara *Calamagrostis arundinacea*, păiușul *Deschampsia flexuosa*, *Luzula sylvatica*. Totuși, este important de subliniat că fâgetele acidofile conțin uneori covoare întinse de afîn *Vaccinium myrtillus*, care dau vara târziu recolte bogate de fructe aromate, foarte importante pentru numeroase specii de animale, venite din alte habitate ale Retezatului. Arborii caracteristici sunt fagul *Fagus sylvatica*, paltinul *Acer platanooides*, mesteacănul *Betula verrucosa*, plopul tremurător *Populus tremula*, iar la altitudini ceva mai mari molidul, *Picea abies*.

Specii caracteristice:

Este un habitat central european, întâlnit la noi în țară pe toate arealele colinare, pe dealurile subcarpatice, periferia Depresiunii Transilvaniei și insular în Carpați. Speciile caracteristice sunt: *Hieracium rotundatum*, *Carex pilosa*, vinarița (*Galium odoratum*), *Euphorbia amygdaloides*, gălbenița (*Lamium galeobdolon*), măcrișul iepurelui (*Oxalis acetosella*), *Poa nemoralis*, mierea ursului *Pulmonaria rubra*, frăguțele (*Fragaria vesca*, *Rubus hirtus*), călțunii popii (*Viola reichenbachiana*), iarba cășunăturii (*Saxifraga cuneifolia*).

Distribuția

La nivelul sitului ROSCI0253 – Trascău, este larg de răspândit, ocupând o suprafață de cca. 1900 ha, în amestec cu celelalte tipuri de fâgete, mai ales pe platouri și versanți slab înclinați, un areal important este în centru, în jurul masivului Piatra Cetii. În zona amplasamentului PP este prezent pe versanții împăduriți ai văii Rimetea și pe colinele din jur.

Amenințări

Habitatul situat îndeosebi pe culmi, platouri și porțiuni puțin înclinate ale versanților este în mod deosebit afectat de trasarea unor noi drumuri forestiere și de lărgirea celor existente. Aici se organizează de asemenea, de obicei, punctele centrale ale exploatărilor forestiere, cu gararea utilajelor și efectuarea încărcării buștenilor. În ciuda biodiversității scăzute, masa lemnoasă din aceste arborete este de calitate și reprezintă o mare tentativă pentru firmele de exploatare forestieră.

Păduri de fag de tipul Luzulo-Fagetum (9110)

(EC), care
4107, R411
mai redusă,

vizate de
maturitate. Ușor
sylvatica din

1968); *Hieracio*-
Hieracio
Deschampsio

6240* *Pajiști stepice subpanonice*

Este un habitat de importanță comunitară (EC), care corespunde habitatelor din România, cod R3413, R3414. Cuprinde comunități xeroterme, care sunt cantonate pe pante cu expoziție sudică pe soluri având orizontul A-C pe substrat stâncos și pe substanțe sedimentare luto-nisipoase bogate în pietriș. Comunitățile sunt specifice fânețelor, parțial naturale, iar parțial de origine antropogenă.

Asociații vegetale:

Cleistogeno – Festucetum rupicolae Soó 1930, Zólyomi 1958, Soó 1964, *Medicagini minima* – *Festucetum valesiaca* Wagner 1941

Descriere habitat:

Tufărișuri scunde caducifoliolate cu afinități continentale și submediteraneene din bazinul panonic și regiunile învecinate, inclusiv periferia estică a periferia sudică a Carpaților nordvestici, Depresiunea văile și dealurile adiacente ale Carpaților Orientali și ale munților Apuseni, periferiasudică a bazinului panonic, Moraviei, până la dealurile și văile din nordul Peninsulei Apar atât pe substraturi carbonatice cât și silicatică, ovegetație mozaicată compusă din pajiști stepice - 6210 și floristice desilvostepă sau specii de plante din pajiștile panonice – 6190. adesea de-a lungul lizierelor de pădure.

Specii caracteristice:

Cleistogene serotina, Festuca rubra, Festuca Medicago minima, Dianthus armeria, Tulipa hungarica, herbaceum, Orlaya grandiflora, Lathyrus sphaericus, comosum, Linum austriacum, Teucrium montanum, Melica ciliata, Polygala major, Linaria genistifolia, Alyssum alyssoides, Salvia pratensis, Scabiosa ochroleuca, Medicago falcata, Achillea setacea, Erodium cicutarium, Thymus comosus, Eryngium campestre, Euphorbia cyparissias, Trifolium pratense, T. repens, Coronilla varia, Urtica dioica, Carduus sp. etc, iar izolat întâlnim exemplare de Pyrus pyraster;

La nivelul sitului ROSCI0253 – Trascău, nu este menționat, dar poate fi regăsit în partea de nord a Depresiunii Trascău, pe valea Rimetea. Este prezent în zona amplasamentului PP.

Măsuri de conservare: Evitarea suprapășunatului și exploatarea fânețelor din zonă în mod tradițional.

Alpilor, Transilvaniei și Meridionali și platoul Balcanice, formând elemente rupicole

valesiaca, Dorycnium Ornithogalum

6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin

Este un habitat de importanță comunitară (EC), care corespunde habitatului din România, cod. R3701, 3702, 3703, 3706, 3707, 3708, R3714.

Asociații vegetale:

Aconitetum taurici Borza 1934, Coldea 1990, *Adenostylo-Doronicetum austriaci* Horvat 1956, *Adenostyletum alliariae banaticum* Borza 1946; *Cirsio waldsteinii-Heracleetum transsilvanici* Pawł. ex Walas 1949, *Cardueto-Heracleetum palmati* Beldie 1967, *Heracleetum palmati*; *Petasitetum kablikiani* Szafer et al. 1926, *Petasitetum glabrati* Morariu 1943; *Telekio-Petasitetum hybridi* Morariu 1967, Resmeriță et Rațiu 1974, *Petasitetum hybridi*, *Aegopodio-Petasitetum hybridi*, *Telekio-Petasitetum albae* Beldie 1967, *Petasitetum albae* Dihoru 1975, *Petasiteto-Telekietum speciosae* Morariu 1967; *Telekio-Filipenduletum* Coldea 1996; *Telekio speciosae-Aruncetum dioici* Oroian 1998; *Angelico-Cirsietum oleracei* Tüxen 1937; *Scirpetum sylvatici* Ralski 1931, Schwich 1944 etc.

Descriere habitat:

Comunități higrofile și nitrofile de ierburi înalte, de-a lungul cursurilor de apă și lizierelor forestiere, aparținând ordinelor *Glechometalia hederaceae* și *sepium* - *Senecion fluviatilis*, *Aegopodion Convolvulion sepium*, *Filipendulion*.

1.2 Comunități de ierburi perene înalte etajul montan până în cel alpin, aparținând clasei *Adenostyletea*.

Specii caracteristice:

În acest habitat se găsesc specii cu areal eurosiberian și central-european, precum *Festuca Allium flavum, Gagea pusilla, Hesperis tristis, Iris Ranunculus illyricus, Teucrium chamaedrys, minima, Helianthemum canum, Poa badensis, austriaca, Potentilla arenaria, Seseli*

Convolvuletalia podagrariae,

higrofile din *Betulo-*

mai larg, *valesiaca, pumila, Medicago Scorzonera*

hippomarathrum, Alyssum alyssoides, Artemisia austriaca, Chrysopogon gryllus, Astragalus austriacus, Astragalus excapus, Astragalus onobrychis, Oxytropis pilosa, Daphne cneorum, Iris humilis subsp. *arenaria, Carex humilis, Festuca rupicola, Stipa capillata, Stipa joannis, Botriochloa schaemum, Petasites sp., Urtica dioica*;

Distribuție: În zona colinară și în etajul montan inferior din toată țara. Habitatul este larg răspândit în lungul torenților montani și a pâraielor și râurilor din cadrul sitului.

La nivelul sitului ROSCI0253 – Trascău, este mai restrâns față de ROSCI0035 - Cheile Turzii, deseori fiind prezent în afara sitului. În zona amplasamentului PP poate fi regăsit în lungul văii Rimetea și pe liziera pădurilor din zonă.

Amenințări:

Amenințările la adresa habitatului provin dintre cele care afectează habitatele vecine (pădurile, pajiștile, fânețele) și care au fost menționate la habitatele respective. Un pericol de natură biologică relativ minor este invadarea acestor habitate de către specii invazive.

91E0* PĂDURI ALUVIALE CU ALNUS GLUTINOSA ȘI FRAXINUS EXCELSIOR, ALNO-PADION, ALNION INCANAE, SALICION ALBAE

Este un habitat prioritar cu valoare conservativă foarte ridicată, de importanță comunitară (EC), care corespunde habitatului din România, cod. R4401, R4402, R4405, R4407, R4408.

Asociații vegetale:

Telekio speciosae-Alnetum incanae Coldea 1986, 1991; *Stellario nemorum-Alnetum glutinosae* Kästner 1938, Lohmeyer 1957; *Carici brizoidis-Alnetum glutinosae* Horvat 1938, Oberd. 1953; *Carici remotae-Fraxinetum* Koch ex Faber 1936; *Pruno padi-Fraxinetum* Oberdorfer 1953; *Salicetum fragilis* Passarge 1957; *Salicetum albae* Issler 1924.

Tipuri de pădure:

Sunt păduri de luncă întâlnite pe cursurile de apă joase, colinare și de câmpie. Sunt prezente pe Valea în zona Trascăului în afara sitului ROSCI 0253, punctual nord a depresiunii Trascău/Rimetea, pe valea cu același

Descriere habitat:

Habitatul apare pe soluri grele, în general bogate aluviale, inundate periodic de creșterea nivelului râului pe an, însă altfel bine drenate și aerate în perioada în care este scăzut. Stratul ierbos include întotdeauna numeroase mare – *Filipendula ulmaria, Angelica sylvestris*, spp., *Rumex sanguineus, Carex spp., Cirsium oleraceum*, conține diverse geofite vernale, precum *Ranunculus Anemone nemorosa, Anemone ranunculoides, Corydalis*

din zonele Hășdatelor, iar în partea de nume.

în depozite cel puțin o dată debitul apei specii de talie *Cardamine ficaria, solida.*

Acest habitat include mai multe subtipurii: păduri de frasin și anin ale izvoarelor și râurilor aferente - *Carici remotae-Fraxinetum*; păduri de frasin și anin ale râurilor cu curgere rapidă – *Stellario-Alnetum glutinosae*; păduri de frasin și anin ale râurilor cu curgere lentă - *Pruno-Fraxinetum, Ulmo- Fraxinetum*; galerii montane de anin alb - *Calamagrosti variae-Alnetum incanae* Moor 1958; galerii submontane de anin alb - *Equiseto hyemalis-Alnetum incanae* Moor 1958; păduri-galerii de salcie albă - *Salicion albae*.

Majoritatea acestor păduri se află în contact cu pajiști umede sau cu păduri de ravene - *Tilio-Acerion*. Poate fi observată uneori o succesiune către *Carpinion* a frăsinetelor.

Specii caracteristice:

În acest habitat se găsesc specii cu areal mai larg, central-european, format din:

- *Stratul arborescent - Alnus glutinosa, Alnus incana, Fraxinus excelsior; Populus nigra, Salix alba, Salix fragilis;*

Ulmus glabra;

- *Stratul ierbos – Angelica sylvestris, Cardamine amara, Cardamine pratensis, Carex acutiformis, Carex pendula, Carex remota, Carex strigosa, Carex sylvatica, Cirsium oleraceum, Equisetum telmateia, Equisetum spp., Filipendula ulmaria, Geranium sylvaticum, Geum rivale, Lycopus europaeus, Lysimachia nemorum, Rumex sanguineus, Stellaria nemorum, Urtica dioica.*

Distribuție: Habitatul este prezent în lungul rețelei hidrografice din zona montană inferioară și mijlocie, pe luncile inundabile ale văilor, râurilor și pâraurilor sau terenurilor cu exces de umiditate, ce asigură condiții optime de dezvoltare a speciilor hidrofile de plante, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun între 200-1.700 m altitudine.

Nu este înregistrat în cadrul sitului ROSCI0253 – Trascău, dar este prezent în afara acestuia, în nordul depresiunii Trascău/Rimetea, pe cursul văii Rimetea, spre Buru.

Amenințări:

Amenințările la adresa habitatului provin dintre cele care afectează habitatele vecine (pădurile, pajiștile, fânețele) și care au fost menționate la habitatele respective. Un pericol de natură biologică relativ minor este invadarea acestor habitate de

către specii invazive, odată cu extinderea urbanizării în zonă.

Alături de acestea mai menționăm existența a două habitate, identificate în nomenclatorul românesc sub codurile: R8703 și R8704, prezentate succint mai jos.

**R8703 Comunități antropice cu *Agropyron repens*, *Arctium lappa*,
Artemisia annua și *Ballota nigra***

Acest habitat este întâlnit pe terenurile nelucrate din toată țara dar mai ales în regiunile din sud și est. Valoare conservativă a acestuia este redusă atât la nivel național cât și la nivel comunitar, nu are corespondent în habitatele Natura 2000.

Având în vedere faptul că altitudinile la care acest habitat poate fi întâlnit în mod obișnuit nu depășesc 350 m prezența nefirească la altitudinea de 500m în Depresiune Trascău se datorează cel mai probabil unor condiții topoclimatice, care au făcut posibilă în această regiune practicarea agriculturii de-a lungul timpului agricultura, inclusiv cultivarea unor cereale specifice zonelor de câmpie. Acest habitat este întâlnit pe depozite lutoase, loessuri, nisipuri aluviale, pe cernoziomuri, soluri nisipo-lutoase, deficitare în umiditate.

Speciile nitrofile mai frecvent întâlnite sunt: *Sisymbrium loesellii*, *Descurania sophia*, *Agropyron repens*, *Datura stramonium*, *Artemisia annua*, *Capsella bursa pastoris*, *Malva sylvestris*, *Ballota nigra*, *Geum urbanum*, *Cirsium lanceolatum*, *C. arvense*, *Conium maculatum*, *Leonurus cardiaca*, *Chelidonium majus*. Aceste plante de 30–40 cm înălțime realizează o acoperire de 75–80% împiedicând instalarea plantelor mai scunde cum sunt: *Poa annua*, *Lepidium ruderales*, *Polygonum aviculare*, *Atriplex tatica*, *Amaranthus crispus*, *Geranium pusillum*.

Compoziție floristică:

- Specii edificatoare: *Malva sylvestris*, *Artemisia annua*, *Ballota nigra*, *Arctium lappa*, *Conium maculatum*.
- Specii caracteristice: *Malva sylvestris*, *Ballota nigra*, *Artemisia annua*, *Arctium lappa*.
- Alte specii importante: *Descurainia sophia*, *Datura stramonium*, *Solanum nigrum*, *Chenopodium album*, *Solidago canadensis*, *Amaranthus retroflexus*, *Agropyron repens*, *Leonurus cardiaca*, *Verbena officinalis*.

**R8704 Comunități antropice cu *Polygonum aviculare*,
Lolium perenne, *Sclerochloa dura* și *Plantago major***

Acest habitat este răspândit pe terenuri virane, margini de drum, cărări, curți, în toată țara, iar prezența sa pe amplasamentul studiat este firească având în vedere faptul că acesta e în intravilanul unei localități rural. Valoare conservativă a acestuia este redusă atât la nivel național cât și la nivel comunitar, nu are corespondent în habitatele Natura 2000.

Habitatul se întâlnește între altitudini cuprinse între nivelul mării și până la 500–600 m, în zona colinară pe terenuri plane, cu pante ușor înclinate cu expoziție sudic, estică și vestică, pe soluri nisipoase și luto-nisipoase bogate în substanțe organice în descompunere, deficitare în umiditate în timpul verii.

Majoritatea plantelor componente sunt de talie mică, dar se pot separa două straturi: cel superior este realizat de speciile: *Lolium perenne*, *Lepidium ruderales*, *Matricaria perforata*, *Chamomilla recutita*, *Hordeum murinum*, *Malva pusilla*, *Centaurea calcitrapa*, *Eragrostis minor*. Etajul inferior este alcătuit din specii repente sau cu tulpina foarte redusă cum sunt: *Amaranthus crispus*, *Euclidium syriacum*, *Poa annua*, *Polygonum aviculare*, *Sagina procumbens*. În cadrul acestor fitocenoze pot fi semnalate și speciile de briofite ruderales ca: *Bryum argenteum* și *Syntrichia ruralis*.

Compoziție floristică:

- Specii edificatoare: *Poa annua*, *Polygonum aviculare*, *Plantago major*, *Sclerochloa dura*, *Lolium perenne*.
- Specii caracteristice: *Plantago major*, *Polygonum aviculare*, *Euclidium syriacum*, *Sclerochloa dura*.
- Alte specii importante: *Trifolium repens*, *Taraxacum officinale*, *Hordeum murinum*, *Matricaria perforata*, *Chamomilla recutita*, *Malva pusilla*, *Eragrostis minor*.

2.2.2. Specii de interes conservativ identificate în zona proiectului și în împrejurimi

Dintre speciile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE pe suprafața ROSCI0253 Trascău se întâlnesc următoarele:

Nr.crt	Specia	Prezență pe amplasament
1	<i>Lynx lynx</i> (Râsul carpatin)	Nu
2	<i>Canis lupus</i> (Lupul)	Nu
3	<i>Rhinolophus hipposideros</i> (Liliac mic cu potcoavă)	Nu
4	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i> (Liliacul mare cu potcoavă);	Da

5	<i>Barbastella barbastellus</i> (Liliacul cârn)	Nu
6	<i>Rhinolophus euryale</i> (Liliacul mediteranean cu potcoavă)	Nu
7	<i>Miniopterus schreibersi</i> (Liliacul cu aripi lungi)	Nu
8	<i>Myotis myotis</i> (Liliacul comun)	Da
9	<i>Bombina variegata</i> (Buhai de baltă cu burta galbenă)	Da
10	<i>Triturus cristatus</i> (Triton cu creastă)	Da
11	<i>Triturus vulgaris ampelensis</i> (Ghițalar sau sălămândră)	Da
12	<i>Cottus gobio</i> (Zglăvoacă)	Nu
13	<i>Isophya stysi</i> (Cosaș)	Da
14	<i>Callimorpha quadripunctaria</i> (Fluture vărgat)	Nu
15	<i>Leptidea morsei</i> (Albilița de pădure)	Nu
16	<i>Colias myrmidone</i> (Albilița portocalie)	Da
17	<i>Eriogaster catax</i> (Țesătorul porumbarului)	Da
18	<i>Isophya costata</i> (Cosașul de munte)	Nu
19	<i>Lucanus cervus</i> (Rădașcă)	Da
20	<i>Odontopodisma rubripes</i> (Lăcustă de munte)	Da
21	<i>Pholidoptera transsylvanica</i> (Cosașul Transilvan)	Da
22	<i>Euphydryas maturna</i> (Marmoratul frasinului)	Da
23	<i>Catopta thrips</i> (Molie)	Nu
24	<i>Lycaena dispar</i> (Fluturele roșu de mlaștină)	Da
25	<i>Serratula lycopifolia</i> (Gălbinare)	Da
26	<i>Pulsatilla patens</i> (Dedițel)	Da

2.2.3. Scurtă prezentare a speciilor existente în zona amplasamentului

Dintre speciile protejate întâlnite în cadrul sitului ROSCI0253 Trascău, în preajma amplasamentului, literatura de specialitate și observațiile din teren menționează existența următoarelor specii: *Rhinolophus hipposideros* (Liliac mic cu potcoavă); *Barbastella barbastellus* (Liliacul cârn); *Myotis myotis* (Liliacul comun); *Bombina variegata* (Buhai de baltă cu burta galbenă); *Triturus cristatus* (Triton cu creastă); *Triturus vulgaris ampelensis* (Ghițalar sau sălămândră); *Isophya stysi* (Cosaș); *Isophya costata* (Cosașul de munte); *Lucanus cervus* (Rădașcă) și *Pholidoptera transsylvanica* (Cosașul Transilvan).

1324. *Myotis myotis* - Liliacul comun

Cod sp. Natura 2000 - 1324

Cod Specie - EUNIS -

Denumire științifică - *Myotis myotis*

1797)

Denumire populară - Liliacul comun

Clasă: - *Mammalia*;

Ordin: - *Chiroptera*;

Familie: - *Vespertilionidae*

Statutul de protecție al speciei:

Lista Roșie IUCN: LC (risc scăzut)

Lista Roșie a Uniunii Europene: LC (risc scăzut)

Cartea Roșie a Vertebratelor din România:

Directiva Habitare: Anexele II și IV

Morfologia speciei - *Myotis myotis* este un

mare, având lungimea antebrățului între 55.0-67.8 mm; botul masiv, urechile late (>16 mm) și lungi >24.5 mm având

(Borkhausen,

periclitat

liliac de talie

marginea anterioară curbată clar în spate, iar marginea posterioară are, de obicei, 7-8 pliuri transversale. Tragusul este lat la bază și prezintă, în general, o mică pată întunecată în vârf. Lungimea rândului de dinți superior (CM3) mai mare de 9,4 mm.

Biologia și ecologia speciei:

Adăposturi: Coloniile de naștere alcătuite uneori din câteva mii de exemplare pot fi găsite în turnuri de biserici, poduri spațioase sau în peșteri. Hibernează în adăposturi subterane, peșteri, mine, pivnițe, exemplare solitare și în fisuri de stâncă. În zona proiectului, în general, specia alcătuiește colonii mixte cu specia pereche, liliacul comun mic (*Myotis oxynathus*). Cele două specii în majoritatea cazurilor alcătuiesc colonii mixte, și în cazul coloniilor este practic imposibilă identificarea lor și estimarea separată a efectivelor. În coloniile de naștere se găsesc frecvent împreună cu liliacul cu aripi lungi (*Miniopterus schreibersii*).

Habitate: Liliacul comun preferă zonele acoperite cu păduri pe suprafețe mari, cele mai importante elemente din structura peisajului fiind pădurile mature de foioase sau mixte. cu substrat semideschis, capturând o parte importantă a pradei direct de pe sol. Uneori vânează și în păduri de conifere, sau peste pajști și pășuni proaspăt cosite, dar principalul habitat pentru hrănire este cel de pădure (uneori până la 98%). Densitatea populațiilor arată o corelație strânsă între prezența speciei și procentajul pădurilor mature de foioase și mixte din totalul suprafețelor acoperite cu păduri.

Hrănirea: Cea mai mare parte a hranei liliacului comun constă din artropode mai mari de 10 mm, capturate direct de pe sol. Prada cea mai frecventă sunt coleopterele din familia *Carabidae*, urmate de chilopode, păianjeni și larve de coleoptere. În funcție de sezon poate consuma și alte genuri de coleoptere, greieri și lăcuste. Când vânează are un zbor destul de rapid, în general aproape de sol, la o înălțime de 1-2 m, cu capul și urechile orientate în jos, căutând după insecte. În capturarea prăzii joacă un rol important și sunetele generate de insecte în timp ce se mișcă pe sol. După descoperirea pradei aterizează pe sol și o capturează inclusiv prin folosirea aripilor. Insectele de talie mai mică sunt consumate în zbor, iar cele de talie mare așezându-se de exemplu pe o creangă. În unele situații urmărește și capturează insectele de talie mare în zbor.

Reproducerea - Femelele de liliac comun nasc un singur pui pe an; nașterea are loc între sfârșitul lunii mai și sfârșitul lunii iunie, condițiile meteorologice din perioada premergătoare influențează puternic perioada nașterilor. Într-o colonie mare nașterea puilor se poate prelungi pe o perioadă de 3-5 săptămâni. Puii prima dată experimentează zborul la vârsta de 3-4 săptămâni, iar la 5 săptămâni deja pot să părăsească adăpostul. Studii realizate în Germania au arătat că aproximativ 40% dintre femele se împerechează cu succes în toamna primului an, și nasc vara următoare. În sudul continentului acest procentaj este mult mai ridicat. Începând de la jumătatea lunii august masculii de liliac comun ocupă adăposturi de împerechere, care pot fi în clădiri, în apropierea coloniilor de naștere, dar și în peșteri

Hibernarea: Liliacul comun preferă pentru hibernare adăposturile subterane naturale sau artificiale, cu temperaturi cuprinse între 4-10°C. Poate hiberna solitar, în grupuri mici sau în colonii mai mari, alcătuite din câteva sute de exemplare. Ocupă adăposturile de hibernare începând din luna octombrie, și în funcție de zonă și condiții climatice le părăsește în martie-aprilie

Migrația: *Myotis myotis*, face parte din categoria speciilor migratoare pe distanțe medii, cea mai lungă migrație cunoscută este de 436 km. Distanțele parcurse între adăposturile folosite în diferite perioade a anului (de vară, de hibernare, de împerechere) sunt în general cuprinse între 50-100 km. În majoritatea cazurilor adăposturile de hibernare stau în centrul rutelor de migrație. În general coloniile manifestă un grad ridicat de fidelitate față de adăposturile de vară și de iarnă.

Datele din Germania arată că, femelele efectuează migrații mai lungi între adăposturile de iarnă și cele de vară (în medie 51.3 km), în comparație cu masculii (în medie 27.5 km).

Arealul speciei - Este o specie cu răspândire Vest-Paleartică, prezent în centrul, vestul și sudul continentului european. Există date despre prezența speciei în sudul Angliei și Suediei, dar foarte probabil în cursul ultimelor decenii a dispărut din Anglia. Astăzi aria de distribuție a speciei se întinde între coasta europeană a Mării Mediterane și sudul Olandei, nordul Germaniei și al poponiei, iar spre est, prin vestul Ucrainiei la Marea Neagră. După estimările specialiștilor în Europa-Centrală populațiile sunt stabile.

Distribuția în RO - În România este o specie răspândită și comună, prezentă în toate regiunile țării, România munerându-se printre țările cu cele mai importante populații din Europa. Cele mai importante populații trăiesc în centrul, vestul și sud-vestul României.

Nu avem date certe privind efectivele acestei specii, deoarece deseori formează colonii mixte cu alte specii de lilieci, fapt care îngreunează foarte mult evaluarea corectă a efectivelor. Se apreciază că atât în cadrul coloniilor de naștere cât și a celor de hibernare 1 m² din suprafața coloniei corespunde unui număr de cca. 1.000-1.200 de exemplare.

Amenințări - Populațiile de *Myotis myotis* s-au redus considerabil în centrul și vestul Europei până către anul 1970, atât în numărul coloniilor de maternitate, cât și în numărul exemplarelor din coloniile rămase și în adăposturile de hibernare. Principalele motive erau distrugerea adăposturilor, folosirea pesticidelor în agricultură și silvicultură (în special DDT), tratarea structurilor de lemn din acoperișul clădirilor cu substanțe toxice (lindan), precum și pierderea sau fragmentarea habitatelor favorabile. După anii 1980 populațiile au început să se stabilizeze treptat, înregistrând în unele zone chiar arată o ușoară creștere.

Astăzi principalii factori de amenințare pentru specie sunt: pierderea adăposturilor datorită renovării clădirilor, fragmentarea habitatelor, folosirea pesticidelor și turismul speologic agresiv, cu consecințe asupra adăposturilor subterane.

Relevanța sitului SCI0031 - Cheile Nerei - Beușnița: - În cavitățile naturale din Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița *Myotis myotis* formează împreună cu *Myotis blythii* colonii apreciabile. Specia este una dintre cele mai răspândite din

cavitățile monitorizate în parc, fiind prezentă în 12 adăposturi subterane. Deoarece formează deseori colonii de hibernare cu *Myotis blythii* și pentru că aceste specii sunt foarte greu de determinat la distanță, nu se poate spune cu exactitate numărul de indivizii din fiecare specie. Numărul cel mai mare de indivizi a fost înregistrat în Avenul Mare de la Păuleasca, 2231 exemplare, împărțite în 68 de colonii, 28 de indivizi izolați și 16 perechi. Un număr mare s-a înregistrat și în Avenul Uteriș, 229 exemplare, care au format 11 colonii. În Avenul Râurilor Suspendate, a fost descoperită o colonie formată din 81 de indivizi aparținând atât celor două specii surori - *M. myotis* și *M. blythii* - cât și exemplare de *Myotis bechsteinii*, o altă specie rezidentă. Habitatului speciei în ROSCI0031: acoperă integral suprafața ariei protejate. Mărimea populației: clasa 5. (*Alma Nicolin*).

Măsuri de protecție necesare:

- Stoparea accesului turistilor în peșterile în care se adapostesc și păstrarea acestor habitate în condiții de liniște.
- Evitarea/ reducerea combaterii insectelor din paduri prin metode chimice.

Efectul anticipat al PP asupra speciei este unul minim, deși amplasamentul este situat într-un habitat specific de hrănire pentru multe specii de lilieci prezența sa nu va induce factori perturbatori majori pentru specie.

1304. *Rhinolophus ferrumequinum* - Liliacul Mare cu Potcoavă.

Cod sp. Natura 2000 - 1304

Cod Specie - EUNIS -

Denumire științifică - *Rhinolophus ferrumequinum* (Schreber, 1774)

Denumire populară - Liliacul Mare cu Potcoavă

Clasă: - Mammalia;

Ordin: - Chiroptera;

Familie: - Rhinolophidae;

Statutul de protecție:

Lista Roșie IUCN: LC (risc scăzut)

Lista Roșie a Uniunii Europene: LC (risc scăzut)

Cartea Roșie a Vertebratelor din România:

Directiva Habitate: Anexele II și IV

Morfologia speciei - *R. ferrumequinum* este cel mai rinolofid din Europa. Urechi mari, ascuțite la varf, lipsite de tragus. Superiorul crestei este scurt, lat și rotunjit iar cel inferior este ascuțit. Din blana este cenușie deschisă, iar partea distală brun-cenușie cu o culoare ventrală albă sau o nuanță galbuie. În timpul hibernării diurne își acoperă complet corpul cu patagiul.

Craniul: între coroana caninului superior și cel de-al doilea există spațiu.

Premolarul I superior este în afara sirului de dinți, sau poate să lipsească.

Date biometrice: lungimea cap+trunchi = 57-71 mm; lungimea antebratului = 54-61 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; greutate = 17-34 g. contribuie la sistemul său de colocație extrem de specializat

Biologia și ecologia speciei:

Adăposturi: Specia este sedentară și poate folosi peșterile ca adapost în tot timpul anului, dar în nordul Europei (și în țara noastră) coloniile de reproducere sunt mai frecvente în clădirile părăsite.

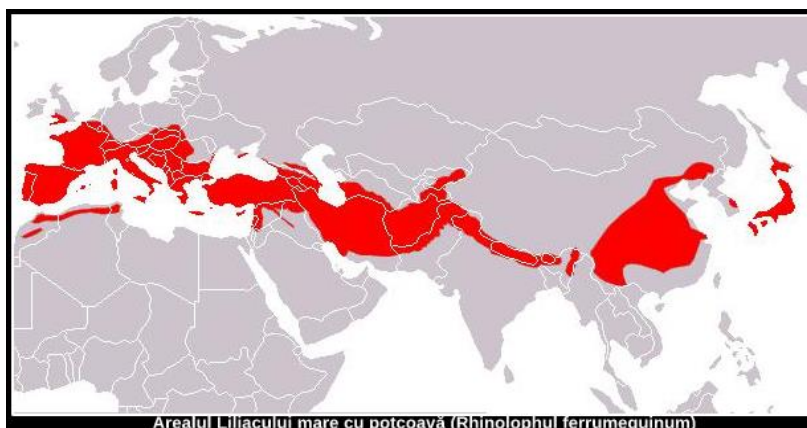
Habitat: Habitatul de hranire cuprinde pădurile de foioase (mai ales primăvara) și pășunile (vara și toamna). De asemenea, zboară frecvent în grădini, deluroase. Această specie poate fi mediteraneană temperată (de lemn de esență tare și riverane, prezentă în anumite zone centrale selectate. În timpul verii, se află în clădirilor și siturilor subterane, în coloniile tind să se adune în peșteri mine.

Reproducerea: Maturitatea după 2-3 ani și longevitatea atinge 30 de mame. Maternitate pot ajunge la 1000 de mai adesea sunt grupuri de 100-200 putându-se regăsi în poduri, turnuri de părăsite. Primăverile întârziate amână nașterea puilor, situație în care mortalitatea juvenilă este mare.

Hibernarea: Hibernează în peșteri, galerii de mină sau pivnițe, în general la temperaturi cuprinse între 7 - 10 °C.

mare liliac
Procesul
Baza perilor
tenta roscată.
și în repausul
premolar nu

Arealul Liliacului mare cu potcoavă (*Rhinolophus ferrumequinum*)

zone stancoase și
găsită în habitate
exemplu, păduri
pășuni), deși este
europene
podurile calde ale
timp ce iarna
mari, tuneluri și
sexuala apare
de ani. Coloniile
indivizi, deși cel
de indivizi,
biserica, clădiri

Ocupă adăposturile de hibernare începând din octombrie (uneori din septembrie), și părăsește aceste adăposturi în cursul lunii aprilie. În coloniile de maternitate (până la 200 femele) pot fi prezenți și masculi.

Migrație: Liliacul Mare cu Potcoavă poate fi considerată o specie sedentară, la care migrațiile sezoniere sunt scurte, în general între 20-50 km.

Surse de hrană: Hrana constă în primul rând din diptere și molii de talie mică, himenoptere, neuoreptere, trioptere, dar ocazional poate prinde și coleoptere mici sau păianjeni. Studiile arată că liliacul mare cu potcoavă capturează prada de mărime corespunzătoare în mod oportunist, astfel compoziția dietei reflectă abundența acestor insecte. Se hrănește cu coleoptere și lepidoptere de talie mare; își prind prada din zbor la mică înălțime sau prin vanatoare pasivă (din locuri de asteptare).

Cerințe de habitat - De obicei specia se poate regăsi în pădurile de foioase în perioada de primăvară, pe pășuni vara și toamna. Frecventează deseori zonele stâncoase (carst) și deluroase, iar în condiții climatice nefavorabile se hrănesc la intrarea în peșteră

Arealul speciei - Specia este răspândită în centrul și sudul Europei (sub 52° latitudine nordică), din sudul Marii Britanii până în M-tii Caucaz. Arealul asiatic este incert, dar ajunge până în India, China, Japonia. precum și în nord-vestul Africii.

Distribuția în RO - În România specia e răspândită în interiorul arcului carpatic, mai frecventă în M-tii Apuseni, de asemenea, în Oltenia și Dobrogea. Mai există o semnalare în nordul Moldovei (Bucovina). Populația din România este estimată la cca 10.000 exemplare; probabil că numărul total este mai mare, dacă se are în vedere că există colonii de hibernare care depășesc 1.000 de exemplare (în M-tii Apuseni). În Europa declinul numeric s-a diminuat sau chiar s-a oprit în ultimii 15 ani, iar în România numărul indivizilor este în creștere (după dinamica multianuală a coloniilor de hibernare).

Amenințări - Pentru R. Ferrumequinum cea mai mare amenințare este fragmentarea și izolarea habitatelor, deoarece tăierile de pădure sau modificarea traseului lizierei afectează capacitatea de orientare și randamentul hrănirii indivizilor

Alte amenințări includ schimbarea regimului de management a ariilor agricole, speleoturismul în toate anotimpurile anului, intoleranța omului față de prezența coloniilor în clădiri, tratamentele chimice pentru reabilitarea și conservarea structurilor alterate ale locuințelor etc..

Relevanța sitului SCI0253 – Trascău: - Specia este prezentă în zonă, putând fi întâlnită în peșterile și cavitățile naturale din versanții stâncoși, și în scorburile copacilor, precum și prin sălașe sau podul caselor nelocuite.

Măsuri de protecție necesare: Măsurile de protecție necesare sunt în linii mare aproximativ aceleași pentru toate speciile.

Stoparea accesului turistilor în peșterile în care se adapostesc și păstrarea acestor habitate în condiții de liniște.

Evitarea/reducerea combaterii insectelor din păduri prin metode chimice.

Efectul anticipat al PP asupra speciei este unul minim, amplasamentul fiind situat în afara habitatelor specifice tuturor speciilor de liliaci

***Bombina variegata* - Buhaiul de baltă cu burta galbenă**

Date generale ale speciei

Cod sp. Natura 2000 - 1193
Cod Specie - EUNIS - 638
Denumire științifică - *Bombina variegata* (Fuhn,
Denumire populară - Buhai de baltă cu burta
Izvoarașul cu burta galbenă
Statut de conservare - Specia este considerată ca
scăzut (IUCN, 2010).

Identificare - Broască de talie mică, cu aspect spatele acoperit cu negi glandulari colorați în negru sunt conferă un model caracteristic. Unii indivizi pot fi parțial sau colorați în verde, favorizând integrarea în homocromia este relativ mic, având lungimea egală cu lățimea, iar botul Ochii sunt foarte proeminenți, având pupila triunghiulară, în Dorsal tegumentul este foarte verucos, fiind acoperit cu numeroși negi, rotunzi sau ovali, având un punct negru central. Abdomenul și gușa sunt colorate în galben, pe fondul cărui este un desen marmorat cenușiu spre negru, dominând însă pigmentul galben. Coloritul este foarte intens, reprezentând un mijloc de avertizare asupra toxicității. Vârfurile degetelor sunt, de asemenea, a galbene. Sunt greu de remarcat deoarece nu fac "gălăgia" broaștelor verzi de lac cu ale lor coruri răsunătoare ci scot sunete firave care eventual sunt perceptibile în habitatele unde ele sunt în număr mai mare.

Masculii se deosebesc de femele prin corpul puțin mai scurt, capul mai lat, membre anterioare mai puternice și prin prezența a 2 saci vocali interni, care se văd de ambele laturi ale capului în perioada de reproducere, când acești saci sunt umflați, ei devin globulari și mai mari decât capul. De asemenea, masculii prezintă pe partea interioară a membrilor anterioare calozitățile nupțiale (formațiuni cornoase, de culoare neagră, ce apar în perioada de reproducere doar la masculi),

1951)
galbenă sau
fiind cu risc
îndesat, având
grupati, ceea ce
chiar total
peisajului. Capul
este rotunjit.
formă de inimă.

vizibile chiar și pe perioada hibernării. Masculii oracaie în cor, în special seara și noaptea, sunetele fiind greu de confundat „u...u...u...u” repetat la 1-4 secunde. Un singur mascul poate cânta timp de ore fără oprire.

Hrana constă din animale acvatice, dar și din tot felul de insecte de uscat (coleoptere, himenoptere, ortoptere etc.). Are puțini dușmani, datorită glandelor veninoase din negii pielii care secretă un lichid alb, vâscos, cu miros acid, iritant. Cu toate acestea șerpii de apă îl mănâncă.

Perioadă critică - Din luna aprilie când începe perioada de reproducere și până în septembrie când larvele se metamorfozează, migrând spre alte bălți.

Cerințe de habitat - Trăiește în ape stătătoare (bălți, șanțuri etc.) dar și pâraie și alte ape curgătoare, în zona de deal general între 200-1800 m altitudine).

Arealul speciei - Raspandită în vestul și centru Europei peninsulei Iberice, Marii Britanii și Scandinaviei. Limita estică este reprezentată de Polonia, vestul Ucrainei, *Romania*, Grecia.

Distribuția în RO - În România este prezentă mai de deal și munte (mai frecventă în M. Apuseni, M. Banatului și Transilvaniei. Nu este prezentă în Dobrogea, Bărăgan, sudul Olteniei și Munteniei. Este prezent în arealul Rimetea din inclusiv în zona de implementare a PP.

Ecologie și comportament: Este o specie cu activitate diurnă, predominant acvatică. Intră în apa primăvara devreme, în martie și se retrage pentru hibernare în octombrie. Iernează pe uscat, în ascunzături. Reproducerea începe din aprilie-mai și poate dura până în august, cu depuneri repetate. Fecundarea este externă, cu amplex. Masculul apucând femela cu membrele anterioare, eliminarea ouălor și a spermei având loc simultan. Ouăle (între 10-100 la o depunere) sunt depuse izolat sau în gramezi mici, fixate de obicei de plante. Oul are 2 mm diametru, iar capsula gelatinoasă ce îl învelește între 7-8 mm, este brun închis la un pol și alb-gălbui la celălalt. O femela poate depune mai multe ponte pe an.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Este o specie cu un areal vast dar afectată de activitățile umane. Distrugerea, degradarea și fragmentarea habitatelor (atât a celor acvatice cât și a celor terestre) îi periclitează supraviețuirea. Menținerea habitatelor existente și crearea de noi habitate acvatice sunt necesare pentru asigurarea unor populații viabile.

Relevanța ROSCI 0236 pentru specie: Specia este comună, prezentă întregul an în arealul rezervației putând fi întâlnită pe cursul principalelor cursuri de apă și în bălțile naturale formate în zonă, mai puțin în perioada de hibernare. Pentru specie este importantă conservarea ariei de răspândire. În cadrul zonei de implementare a PP prezența speciei poate fi una episodică, favorizată de mobilitatea acesteia în preajma spațiului de habitare.

În preajma amplasamentului PP propus specia *Bombina variegata*, este prezentă, atât în pârâul Dâlma cu Mesteceni, cât și în Râul Alb, habitate acvatice amplasate în preajmă.

Relevanța ROSCI 0253 pentru specie: Specia este comună, prezentă întregul an în arealul rezervației putând fi întâlnită pe cursul principalelor cursuri de apă și în bălțile naturale formate în zonă, mai puțin în perioada de hibernare. Pentru specie este importantă conservarea ariei de răspândire. În cadrul zonei de implementare a PP prezența speciei poate fi una episodică, favorizată de mobilitatea acesteia în preajma spațiului de habitare.

1166 - *Triturus cristatus* - Tritonul cu creastă

Specie de interes comunitar

Denumire științifică: - *Triturus cristatus*

1768)

Denumirea Populară: - Tritonul (sălămâzdra)

Clasă: - *Amphibia*

Ordin: - *Urodela*

Familie: - *Salamandridae*

Gen: - *Triturus*

Specie: - *T. vulgaris*

Cod Natura 2000 - 4008

Statut IUCN: - 3.1 LC (Risc mic)

Cod Specie - EUNIS - 638

Statut de conservare - Specia este considerată scazut (IUCN, 2010).

Descriere și identificare: Este cea mai mare specie de triton din România, având dimensiuni de până la 16 cm, femelele fiind mai mari decât masculii. Corpul este robust, oval în secțiune. Capul este relativ lat, cu botul rotunjit și nu are santuri longitudinale. Lungimea cozii este mai mică sau egală cu a corpului. Pielea este rugoasă atât dorsal cât și ventral, presărată cu numeroase glande. Când se întind membrele de-a lungul corpului, degetele se ating. Coloritul dorsal este brun

Triturus cristatus (Tritonul cu creastă)

băltoace, și munte (în

cu excepția arealului *Bulgaria* și

ales în zona podișul Moldovei, ROSCI0253,

(Laurenti,

cu creastă

ca fiind cu risc

închis spre negru, uneori cu nuanțe brun-roscate, cu pete negre, neregulate, de dimensiuni variabile. Pe lateral, inclusiv pe cap, sunt prezente puncte albe mai mult sau mai puțin numeroase. Coloritul ventral este galben până spre portocaliu, cu pete negre, neregulate, ce alcatuiesc un desen mozaicat. Gusa este colorată variabil, de la galben la negru, frecvent cu pete albe, de dimensiuni variabile.

În perioada de reproducere masculii au o creastă dorsală înaltă și dintată, care începe din dreptul ochilor, lipsește în dreptul membrilor posterioare și se continuă apoi cu creasta caudală, la fel de bine dezvoltată dar lipsită de zimți. Pe laturile cozii este prezentă o dungă longitudinală lăta, albidă. La femele porțiunea inferioară a cozii este colorată în galben spre portocaliu. Cloaca este umflată și neagră la masculi, mai ales în perioada de reproducere. La femele cloaca nu este umflată iar deschiderea cloacală este colorată în galben.

Habitat: Este o specie predominant acvatică, preferând ape stagnante mari și adânci, cu vegetație palustră, pentru a-i oferi protecție. Deseori poate fi întâlnită în bazine artificiale (locuri de adăpat, iazuri, piscine). În perioada de viață terestră preferă pajiștile umede. Datorită dimensiunilor mari nu se reproduce în balti temporare mici. Este frecvent în iazuri și lacuri, mai ales dacă există vegetație acvatică în care să se poată ascunde.

Distribuția: Este răspândit în mare parte din Europa centrală și de nord, din nordul Franței și Marea Britanie până în munții Urali. În nord, în Scandinavia, ajunge până la paralela 65. Lipsește din Peninsula Iberică, Italia și, începând, cu Austria, nu este prezent la sud de Dunăre. În România este răspândit aproape pretutindeni. Lipsește din Dobrogea și lunca Dunării unde este înlocuit de *T. dobrogicus*. Este întâlnit la altitudini cuprinse între 100-1000 m.

Ecologie și comportament: Stă în apă între lunile martie-iunie (unele exemplare rămân tot timpul anului), apoi iese pe uscat, dar rămâne în apropiere și își desfășoară activitatea pe timp de noapte. Ziua stă ascuns sub pietre, în găuri din pământ, sub frunzar sau bușteni căzuți. Atunci când este deranjat, secretă o substanță albicioasă toxică, cu miros caracteristic.

Reproducere: În această perioadă, masculii se adună în grupuri și execută dansuri nupțiale în fața femelelor. După fecundare, o singură femelă poate depune un număr foarte mare de ouă, de regulă acesta variază între 200 și 350 de ouă, cu diametrul de aproximativ 2-4 mm și coajă galbenă. Deși depune numeroase ouă (peste 100), multe nu se dezvoltă datorită unor frecvente mutații cromozomiale. Agățate de obicei de plante pentru a fi protejate de prădători ouăle eclozează, în lunile martie-aprilie, în funcție de temperatura apei, după care apar larvele. Acestea se dezvoltă timp de 4 luni, ajungând la o lungime de 8 cm.

Reproducerea are loc în martie iar adulții pot rămâne în apă până în mai-iunie. Fecundarea este internă iar transferul spermatozoidului se realizează în urma unei parade sexuale complexe, fără amplex (partenerii nu se ating). În pofida dimensiunilor mari se deplasează repede, atât în mediul acvatic cât și în cel terestru.

Hrana: Este o specie extrem de vorace, hrănindu-se atât cu mormoloci cât și cu tritoni mai mici sau larve. Pe uscat poate fi găsit în vecinătatea apei. Au și instincte canibale, sunt capabile să-și înghită chiar și propria progenitură.

Amenințări

Este o specie vulnerabilă, afectată de distrugerea, habitatelor de reproducere, a fragmentării și degradării habitatelor prin captări și desecări, dar riscul dispariției este unul redus.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Este o specie vulnerabilă la nivel național, în anumite zone chiar periclitată, în special datorită degradării și distrugerii habitatelor acvatice de reproducere și a fragmentării habitatelor terestre adiacente. Menținerea habitatelor acvatice existente precum și crearea de noi habitate acvatice acolo unde acestea au fost distruse și asigurarea de coridoare de dispersie va permite menținerea unor populații viabile.

4008 - Triturus vulgaris ampelensis - Triton comun transilvan

Specie de interes comunitar

Denumire științifică: - *Triturus vulgaris ampelensis* (Rafinesque, 1815)

Denumirea Populară: - Triton comun transilvan (Triton de Ampoi, sălămâzdră etc).

Clasă: - Amphibia

Ordin: - Caudata

Familie: - Salamandridae

Gen: - Triturus

Specie: - *T. vulgaris*

Cod Natura 2000 - 4008

Statut IUCN: - 3.1 LC (Risc mic)

Cod Specie - EUNIS - 638

Statut de conservare - Specia este fiind cu risc scăzut (IUCN, 2010).

Descriere și identificare: Tritonul comun este o specie de talie mică, lungimea corpului fiind de centimetri în cazul masculilor și de 6,9 centimetri în cazul femelelor. Adulții au un aspect delicat și pielea netedă. În perioada de împerechere, masculii au pe partea dorsală a corpului o creastă scundă, cu marginea dreaptă (eventual ușor vălurită), care începe în regiunea occipitală și se întinde până la vârful cozii, iar la

Triturus vulgaris transilvan (Tritonul comun transilvan)

considerată ca transilvăneană, cu o lungime de circa 7,2 centimetri în cazul femelelor.

capătul cozii au un filament caudal lung de câțiva milimetri, distinct de restul cozii, degetele picioarelor posterioare au membrană înotătoare. Dorso-lateral există pliuri tegumentare. Femelele nu au creastă, ci doar o tivitură tegumentară, iar degetele picioarelor posterioare nu au membrană înotătoare. Adulții au partea dorsală cu fondul bruniu (brun deschis, brun-gălbui, uneori brun-negricios), cu pete de culoare mai închisă decât fondul, mai mari la masculi și mai mici la femele.

Hrănire:

Pe uscat, tritonul comun consumă în mod nediscriminatoriu insecte mici, viermi etc. În apă, preferă larvele de insecte; primăvara devreme hrana lor poate fi formată din ponta de *Rana temporaria* (acolo unde această specie este frecventă), dat fiind că se pricepe să extragă ouăle din mucusul care le acoperă, putând astfel devora ponta întreg. Dar hrana sa de bază este formată din larve de Trichoptere (insecte, în stadiul de larvă acvatică), fragmente de exuvie (piele năpărlită), elemente minerale, alături de fragmente vegetale. Vegetalele și mineralele se consideră că au fost ingerate accidental sau simultan cu prăzile.

Habitat:

În perioada martie mai, adulții se află în diferite (apele stagnante cu stufăriș, băltoacele sau șanțurile cu din regiunea de șes), pentru împerechere și depunere a adulții pot intra încă din luna februarie-martie în habitatele reproduc și părăsesc mediul acvatic în luna mai. Se retrag perioada octombrie sau noiembrie. Viața adulților este migrația între trei habitate critice – cel de reproducere, cel hrănire) și cel de hibernare.

Distribuția: În urma analizei datelor din sus-publicații, se poate concluziona că *tritonul comun* (inclusiv hibridii între subspecia *ampelensis* și subspecia răspândit în Podișul Transilvaniei, Munții Apuseni și partea vestică a Carpaților Meridionali. În regiunile menționate mai sus, *tritonii comuni transilvăneni* au fost observați la altitudini cuprinse între 300 m și (1200 m, cu toate că unele surse indică drept limită superioară a subspeciei altitudini de 1000 m - 1500 m .

Spre deosebire de *Tritonii comuni transilvăneni*, *Tritonul comun* este răspândit în Europa aproape toate regiunile continentului, exceptând peninsula Iberică, sudul Franței, sudul Italiei, nordul peninsulei Scandinave și partea nordică a zonei dintre peninsula Scandinavă și Munții Urali

Ecologie și comportament: Întra foarte devreme în apă, uneori chiar din februarie, întâi masculii, apoi femelele. Perioada de reproducere durează până în aprilie-mai. La masculii apar în perioada de reproducere caractere sexuale secundare foarte bine dezvoltate. Întrucât transferul spermatozoizilor se realizează fără amplex, masculul realizează o întreaga paradă sexuală, de o complexitate și frumusețe deosebită, în fața femelei. Trebuie menționat că în cursul paradei partenerii nu se ating, transferul spermatozoizilor realizându-se prin intermediul unui spermator, depus de mascul pe substrat și cules cu cloaca de către femela. Spermatozoizii sunt păstrați apoi de femela timp de câteva săptămâni într-o formațiune anatomică numită spermatecă. Femelele depun ouăle eșalonat în timp, putându-se împerechea de mai multe ori în timpul unui sezon, în condiții favorabile. O femelă poate depune până la 400 de ouă. Adulții părăsesc mediul acvatic după reproducere. În lacurile și bălțile din zona de deal și munte perioada de reproducere este decalată și se poate prelungi până în iulie, în funcție de temperatură.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Având un areal restrâns este considerat vulnerabil la nivel național.

TÖRÖK Zsolt Csaba, GHIRA Ioan, CRAIOVEANU Octavian, TÖRÖK Liliana: Documentație tehnică pentru secțiunea referitoare la *Triturus vulgaris ampelensis* din publicația "Ghid de monitorizare a speciilor de reptile și amfibieni de Interes Comunitar din România". Versiunea 1 (mai 2019), în

<https://www.researchgate.net/publication/338671015>

1052. *Euphydryas maturna* (Linnaeus, 1758) cu subspecia *Euphydryas maturna partiensis* (VARGA, 1973)

Denumire științifică: - *Euphydryas maturna* (Linnaeus, 1758)

Denumirea Populară: - *Marmoratul frasinului*

Clasă: - *Insecta*

Ordin: - *Lepidoptera*

Familie: - *Nymphalidae*

Gen: - *Euphydryas*

Specie: - *E. maturna*

Cod Natura 2000 - 1052

Statut IUCN: - Este un taxon vulnerabil conform categoriilor IUCN de periclitate (RÁKOSY 2002).

Descriere și identificare: Specie de talie medie (anvergura de 40-56 mm), cu un dimorfism sexual relativ discret (masculii au talia întrucâtva mai mică, desenul de pe extradorsul aripilor mai contrastant, iar aripile anterioare sunt mai

Triturus vulgaris ampelensis (Tritonul comun transilvănean)

habitate acvatice apă, în special pontei. Unii în care se la hibernare în caracterizată prin de vară (de

menționatele *transilvănean vulgaris*) este

ascuțite, cu marginea externă relativ dreaptă; la femele, desenul de pe extradusul aripilor este mai puțin contrastant iar marginea externă a aripilor anterioare este rotunjită, ușor bombată spre exterior). Capul de culoare neagră este acoperit cu solzi albi care conferă un aspect pubescent. Antenele de culoare neagră au o inelație albă îngustă. Palpii labiali sunt acoperiți cu peri de culoare cărămizie. Toracele este negru, acoperit cu peri gălbui. Extradusul aripilor este de culoare cărămizie, cu un caroiaj întunecat care delimitează 4 benzi transversale; pe aripilor anterioare ies în evidență niște pete subapicale de albicioasă. În interiorul celei discale există, de asemenea, subcostale de culoare crem-albicioasă ce alternează cu roșcate. Banda submarginală de culoare cărămizie este dezvoltată. Pe extradusul aripilor posterioare există o serie postdiscale crem-albicioase; petele cărămizii care banda submarginală sunt mari, compacte și proeminente, puncte negre la interior. Pe intradusul aripilor, de culoare bordura marginală ce se extinde pe ambele perechi de aripi roșie. Intradusul aripilor anterioare prezintă lunule de dimensiuni variabile, cea mai mare fiind cea din spațiul s3. Banda postdiscală de culoare deschisă de pe intradusul aripilor posterioare este traversată longitudinal de o linie fină de culoare neagră. Fiecare dintre petele de culoare cărămizie care formează banda submarginală de pe intradusul aripilor posterioare are la interior o zonă cu o nuanță ușor mai deschisă

Euphydryas maturna

gălbui.
de culoare
extradusul
culoare crem-
două pete
două pete
bine
de pete
formează
dar lipsite de
brun-gălbui,
este de culoare
submarginale

Habitat

Adulții zboară în iunie-iulie la marginea pădurilor de foioase, în special în zonele calcaroase.

Răspândire geografică: Specie euroasiatică cu colonii locale în partea centrală, estică și sud-estică a Europei. În România, *E. maturna partiensis* apare mai ales în Transilvania, Banat, Crișana, Muntenia (zona de șes din jurul Bucureștiului), nordul Moldovei și Dobrogea. Lipsește din Delta Dunării și din zonele montane mai înalte de 800 metri. După unii autori, populațiile din Dobrogea ar aparține subspeciei endemice *Euphydryas maturna opulenta* (Rákossy & Varga, 2012), diferențiată morfologic și genetic de celelalte populații de pe teritoriul României.

Ecologie și comportament: *Euphydryas maturna* este univoltin și zboară de la sfârșitul lunii mai până la sfârșitul lunii iunie, putând fi întâlnit în poienițe și de-a lungul marginilor pădurii mixte de foioase (formată în principal din *Fraxinus*, *Quercus*, *Acer* spp.).

Au fost observate frecvent exemplare hrănindu-se cu sărurile din pământul umed sau excremente de animale și, de asemenea, odihnindu-se pe frunzișul tufișurilor joase. Larvele eclozează spre mijlocul – sfârșitul lunii iunie, iar ciclul lor de viață este de un an. Când sunt mici larvele traiesc în țesături de mătase și se hrănesc cu plante erbacee.

Specia preferă marginile de păduri (și nu numai lizierele de păduri, ci și ochiuri de pădure), unde fluturii găsesc atât plantele gazdă (frasin), cât și surse de nectar, pentru aceasta din urmă utilizând o gamă largă de specii ierboase și arbustive (*Veronica chamaedrys*, *V. hederifolia*, *Ligustrum vulgare*, *Acer tataricum*, *Populus tremula*, *Viburnum lantana* sau *Scabiosa* și *Plantagum*). Indivizii care hibernează apar prin martie/aprilie. *Plantele gazdă* pentru larve sunt *Fraxinus excelsior*, *Salix caprea*, *Plantago lanceolata*, *Veronica chamaedrys*, *Succisa pratensis*.

Dimensiunea populației: A fost identificat în câteva puncte din parc. Nu avem date dacă specia este prezentă în zona amplasamentului.

Stare de conservare: *Euphydryas maturna* este o specie de interes comunitar conform anexelor 3 și 4A din OUG 57/2007, amenințată atât de distrugerea habitatelor cât și de scăderea populațiilor începând cu sec. XX, în special în Europa Centrală și de Vest, ajungând o specie periclitată la nivel european. A dispărut cu desăvârșire din mai multe țări europene: Belgia, Luxemburg, Franța, Germania. În Europa de Est mai există populații relativ stabile ale speciei în anumite areale din România, cu precădere în zonele de sud și de sud-vest unde mai pot fi întâlnite efective puternice. Efective de mai mari dimensiuni pot fi găsite și în regiunea Partium, de pildă în împrejurimile orașului Satu Mare.

Amenințări specifice: Distrugerea habitatului prin distrugerea plantelor gazdă și utilizarea pesticidelor în pădurile din vecinătate;

Management și monitorizare: Menținerea habitatelor nepoluate și fără intervenție antropică majoră și de protecția speciilor de plante care îi asigură hrana – specii de frasin, lemn cânesc, ventrilică, caprifoi, salcie căprească, plop tremurător.

Sursă: Ghid de monitorizare a speciilor de nevertebrate

1074. *Eriogaster catax* (Țesătorul porumbarului)

(Linnaeus, 1758)

Denumire științifică: - *Eriogaster catax*
 Denumirea Populară: - *Țesătorul porumbarului*
 Clasă: - *Insecta*
 Ordin: - *Lepidoptera*
 Familie: - *Lasiocampidae*
     - *Eriogaster*
 Specie: - *Eriogaster catax*
 Cod Natura 2000 - 1074
 Statut IUCN: - *Specie vulnerabila.*

(VU).

Descriere și identificare:

Specie de talie medie (anvergura de 27-45 mm), cu dimorfism sexual.

Masculii sunt de talie sensibil mai mică decât femelele (anvergura de 27-35 mm), mai roșcat, cu antene penate și partea terminală a abdomenului foarte păroasă. Corpul este înveliș bogat de peri de culoare galben-portocalie. relativ scurt, subțire și se termină cu două smocuri paralele de protejează valvele. Aripile anterioare au o formă apexul ascuțit, în timp ce aripile posterioare sunt mai Extradosul aripilor anterioare este de culoare galben-nuanță întrucâtva mai întunecată în cele două treimi bazale. este încadrată de liniile antemediane și postmediane, de deschisă. Bordura marginală este relativ lată, de culoare Pata discală este proeminentă, perfect circulară, de culoare contur întunecat. Extradosul aripii posterioare este culoare cafeniu-movulie, lipsit de elemente distincte de

Femelele sunt mai mari, brune, poartă un smoc de partea terminală a abdomenului, folosiți pentru acoperirea ouălor după depunere. Fluturii zboară noaptea, în septembrie-octombrie. Ouăle acoperite cu perii abdominali ai femelei, ierneză. Larvele părăsesc ouăle în aprilie, trăiesc în cuiburi protejate de o țesătură de mătase și împușează după 4-5 săptămâni de hrănire. Larvele trăiesc pe tufe de păducel, porumbar, trandafir sălbatic, migdal pitic, etc. In Europa centrală este o specie foarte rară, amenințată cu dispariția. In regiunea colinară a Transilvaniei s-au menținut populații puternice. Specia este amenințată datorită igienizării exagerate a pajiștilor, incendierea vegetației și modificarea sau distrugerea habitatelor. Anvergura: 38-45 mm

Habitat. Habitatele preferate sunt raristi si liziere de paduri (cvercete) cu caracter termofil, tufarisuri de paducel si porumbar. Larvele se hranesc cu frunze de Crataegus, Prunus spinosa, Berberis, Quercus ,mai rar Betula sau Populus. Larvele sunt gregare si pot fi de departe observate in cuiburile protejate de fire de matase. Este prezenta in zona de campie si colinara, mai frecventa intre 200-700 m altitudine.

Biologie și ecologie. Este o specie nocturna, atrasa la lumina spre miezul noptii. Zborul incepe de la sfarsitul lunii septembrie si continua in unii ani pana in noiembrie. Larvele au un comportament gregar, cele adulte fiind deseori parazitare. Impușează intre frunze la suprafata solului.

Perioada de zbor : toamna (X-XI), rareori primavara.

Distribuție. Specie eurasiatică extrem de localizată, răspândită din vestul Europei până în Munții Urali, iar spre sud-est până în Orientul Mijlociu. În Europa se găsește pe tot continentul, cu excepția nordului extrem. Lipsește din Anglia, iar în Peninsula Iberică este găsită doar în nord-est (Catalunia).

În România este mai des întâlnită în Banat, Crișana și în Transilvania. Lipsește din Moldova, Muntenia și din Delta Dunării. Este foarte rară în Dobrogea, unde este găsită doar în sud-vest (Canaraua Fetii și Pădurea Esehioi). Specia este semnalată în zona localității Rimetea.

Populație: Densitatea populațiilor din României nu este încă estimată. In unele habitate din Transilvania, Banat si Crisana, cuiburile de larve nu sunt foarte rare. Fluturii atrași la luimină sunt probabili mai rari decât în realitate. In unele cazuri au fost gasite 4-6 cuiburi cu cateva sute de larve/ha. Fluctuațiile populationale multianuale sunt mari, fiind determinate de clima, paraziți și boli.

Măsuri de protecți . VU pe lista rosie a lepidopterelor din Romania. Specia este amenintata pe tot arealul din cauza distrugerii habitatelor de tufarisuri si a raristilor de padure de prin plantatii.

Biblio:

Compiled by Paul Goriup - Natura 2000 în România, p. 32, 2008

Agenda Infonatura 2000, 2013-2014, p. 90;

László Rákósy - Specii de fluturi indicatoare pentru pajiștile uscate cu Înaltă Valoare Naturală din Transilvania. 2012

Eriogaster catax

Eriogaster catax (Țesătorul porumbarului)

(Linnaeus, 1758)

Gen:

Vulnerable

un pronunțat

acoperit cu un
 Abdomenul este
 peri lungi ce
 triunghiulară, cu
 rotunjite.
 portocalie, cu o
 Aria mediană
 nuanță mai
 cafeniu-movulie.
 alb-argintie, cu
 monocrom, de
 desen.
 peri cenușii pe

4030. *Colias myrmidone* (Albinița portocalie);

Denumire științifică: - *Colias myrmidone* (Esper, 1781)

Denumirea Populară: - *Albinița Portocalie*

Clasă: - *Insecta*

Ordin: - *Lepidoptera*

Familie: - *Pieridae*

- *Colias*.

Specie: - *C. myrmidone*

Cod Natura 2000 - 4030

Statut IUCN: - specie critic

Gălbiorul roșcat și-a căpătat denumirea de la portocalie pe care o are. Marginea exterioară a aripilor cazului femelei aripile sunt împodobite cu pete galbene. au câte o pată neagră dispusă simetric. Partea este de culoare galben pal-verzui, pe care poate fi pată neagră. Pe partea inferioară a aripilor posterioare deschisă la culoare. În cazul femelelor, zonele aripilor anterioare prezintă pete galbene. Alte specii asemănătoare sunt gălbiorul migrator (*Colias croceus*) și gălbiorul de stepă (*Colias chrysotheme*), întâlnite adeseori alături de gălbiorii roșcați

Descriere și identificare: Este un fluture cu anvergura aripilor masculului de 5 cm, iar cea a femelei este puțin mai mică, de culoare galben-portocaliu, cu o pată neagră centrală și cu marginile exterioare brune sau brune cu pete galbene. Aripile posterioare sunt galbene, pudrate cu cenușiu, sau portocalie și cu marginea brună.

Înmulțire: Femelele depun ouă pe suprafața a frunzelor de *Cytisus ratisbonensis* și *C. capitatus*, cu care se hrănesc și larvele. Larvele ultimei generații toamna târziu, iar după iernare până în luna mai. este scurt, sub 20 de zile.

Acești fluturi ierneză în stadiul larval, iar zboară în două perioade estivale (de la mijloc de mai iunie, iar mai apoi de la mijloc de iulie până la final În aceste perioade, femelele depun ouă pe diferite *Cytisus*, pe care ulterior se vor dezvolta larvele:

(*Chamaecytisus ratisbonensis*), drobul austriac (*C. austriacus*) sau grozama mare (*Cytisus nigricans*).

Habitat: Specie stepica întâlnită în zone deschise dominate de *Cytisus ratisbonensis* și *C. capitatus*. Trăiește în fânețe, pășuni, tufărișuri. Adesea zonele deschise alternează cu fâșii de pădure.

Distribuție: Specia a fost semnalată în Germania, Republica Cehă, Polonia, Lituania, Ungaria, România, Ucraina, Rusia europeană și vestul Asiei.

Arealele de răspândire a gălbiorului roșcat a cuprins în trecut bazinul hidrografic al Dunării, putând fi găsit spre vest la limita Munților Ural. În ultimele 4-5 decenii, efectivele sale au scăzut dramatic, în această perioadă fiind constatată dispariția totală a speciei în opt state europene. Acest fenomen s-a extins apoi spre estul Europei, astfel că în prezent populații mai mici pot fi găsite în jumătatea estică a Poloniei și poate în Slovacia, cele mai cunoscute efective fiind cele din România, mai exact din zona Transilvaniei. În prezent, sunt cunoscute două populații mai numeroase și stabile, unul în Depresiunea Giurgeului și al doilea în Munții Gilău. Alte fragmente de populații se găsesc în Cheile Turzii, în nordul Munților Trascău și cea prezentă în zona Făgetul Clujului

Comportament: Fluturii zboară în 2-3 generații din mai până la sfârșitul lunii septembrie. Fluturii din generația de toamnă sunt mai numeroși decât cei de vară sau primăvară. Fluturile preferă pajiști relative uscate, cu vegetație joasă, bogate în drob (*Cytisus vindobonensis*). Gălbiorii roșcați pot să zboare pe distanțe de câțiva kilometri, căutând locuri potrivite pentru depunerea ouălor de-a lungul pâraielor sau pe pantele dealurilor.

Presiune/amenințări

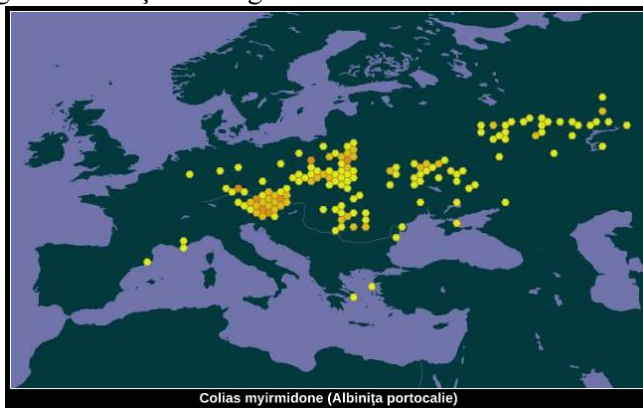
În prezent specia este amenințată cu precădere de: schimbările climatice (încălzirea globală), schimbarea modului de utilizare a terenurilor (suprapășunatul, distrugerea arbuștilor sau arderile) sau distrugerea în totalitate a habitatelor speciei (extinderea terenurilor arabile, împăduririle și construcțiile). Având în vedere faptul că în România sunt întâlnite cele mai puternice populații ale acestui fluture din întreaga Uniune Europeană, avem o responsabilitate crescută în ceea ce privește cartarea populațiilor încă prezente dar și în ceea ce privește conservarea și reabilitarea habitatelor acestora.

Colias myrmidone (Albinița portocalie)

Gen:

periclitată
culoarea intensă
este neagră, iar în
Aripile superioare
inferioară a aripii
observată aceeași
se observă o pată
marginale ale

Colias myrmidone (Albinița portocalie)

suprafața
Capitatus, plante
se hrănesc până
Stadiul pupal
indivizii adulți
până la final de
de septembrie).
specii de
drobul

Nivelul de periclitare al acestei specii are valoare predictivă, dacă luăm în considerare datele cuprinse în lista roșie: dintre cele 421 de specii de fluturi diurni din Uniunea Europeană, doar două specii sunt aproape de extincție, dintre care una este gălbiorul roșcat.

Măsuri de conservare: În prezent statutul speciei este VU (vulnerabil). În Germania, Ungaria și Republica Cehă specia este în declin populațional datorită climei nefavorabile asociată cu viabilitatea scăzută a populațiilor mici, fragmentat

Sursă: - Natura 2000 în România, p. 313;

- Două specii de fluturi din România, amenințate de extinderea orașelor...

(<https://www.totb.ro/doua-specii-de-fluturi-din-romania-amenintate-de-extinderea-oraselor/>)

1060. *Lycaena dispar* (Haworth, 1802)

Denumire științifică: - *Lycaena dispar* (Haworth, 1802)

Denumirea Populară: - *Fluturile purpuriu sau de foc*

Clasă: - *Insecta*

Ordin: - *Lepidoptera*

Familie: - *Lycaenidae*.

- *Lycaena*

Specie: - *L. dispar*

Cod Natura 2000 - 1052

Statut IUCN: -

Fluturile roșu de mlaștină este o specie protejată la nivel menționat și în Lista Roșie a speciilor amenințate IUCN. Din familia Europa sunt cunoscute trei subspecii, dintre care ssp *L.d. Rutilus* este răspândite în centrul și sudul Europei.

Lycaena este denumirea neolatină pentru acești fluturi, referire la regiunea antică Lycia, din sudul Anatoliei, unde au fost decoperiți și latinescul *dispar*, cu sens inegal, diferit, făcând aluzie la deosebirea mare între coloritul aripilor la cele două sexe

Descriere și identificare: Fluturi de talie medie, cu anvergura aripilor de 30-40 mm, cu un pronunțat dimorfism sexual. Masculul are aripile de culoare roșie-arămie strălucitoare cu pete clare, alungite și o bordură marginală neagră. Femelele sunt un pic mai mari și au aripile de culoare portocalie cu mai multe pete și cu dungă marginală brună, mai lată decât la mascul. Atât în cazul masculului, cât și al femelei, partea ventrală a aripilor este de culoare cenuși-albăstrui deschisă, cu pete negre și banda sub-marginală de culoare portocalie. Omida este de culoare verde aprins, cu pete mici, albe. Pentru că larvele trăiesc pe specii de măcriș, specia apare în habitatele naturale umede, în special în zone mlaștinoase, maluri de râuri și lacuri, dar și în zone puternic antropizate în care măcrișul este prezent. Zboară din mai până în septembrie.

Înmulțire: Femelele depun ouăle pe specii de *Rumex* neacide, în special *Rumex crispus*, *R. hydrolapathum* și *R. obtusifolia*. Ouăle sunt depuse de obicei în grupuri mici de 1-4 (sau rar mai multe) bucăți pe suprafața superioară a frunzei (de obicei lângă nervura centrală) de la plantele *Rumex*, care adesea se extind dincolo de vegetația rămasă semnificativ (aproximativ câteva săptămâni după cosire). Este o specie euroasiatică, cu o largă răspândire europeană de la Atlantic la Ural și de la Mediterana la M. Baltică, dar distrugerea treptată a habitatelor mărește riscul dispariției speciei.

Habitat: Pentru *Lycaena dispar*, planta gazdă este măcrișul. Specia apare în habitatele naturale umede, diverse și extinse, în special în zonele de luncă, zone mlaștinoase, maluri de râuri, gropi de pietriș și zone ruderales, dar și în zone puternic antropizate (terasamente și șanțuri) în care măcrișul este prezent. Zboară din mai până în septembrie. Zonele cu densitate mare a speciei sunt în lungul pâraielor și în majoritatea pajiștilor umede în apropierea localităților, specia fiind prezentă și în arealul PP.

Comportament: În special (dar nu numai) în a doua generație fluturii se împrăștie puternic și depun ouă în câmpuri agricole intensive multi-tăiate în care în mod normal nu pot trăi permanent. *Lycaena dispar* este foarte mobilă și poate coloniza rapid habitate nou create, cum ar fi pajiștile extensificate. Omizile ierneză pe jumătate crescute și devin mature la sfârșitul lunii aprilie sau mai. Adulții zboară din mai până în iunie/începutul lunii iulie și de obicei (ssp. *rutilus*) într-o a doua generație de la mijlocul lunii iulie până la începutul lunii septembrie.

Presiune/amenințări

În prezent specia este amenințată cu precădere de schimbările datorate agriculturii prin extinderea terenurilor arabile în detrimentul zonelor umede, cât și a schimbărilor de ordin hidrografic, de asemenea pe viitor un rol important poate fi cel datorat schimbărilor climatice ce ar duce la extinderea fenomenului de aridizare a zonei în paralel cu schimbarea vegetației și a regimului hidric. Cu toate acestea, încălzirea globală favorizează specia, după cum se poate vedea din răspândirea puternică în verile fierbinți, dar această extindere temporară nu ar trebui să mascheze situația proastă a habitatului de bază adecvat!

Măsuri de conservare: Evitarea extinderii terenurilor arabile în detrimentul habitatelor naturale sau seminaturale și a schimbărilor de ordin hidric.

Sursă: - https://www-pyrgus-de.translate.google.com/Lycaena_dispar_en.html?

Lycaena dispar (Fluturile de foc)

Gen:

European,
Lycaenidelor în
mai larg

probabil cu

4050. *Isophya stysi* (Cosașul lui Stys)

Denumire științifică: - *Isophya stysi* (Cejchan, 1957)
- pannonian bush-cricket
Denumirea Populară: - Cosașul lui Stys sau greierele de tufiș
Clasă: - *Insecta*
Ordin: - *Orthoptera*
Familie: - *Phaneropteridae*
- *Isophya*

Specie: - *I. stysi*
Cod Natura 2000 - 4050
Statut IUCN: - Neevaluat

Descriere și identificare:

Isophya stysi este o Specie endemică pentru bazinul în cadrul bioregiunilor alpină și continentală. Specia are corpul antenele adesea verzui sau gălbui, lung de aproximativ 19-24 mm (♀). Fastigiumul este mai subțire decât primul antenomere. Tegminele masculului au aproximativ aceeași lungime cu marginea din dreapta aripii formează un unghi obtuz în dreptul stridulante. Discul tegminei este adesea brun. Aripile femeii rotunjite. Cercii masculului sunt curbați înainte de treimea stridulantă conține 60-130 dințișori. Ovipozitorul este ușor lungimea de 9-12 mm. Stridulația constă din grupuri mici de 2-silabă fiind compusă dintr-o suită de 25-60 impulsuri (110-270 1-5 impulsuri distincte. Sunetele sunt produse la mișcarea de tegminelor.

Habitat: Pajiști mezofile bogate în dicotiledonate, mezofile din apropierea lizierelor de pădure, din regiunile de munte. Cerințele speciei pentru habitare privesc prezența cu frunze late cum sunt *Veratrum*, etc. pentru hrana larvelor și a tufișurilor mici de *Rubus* sp. și *Prunus spinosa*

Areal: Este o specie carpatică și central-europeană, răspândită în Slovacia, Ungaria, Polonia, Ucraina și România. frecventă în nord-vestul Transilvaniei și în Munții Apuseni, Câmpiei de Vest și mai rară în nord-estul Transilvaniei, Subcarpații Orientali.

Date constatate privind prezența speciei în arealul speciei este semnalată în cadrul sitului ROSCI 0253, fără a avea prezența sa în cadrul amplasamentului PP propus.

Ecologie și comportament: *Isophya stysi* este specie de o generație. Din ouăle lor iernate depuse în sol, din primăvară și devin adulți în perioada mai-iunie.

adulte pot fi găsite în prima jumătate a verii, pe plante dicotiledonate cu frunze late, de unde consumă frunzele suculente, carnoase, cu textura moale. Specia gazdă pentru *Isophya stysi* este *Prunus spinosa*. Adulții sunt mai activi în primele ore ale serii, înainte de amurg, restul zilei petrecându-l protejat de căldură în vegetația deasă. Populațiile lor sunt relativ greu de studiat din cauza culorii excelente a pielii, a stilului de viață și a decupărilor greu de auzit. Este o specie fără zbor, cu viabilitate scăzută, sare puțin, fiind aproape incapabil să scape de prădători.

Măsuri de protecție: Respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 86/2014, Conservarea habitatelor în care trăiește specia. Asigurarea condițiilor pentru dezvoltarea exemplarelor de *Prunus spinosa*, *Rubus* și *Veratrum* în sit pe cel puțin 2% din suprafața acestuia și Menținerea lizierei pădurilor și asigurarea unei fâșii minime de 10 m lățime de vegetație arbustivă cu *Prunus spinosa* și *Rubus* sp. de-a lungul lizierei.

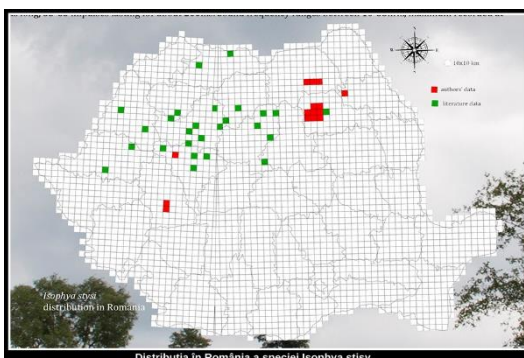
Stare de conservare: Inadecvată, cu tendință necunoscută. Datorită capacității reduse de mișcare (brahipterie), fragmentarea și izolarea populațiilor, densitatea și dependența sa apropiată de habitat, speciile *Isophya* sunt sensibile la schimbările survenite în cadrul habitatelor tradiționale, conservarea lor în viitor vor fi probabil limitate la habitate cu valoare ecologică ridicată.

Amenințări specifice: În ceea ce privește conservarea speciei și a habitatelor, amenințările grave la adresa populației de *Isophya stysi* sunt date de distrugerea exemplarelor de *Prunus spinosa*, în urma curățirii pajiștilor. este cosirea timpurie și

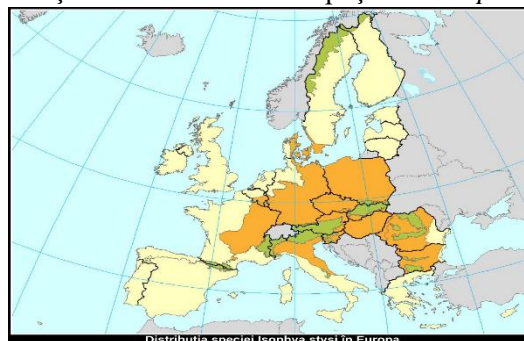
Gen:

Carpatic, întâlnită de culoare verde, mm (♂) și 19-24

pronotul, nervurii sunt scurte și distală. Carena curbat, are 8 silabe, fiecare ms), precedată de închidere a

poieni și fânețe câmpie, deal și ierburilor înalte

Specie carpatică, În România este zona estică a Carpații și

studiat: Această date certe despre

considerată larvele apar încă Exemplarele

pierderea habitatului din cauza expansiunii plantelor invazive și ruderales. Distrugerea habitatului mai contribuie și modificarea vegetației existente, împădurirea fânețelor și utilizarea de substanțe chimice

Sursă: - Simona Mihăiescu et al. - Raport sintetic ... p. 69;

- I. St. Iorgu (coord) - Ghid sintetic pentru monitorizarea speciei, p. 37;
- I, Pisica E, Pașis L, Lupu G, Iusăan C (2008) - *Checklist of Romanian Orthoptera (Insecta) and their distribution by eco-regions*. Travaux du Muséum National d'Histoire Naturelle "Grigore Antipa" 51: 119–135.
- <https://zoology-unideb-hu.translate.google.com/orthoptera-wiki/index>.

4052. *Odontopodisma rubripes*. (Lăcusta de munte) (Ramme, 1931)

Denumire științifică: - *Odontopodisma rubripes* (Ramme, 1931)

Denumirea Populară: - Lăcusta de munte

Clasă: - Insecta

Ordin: - Orthoptera

Familie: - Acrididae

- *Odontopodisma*

Specie: - *O. rubripes*

Cod Natura 2000 - 4052

Statut IUCN: - NT (nefavorabilă).

Cod Specie – EUNIS - 17188

Numele genului este o combinație a cuvintelor grecești podos - picior, însemnând „cea cu picioare dentate”, iar numele din cuvintele latine ruber - roșu și pes - picior, „cu picioare

Descriere și identificare:

Este o lăcusta de culoare verde, cu dungi laterale corpului este de aproximativ 15-17 mm la mascul și 19-24 mm la femelă. Tibiile posterioare sunt proximal gălbui și distal roșii. Specia prezintă pe primul sternit toracic un tubercul de formă conică. Specia este caracterizată de tegminele fiind alungite, atingând treimea posterioară a abdomenului. La masculi cerci se subțiază treptat spre varf, iar la femelă sunt dezvoltate. Apofiza posterioară a epifalului este nedezvoltată. Oviscapitulul este subțire și se termină cu un lob median și 2 lobi triunghiulari. Adulții sunt întâlniți din iunie până în

Habitat: Specie fruticolă, întâlnindu-se mai ales în zmeurișuri, în poieni și liziere ale pădurilor din zona de câmpie și deal. Aici preferă ca sursă de hrană speciile de *Rubus* dar și alți farbuști înalți sau ierburi înalte. Trăiește în pajiști mezofile din zone deluroase și montane din interiorul arcului carpatic. Adulții se pot întâlni din iunie până în septembrie.

Areal: Este o specie Carpatică, caracteristică regiunilor deluroase și montane până la 1.200 m, endemică pentru regiunea Carpaților. Se găsește doar în România, Ucraina subcarpatică, Ungaria și Republica Cehă, foarte rar în pădurile din N-V țării. În România se întâlnește în Transilvania și Crișana. Specia este semnalată pe vegetația din zonele calcaroase din jurul Râmețului, Cheilor Runcului și Pociovaliștei, Cheile Vălișoarei sau Pietrei Secuiului.

Populația națională: Nu există date în literatura de specialitate cu privire la estimările populaționale la nivel național. Pentru zona Râmeț și Valea Mănăstirii, cu suprafețe stâncoase înierbate și cu tufariș abundent, s-a constatat cele mai importante populații, între 50 și 300 indivizi.

Date constatate privind prezența speciei în arealul studiat: Această specie este semnalată în cadrul sitului ROSCI 0253, fără a avea date certe despre prezența sa în cadrul amplasamentului PP propus.

Măsuri de protecție: Cele mai frecvente măsuri de conservare „foarte importante”, sunt legte de stabilirea de arii/situri protejate; protecția juridică a habitatelor, menținerea pajiștelor și al altor habitate deschise, fragmentarea și izolarea populațiilor, densitatea și dependența sa apropiată de habitat.

Respectarea prevederilor

Stare de conservare: Specia este vulnerabilă și protejată prin OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică. Inadecvată, cu tendință necunoscută. Specia este sensibilă la schimbările survenite în cadrul habitatelor tradiționale, conservarea lor în viitor vor fi probabil limitate la habitate cu valoare ecologică ridicată.

Amenințări specifice: În ceea ce privește conservarea speciei *Odontopodisma rubripes* și a habitatelor, amenințările grave la adresa populației sunt date de modificarea practicilor de cultivare; de pășunatul intensiv, schimbarea succesiunii vegetației și alte modificări ale ecosistemelor. Distrugerea habitatului mai contribuie și la modificarea vegetației existente,

Gen:

odontos - dinte și speciei provine roșii”.

negre. Lungimea mm la femelă. prezintă pe primul brahiopteră, primului tergit furculele sunt bine La femelă valvele laterali septembrie. zone de

împădurirea fânețelor și utilizarea de substanțe chimice

Sursă:

I. St. Iorgu (coord) - Ghid sintetic pentru monitorizarea speciei, 2013. p. 43;

Paul Goriup - Natura 2000 în România. Species fact sheets, 2008, p. 337

Raportul sintetic privind starea de conservare a speciilor și habitatelor din RO (1)

4054. *Pholidoptera transsylvanica* (Fischer, 1853) – *Cosașul transilvan*

Denumire științifică: - *Pholidoptera transsylvanica* (Fischer, 1853)

Denumirea Populară: - Cosașul transilvan

Clasă: - Insecta

Ordin: - Orthoptera

Familie: - Tettigoniidae

- *Pholidoptera*

Specie: - *Pholidoptera transsylvanica*

Cod Natura 2000 - 4054

Statut IUCN: - Cel mai puțin

Descriere și identificare:

Cosașul transilvan are culoarea corpului brună sau cu o bandă transversală deschisă la culoare pe frons, iar pe galben-albicioasă și o bandă alba pe marginea

Lungimea corpului este de aproximativ 18-25 mm la masculi și 21-30 mm la femele. Tegminele masculului au aproximativ aceeași lungime cu pronotul. Cercii masculului sunt subțiri, cu dintele intern localizat în apropierea bazei. Titilatorii au partea bazală slab curbată, iar vârful puternic dințat. Carena stridulantă conține 100-130 dințișori. Aripile la mascul sunt brune-ruginii, iar la femelă aripile sunt mai mici având o treime din lungimea pronotului și se suprapun. Este o specie omnivoră, adulții fiind prezenți de la începutul lunii iulie până la sfârșitul lunii august.

Habitat: Este un edemit carpatic, ce poate fi întâlnit în habitatele de pajiști montane și alpine, în fânețe și tufărișuri. Specia preferă pajiști mezofile și higro-mezofile, cu arbuști, mai ales în poieni și liziere de păduri din regiunile de munte (extrem de rar în zone deluroase).

Areal

Cosașul negru transilvan este considerată o specie subendemică pentru Carpați și bazinul Panonian și una dintre cele zece specii de interes comunitar european. În ultimii ani, odată cu intensificarea cercetărilor asupra speciei prezența sa a fost documentată mult mai bine în Europa Centrală. Potrivit unor cercetători din zonă, în Slovacia au fost identificate nu mai puțin de 56 de situri, a căror întindere ajunge până în sudul Poloniei. Și în această țară prezența speciei a fost documentată pentru prima dată în 2017, în două situri din partea de sud-est a țării. Ambele situri sunt situate în pajiști mezofile submontane de *Arrhenatherion elatioris* (Luquet 1926), aflate în diferite etape succesionale de-a lungul pădurilor mixte dominate în principal de fag european și în vegetația aluvială. Prezența speciilor în aceste noi situri se află la marginea nordică a ariei sale de distribuție și presupunem că doar lipsa cercetărilor din trecut au cauzat lipsa de cunoștințe despre specie. În România este frecventă în munții Carpați, între 400-2300 m altitudine.

Date constatate privind prezența specie în arealul studiat: Această specie a fost identificată în perimetrul studiat, fiind prezent într-un număr relativ redus.

Ecologie și comportament:

Specie montană întâlnită până la 2200 m altitudine. Este o specie prădătoare, în care adulții se întâlnesc din luna iulie până în octombrie.

Măsuri de protecție

Directiva Habitate, Legea 462/2001. Conservarea habitatelor în care trăiește specia. În habitatele respective pășunatul și cositul trebuie făcut în mod alternativ.

Stare de conservare: Favorabilă;

Amenințări specifice: Distrugerea habitatului prin modificarea vegetației existente, împădurirea fânețelor și utilizarea de substanțe chimice

Pholidoptera transsylvanica (Cosașul transilvan)

Gen:

îngrijurător.

cenușie, adesea
fața ventrală
lateroposterioara.

1083. *Lucanus cervus* (Rădașca)

Denumire științifică: - *Lucanus cervus* (Linnaeus, 1758)

Denumirea populară: - Rădașcă

Clasă: -

Ordin: - Coleoptera

Familie: - Lucanidae

Gen: - Lucanus

Specie: - *L. cervus*
Cod Natura 2000 - 1083
Statut IUCN: - risc redus

Descriere

Specie de dimensiune mare, la care masculii pot ajunge până la 80-90 mm. Femelele sunt mai mici, uneori de doar 20 mm. Corpul alungit, masiv, de culoare neagră sau brun închis, cu luciu mat în special la femele, iar în cazul masculului, mandibulele și elitrele de culoare brun-castanie. Specia prezintă un accentuat dimorfism sexual. La masculi capul este masiv, mai lat ca pronotul, iar mandibulele sunt foarte bine dezvoltate, lungi și ramificate cu aspectul unor coarne de cerb. Acestea sunt bifide la extremități și prevăzute cu un dinte median sau postmedian la partea lor internă și pot atinge la exemplarele foarte mari jumătate din lungimea corpului. Femelele, mai mici ca masculii, au pronotul mult mai lat comparativ cu capul, mai scurte decât capul și picioarele anterioare adaptate

Habitat:

Este prezentă în pădurile bătrane de stejar sau gorun, polifagă se dezvoltă în lemnul putred (aflat sub nivelul multor specii de foioase, dar preferă quercineele. Poate fi în păduri de foioase cât și în zone deschise cu arbori izolați sau în grădini urbane și suburbane, parcuri, pășuni împădurite, o sursă suficientă de lemn mort. Larvele indivizilor de *cervus* trăiesc în jur de 5 ani, în subteran, în resturi lemnoase sp., în cele mai multe din cazuri, în soluri argiloase și

Distribuție și ocurență:

Este prezentă în Europa și Asia, cu excepția nordului insulelor britanice, al țărilor nordice.

În România este frecventă în toată țara, cu excepția zonei alpine înalte. În SCI Trascău, rădașca se întâlnește, cu preponderență, în pădurile de la altitudini mai joase de pe bordura estică a sitului

Populație:

Specie comună în România, se întâlnește în toate zonele cu păduri de stejar sau gorun.

Ecologie și comportament:

Este o specie nocturnă. Larva se dezvoltă în reziduurile lemnoase putrezite din scorburile stejarilor, timp de 3 ani. Adulții zboară în perioada mai-iulie.

Riscuri și măsuri luate și necesare pentru ocrotire:

Declinul populațiilor de Lucanus cervus pare a avea, conform acestui articol, o cauză intrinsecă, legată de zborul masculilor, ce intersectează artere de circulație, înregistrându-se un număr ridicat al deceselor din aceasta cauză. Sigur, în cazul în care habitatele sunt intens fragmentate, mai ales datorită arterelor de circulație, cauza antropică este evidentă (Harvey, Hawes et al 2011). Datorită fragmentării puternice a habitatelor, se poate ajunge la o scădere a densității indivizilor la nivelul habitatului, ce determină o reducere a ratelor de dispersie, precum și scăderea ratelor de repopulare a unor habitate sau de apariție de noi populații. Având în vedere că specia în discuție are un ciclu de viață lung - 5-6 ani în stadiul de larvă și capacitate de dispersie redusă, ratele de colonizare ale habitatelor pot scădea considerabil, ceea ce va duce în final la extincție

Pentru conservarea speciei, pe lângă conservarea pădurilor de stejar și gorun și păstrarea arborilor bătrani, cu scorburile, se mai impune monitorizarea în scopul evaluării populațiilor și a strategiilor de conservare trebuie să ia în considerare distribuția acestei specii în metapopulații, precum și caracteristicile comportamentale. Totodată, trebuie ținut cont de faptul că habitatele preferate ale acestui coleopter nu se limitează la pădurile de stejar. Strategiile de conservare de succes nu trebuie să se axeze doar pe prezent, ci și pe viitor, luând în calcul posibilele schimbări ale climei și ale caracteristicilor complexe ale ecosistemelor.

Date constatate privind prezența speciei în arealul studiat: Această specie poate să apară în zona perimetrului studiat, ținând seama de prezența pădurilor de stejar și gorun din zonă.

Bibliografie

1. Ionuț Ștefan Iorgu (coord.) - Ghid sintetic pentru monitorizarea speciilor de nevertebrate de interes comunitar din România. București, 2015.
2. Planul de management integrat al ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0253 Munții Trascău

Serratula lycopifolia (Gălbinare)

Clasa: - *Magnoliopsida*
Ordinul: - *Asterales*
Familia: - *Asteraceae*
Denumire științifică: - *Serratula lycopifolia (Vill.) Kerner*
Sinonime: - *Himantoglossum hircinum(L.) Spreng. subsp. caprinum*

Lucanus cervus - Rădașca

mici ca mandibulele pentru săpat.

fiind o specie solului) al mai întâlnit atât în cu garduri vii, oriunde există *Lucanus* de *Quercus* lutoase

(K. Richt.)

Denumire populară	-	Gălbinarea
Cod Natura 2000:	-	4087 / 6282 (cod nou).
Cod Specie - EUNIS	-	160457
Statut de conservare	-	IUCN: Neevaluată; OUG 57/2007 Anexa 3.

Descriere/Identificare

Gălbinarea este prezentă prin fânețe și terenuri înierbate. Este o tulpina erectă, înaltă de 50-105 cm, virgată, glabră cu un singur antodiu diametru, lung de 25-30 mm, cu peduncul foarte lung. Frunze bazale subcordate, foarte lung pețiolate și dur dințate, dispers aspru păroase, în de obicei lipsesc. Frunze tulpinale lent descrescente, ovate sau acute, pe față de obicei glabre, pe dos papilor aspre, cu lamina spre bază fidată sau sectată. Foliolo involucrale multiseriate, ovate, glabre, verzi, mucron spinos, cele interne albe-gălbui. Flori roșii cu corola adânc puțin comprimate lungi de 4 mm.

Răspândire:

Specia are un areal întins peste centrul Europei, Ucraina, Rusia. În Uniunea Europeană, este prezentă, în special, în Franța, Cehia, Slovacia, Ungaria, Polonia și România.

În România specia este prezentă în 25 situri, 18 mai vechi de 30 ani, 4 din ultimii 10 ani, 3 confirmate în ultimii 5 ani. Confirmări recente: Cheile Turzii, Fanatele Clujului în Valea lui Craiu, Rezervația naturală „Saraturile și Ocna Veche”- Turda; ROSCI0099 - Lacul Știucilor - Sic - Puini - Bonțida, ROSCI0238 - Suatu - Cojocna – Crairât și episodic ROSCI 0253 – Trascău. Este confirmată prezența acesteia pe Piatra Secuiului, Rimetea.

Biologie

Este o specie perenă, geofită, cu reproducere sexuală și vegetativă, cu perioada de înflorire în lunile mai - iunie, potrivit cercetărilor din domeniu.

Inflorescența este compusă din mai multe capete (structura tipică la Asteraceae), care cuprinde mai multe flori, fiecare cap fiind susținut de un suport mai mult sau mai puțin cilindric compus din mai multe serii de brattee (sau ipsofillo) aranjate imbricat. Florile sunt de tip tubular.

Fructul este o achenă în formă ovală - lungă (aproximativ un con inversat), ușor ambalate cu denticulate pappus alcătuit din fire lungi de păr. Acestea din urmă sunt aranjate în mai multe rânduri și cele mai lungi sunt cele care fac parte din rândurile interioare. Fiecare dintre cele două părți ale capsulei are o coastă longitudinală. Capsulele sunt inserate oblic pe recipient.

Populația: Populații putine și amenințate.

Date constatate privind prezența speciei în arealul studiat: În cadrul siturilor ROSCI0253 și ROSPA0087, specia este menționată în zona comunei Rimetea, pe Piatra Secuiului.

Nu avem date despre numărul de indivizi. Datele din Planului de management al siturilor, nu pot fi apreciate decât ca valori inferioare referinței pentru starea de conservare amenințată.

Ecologie și Cerințe de mediu:

Distribuție și ocurență:

Crește în fânețe și pe coaste înierbate. Este un hemicriptofit ponto-panonic, xeromezofit, micro-mezoterm, neutrofil. Este o specie rezidentă, nativă, izolată foarte rară în cadrul sitului. Habitat tipic pentru aceste plante rare sunt păduri, fânețe, precum și zonele umede sau uscate, în funcție de specie.

Habitat Natura 2000: 6410 EC - Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase - *Molinion caeruleae*. Specia este caracteristică pajiștilor jilave din silvostepă ce apar pe cuverturi groase de cernoziomuri foarte fertile.

Riscuri/Factori limitativi: În prezent, populația este amenințată din cauza numărului extrem de redus de exemplare din care este compusă, în timp ce la nivel național reducerea și deprecierea habitatelor sale sunt foarte accentuate. Se poate considera toată perioada de vegetație ca perioadă critică, afectată de pășunat. Suplimentar, în fenofaza de înflorire, mai – iulie, există un risc suplimentar cauzat de posibilitatea extragerii plantei de către oameni datorită aspectului atrăgător al acesteia.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire:

Specie rară, vulnerabilă, inclusă în Lista speciilor vasculare vulnerabile, periclitată și rare din România, în Listele Roșii naționale. Statutul de specie periclitată este stabilit atât prin convenții internaționale și europene la care România a aderat, cât și prin legislația internă, după cum urmează: IUCN; NT, Convenția de la Berna, Anexa I; CITES, Anexa II; Directiva Habitate, cu anexele IIb și IVb; OUG 57/2007 (legea 49/2011) Anexele 3 și 4 A etc.

Serratula lycopifolia. este semnalată, în România, în cadrul a 25 de SCI-uri din rețeaua Natura 2000, printre care și SCI0253 - Trascău.

Factorii care ar putea periclita existența speciei sunt și cei care afectează habitatele caracteristice: pășunatul,

Serratula lycopifolia

plantă perenă cu de 15-20 mm întregi, ovate, timpul înfloririi ovatlanceolate, adânc penat terminate cu un sectată. Achene

defrisările, turismul necontrolat și recoltarea plantelor, eroziunea solurilor în zonele cu tufărișuri instalate pe roci calcaroase.

Măsurile pentru conservarea speciei în cadrul sitului ROSCI0253 trebuie să includă controlul strict al tăierilor arborilor, al accesului turistilor în unele arii protejate, interzicerea recoltării speciei și a pasunatului. Prin planul de management al sitului s-au impus măsurile:

- Menținerea ecosistemelor ierboase, prevenirea instalării arborilor și arbuștilor. Prevenirea incendiilor, a pășunării, a târlirii și a utilizării îngrășămintelor sau amendamentelor chimice pe suprafețele ocupate de specie.
- Interzicerea conversiei pajiștilor specifice acestor specii în alte tipuri de ecosisteme, inclusiv în păduri
- Interzicerea oricărei forme de recoltare a florilor și a fructelor, culegerea, tăierea, deșădăcinarea sau distrugerea cu intenție a acestor plante, în oricare dintre stadiile ciclului biologic.
- Reglementarea/controlul strict al activităților turistice, a vetrelor de foc, crearea de noi poteci, campare și altele.

Surse bibliografice:

- Simona Mihăilescu, Anastasiu, Paulina, Popescu Aurel et al. - Ghid de monitorizare a speciilor de plante de interes comunitar din România, București, 2015

- Planul de management integrat al ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0253 Munții Trascău, ... ROSCI0300 Fânețele Pietroasa-Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034

Cheile Turenilor precum și a celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora

- Natura 2000 în România, 2013, p. 371

- Alte surse: <http://infonatura2000.cndd.ro>.

***Pulsatilla patens* – Dedițel**

Ordin:	-	Ranunculae
Clasă:	-	Magnoliatae
Familia:	-	Ranunculaceae
Genul:	-	<i>Pulsatilla</i>
Tipul plantei	-	Perenă
Denumire științifică:	-	<i>Pulsatilla patens</i> .
Sinonime:	-	denumită formal în
Anemone patens		
Denumire populară	-	Dedițel sau sisinel,
sau „floare de Paște”		
Cod Natura 2000:	-	1477
Cod EUNIS:	-	177047.

(Miller)
1753 ca

dedițel de taiga

Pulsatilla patens - Sisinel sau Dedițel de taiga

Descriere/Identificare

Dedițelul de taiga se deosebește greu prin flori de alte specii înrudite, acestea având o culoare mov întunecat ce seamănă foarte bine cu cele ale dedițelului dacic *Pulsatilla montana*, specie comună la noi. În schimb, frunzele sunt cu totul deosebite, având forma

palmei și nu cu foliolele dispuse ca la o pană și deosebesc dedițelul de taiga foarte ușor de la prima privire. Specia pierde multe populații și își restrânge permanent arealul din motive ce ne sunt încă necunoscute - ar putea fi o maladie a speciei sau concurența speciilor comune înrudite..

Perioade critice

Se poate considera toată perioada de vegetație ca perioadă critică, afectată de pășunat. Înflorește în martie, începutul lui aprilie, fructele se coc în mai. Se înmulțește prin semințe. Există un risc suplimentar cauzat de posibilitatea extragerii plantei de către oameni datorită aspectului atrăgător al acesteia.

Este o specie vulnerabilă, răspândită în poienile din pădurile aride de stejar pufos, pe cernoziom, pantele transformate în stepă din preajma pădurilor, se întâlnesc izolate. Factorul limitativ este culegerea florilor și scoaterea rădăcinilor plantelor de către populație. Există un risc suplimentar cauzat de posibilitatea extragerii plantei de către oameni datorită aspectului atrăgător al acesteia.

Răspândire:

Specia are un areal vast circumpolar fiind prezentă în taiga și silvostepile reci din toată Eurasia și America de Nord. Crește prin fânețe și coaste ierboase însorite. În Europa arealul speciei este reprezent în special în România, Polonia, Cehia, Slovacia, Lituania, Letonia, Estonia, Finlanda, Suedia.

Biologie

Este o plantă otrăvitoare, cu rizom vertical, adeseori multicapit. Tulpina este înaltă de 5-30 cm, în tinerețe sericeu și lung păroasă. Frunzele bazale lipsesc la înflorire și adeseori cele din anul trecut persistă. Frunzele dezvoltate sunt lung pețiolate, cu limb palmat tripartit; foliolele tri sau bisectate, cu lacinii late de 5-10 mm, întregi, sau la vârf cu un dinte mare, verde, ± glabrescent. Frunze involucrale adânc divizate, cu lacinii liniare au culoarea alb sericeu, păroase. Florile solitare,

erecte, violete, ± stelat întinse, late de 5-8 cm, cu foliolele periantului îngust eliptice, sunt atenuate spre ambele extremități, la vârf acute, de 20-40 mm lungime și 10-18 mm lățime, pe dos răzleț păroase. Staminele sunt cât jumătatea periantului sau mai scurte. Pedunculul se prelungeste după înflorire.

Habitat Natura 2000:

În România specia are statut oficial de Specie de Interes Comunitar, stabilit pe baza reglementărilor Uniunii Europene, fiind inclusă în anexele Directivei Habitatare. La nivel județean a fost desemnat situl NATURA 2000 ROSCI0253 Trascău pentru protecția acesteia. Două populații restrânse de *Pulsatilla* se găsește în ROSCI0035 Cheile Turzii, o populație semnificativă în apropierea Colților Trascăului, comuna Moldovenești și populații restrânse pe platoul masivului Jidovina, ROSCI0253 Trascău.

Riscuri/Factori limitativi:

Factorii care contribuie la dispariția speciei sunt cei care afectează habitatele sale specifice, precum: pășunatul, defrișările masive, turismul necontrolat, recoltarea plantelor, competiția cu alte specii, schimbarea habitatului etc..

Grad de periclitate: Statutul de specie periclitată fiind inclusă în lista roșie a speciilor din România. OUG 57/2007 (legea 49/2011) Anexele 3 și 4 A etc.

2.2.4. Speciile de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC prezente în zona de implementare a PP.

Pintre cele 68 de situri propuse de Grupul Milvus, ca fiind de prioritate 5 este și situl RO SPA Munții Trascăului.

Situl este important pentru:

- conservarea a 4 specii de păsări ce se regăsesc în Anexa I din Directiva Păsări:

- *Bonasa bonasia* (Ierunca),
- *Ficedula parva*, (Muscarul mic)
- *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure),
- *Pernis apivorus* (Viespar).

- conservarea unei specii de interes conservativ global –

- cristel de câmp (*Crex crex*)

- conservarea unor populații importante din specii amenințate la nivelul Uniunii Europene –

9 specii, respectiv:

- acvila de munte (*Aquila chrysaetos*),
- ciocănitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*),
- ghionoaie sură (*Picus canus*),
- ciocănitoarea neagră (*Dryocopus martius*),
- muscar gulerat (*Ficedula albicollis*),
- ciocârlia de pădure (*Lullula arborea*),
- viespar (*Pernis apivorus*),
- buhă (*Bubo bubo*),
- soim călător (*Falco peregrinus*).

La nivelul sitului ROSPA0087 „Munții Trascăului” se găsesc habitate specifice care adăpostesc cele mai însemnate efective cuibăritoare de acvilă de munte, importantă fiind și prezența a câtorva perechi de soim călător și buhă. Alte specii cu efective semnificative sunt cele caracteristice pădurilor de fag, formate din.

- 3 specii de ciocănitoare și
- muscarul gulerat.

Situl este de asemenea important pentru alte specii răpitoare, precum *cristel de câmp* (mai ales depresiunea Trascăului) și servesc ca zonă de hrănit pentru răpitoare.

Zona în care se implementează proiectul prezintă habitate specifice pădurilor de foioase, fag în amestec cu carpen și molid, respectiv pășuni și fânețe naturale aflate în poienile pădurilor și pe culmile masivelor învecinate, Pleașa, Trascău, Tecșești etc. Deasemenea include și sectoarele de chei din Cheile Râmețului și cele ale Mănăstirii, cu zone stâncoase și cu păsările caracteristice acestor areale.

Redăm într-o prezentare succintă câteva din cele mai importante specii de păsări, ce se regăsesc în Anexa I din Directiva Păsări a CE, pentru care crește importanța conservativă a sitului ROSPA 0087. cunoscute în arealul de implementare a PP.

A104. *Bonasa bonasia* – Ieruncă

Denumirea științifică: - *Bonasa bonasia* (Linnaeus,

Denumirea populară: - Ieruncă

Taxonomie:

Regnul Animalia

Clasa: - Aves

Ordinul: - Galliformes

Familia: - Phasianidae

Genul - Bonasa

Specia: - *Bonasa bonasia*

Descrierea speciei:

Ierunca este o pasăre ce aparține familiei Phasianidae. Trăiește în pădure, fiind foarte sperioasă. Ierunca are mărimea unei potârniche. Are o coadă lungă, penajul fiind cenușiu-roșcat pătat sau dungat cu alb-negru. Ierunca este răspândită în regiunile de pădure din Eurasia, în Europa Centrală fiind foarte rar întâlnită.

Masculul, se deosebește de femelă numai prin pata neagră de sub bărbie. Când pasărea este în alertă, moțul prezent pe capul acesteia se strânge, penele lipindu-se de ceafă. Când se ridică în zbor, partea inferioară a spatelui și coada apar de un gri-albastru uniform.

Hrana este în mare parte vegetală, dar în sezonul de cuibărit consumă și insecte, moluște sau alte nevertebrate. Cicoșul de ieruncă are nevoie de un teritoriu de până la 15 ha pe care îl apără cu îndârjire de alți masculi. Păsările devin active pentru reproducere de la vârsta de 2 ani.

Cuibărește în special pe versanții și pe povârnișurile cu orientare sudică ai masivelor muntoși, în România fiind întâlnită cu precădere în Carpații Orientali și Carpații de Curbură. Nefiind o specie migratoare, ierunca este prezentă pe tot parcursul anului atât în teritoriile de hrănire, cât și în cele de cuibărit. Coboară adesea în sezonul de vară până în pădurile de foioase, unde se hrănește cu alune, amenți și muguri pe care îi culege la nivelul solului

Habitat: Este o specie strict de pădure întâlnită în pădurile de amestec. Mai poate fi întâlnită și în păduri de foioase, mai rar în cele de conifere atunci când acestea sunt lipsite de subarboret de foioase. Preferă pădurile mai umede, de multe ori fiind prezent în apropierea pâraielor și a izvoarelor montane.

Ierunca se deplasează în special prin alergare, sau zboară pe distanțe scurte din copac în copac. Se hrănește mai ales cu fructe de pădure, cu lujeri fragezi, muguri și amenți de alun. Numai ocazional se hrănește cu insecte. Arealul speciei se întinde în zona montană a Europei centrale și de Est, până în Scandinavia. Pentru această specie este permisă vânătoarea în România (Hume, 2002; Cenusă, 2009; OUG 57/2007)

Distribuție: Ierunca este o specie sedentară, larg răspândită în nordul Asiei, respectiv în Rusia, și pe tot cuprinsul Europei, preferând habitatele de pădure de conifere din regiunile muntoase. Culoarea specifică a penajului este maro-cenușiu, diferența dintre mascul și femelă fiind foarte mică. Este întâlnită începând cu zonele colinare până la cele muntoase, distribuția speciei fiind limitată doar de existența habitatelor necesare, păduri mature cu multe poieni bogate în arboreturi și surse de apă.

Populația

Populația europeană este relativ mare, până la 2.500.000-3.100.000 de perechi cuibăritoare, populația rămânând stabilă în perioada 1970-1990. Cu toate că populația a scăzut în unele țări în perioada 1990-2000, aceasta a fost compensată prin creșterea ei în regiunile de bază din Rusia, astfel populația a crescut per total

Populația din România este aproximată a fi între 10.000-13.000 de perechi, populația fiind considerată ca fiind una aparent stabilă.

Reproducere

Este o pasăre monogamă, împerecherile au loc primăvara, dar perechile pot rămâne împreună și iarna. Femelele depun 6-14 ouă în lunile martie-aprilie, incubajia fiind de 21-24 zile.

Cuibarul constă dintr-o adâncitură rudimentară, căptușită cu fire de iarbă, mușchi și frunze uscate ascuns sub trunchiuri de copaci doborâți de vreme, ferigi, tufe sau pietre mai mari. Găinușa nu se ridică de pe cuib în caz de primejdie decât în momentul când dușmanul este foarte aproape. Simulează rănirea lăsându-și o aripă în jos pentru a atrage dușmanul după ea, apoi revine în zbor cotit la cuib. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 60-75 zile de la eclozare. Masculul revine la cuib unde se îngrijește de pui împreună cu femela abia după eclozarea puilor, asigurându-le locuri bune de hrană și rămânând cu aceștia până când încep să se hrănească singuri. Perechile au o singură pontă pe an.

Amenințări și măsuri de conservare

Mulți factori au contribuit la restrângerea habitatului și a reducerii efectivelor în România, cele mai frecvente fiind extinderea exploatărilor forestiere, dezvoltarea turismului și extinderea infrastructurii turistice în habitatele specifice, pășunatul intensiv, haitele de câini semisălbăticiți, braconajul. Ca măsuri de conservare se impune interzicerea exploatărilor forestiere în habitatele speciei cel puțin pe perioada de martie-septembrie, interzicerea extinderilor infrastructurii turistice pe pantele sudice ale masivelor muntoase, în zonele unde este semnalată prezența speciei.

Relevanța sitului pentru specie: *Bonasa bonasia* este o specie cu prezență incertă în cadrul sitului, prezența ei

1758)

Ierunca

Trăiește în potârniche. Are

nefiind observată pe perioada cercetărilor din 2012-2015.

A320. *Muscar mic – Ficedula parva*

Taxonomie

Regnul - Animalia

Clasa - Aves

Ordinul - Passeriformes

Familia - Muscicapidae

Genul - Ficedula

Specia - *Ficedula parva*

Descriere

Denumirea speciei vine din latină și înseamnă pasăre mică ce se hrănește cu smochine. Este caracteristică pădurilor de foioase și de amestec, umbroase și umede. Are lungimea corpului de 11-12 cm, cu o greutate de circa 10-11 g. Anvergura aripilor este de 18,5-21 cm. Masculul se diferențiază prin pieptul portocaliu și capul gri. Spatele este maroniu la fel ca al femelei. Caracteristice sunt petele albe de pe fiecare parte a cozii, foarte evidente când coada este deschisă. Se hrănește cu insecte și ocazional cu fructe.

ETIMOLOGIA DENUMIRII ȘTIINȚIFICE

Numele de gen provine din combinația cuvintelor – smochin și *edulis* – comestibil, cu referire la comportamentul Numele de specie provine din latinescul *parvus* – mic.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în nord-estul și centrul european. Este teritorială și monogamă. Preferă pădurile peste 100 de ani cu mult lemn mort și cu un strat de arbuști pădurile tinere de sub 44 de ani. Cuibul, situat de obicei în copac sau în scobitura unei clădiri și mai rar amplasat în tufișuri din mușchi, iarbă și frunze. Este construit la o înălțime de 1-4 m, în cele mai multe cazuri de către femele. Atinge maturitatea sexuală după 1-2 ani. Iernează în sudul Asiei și în Africa.

Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între 4600000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. În 2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația stabilă în cea mai mare parte a continentului.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela obișnuiește să depună 4-7 ouă. Incubația durează în jur de 12-15 zile și este asigurată de ambele sexe. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 11-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an și de obicei perechea folosește același teritoriu de cuibărit mai mulți ani.

AMENINȚĂRI ȘI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor și managementul comercial al pădurilor au un impact semnificativ. Păstrarea pădurilor mature cu mult lemn mort și un deranj redus contribuie la conservarea speciei

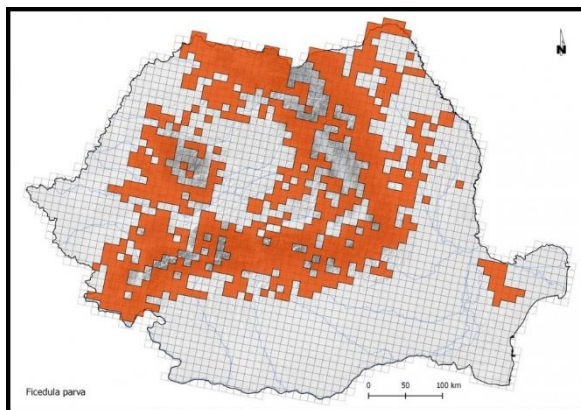
Sursă. <http://pasaridinromania.sor.ro/Muscar-mic>

Ficedula parva - Muscarul mic

latinești *ficus* păsării.

continentului bătrâne de redus, evitând scorbura unui este alcătuit m, în cele mai un an.

3200000- perioada 1990- s-a menținut

depune în mod asigurată de mascul. Puii zile. Este același

pădurilor au un

A246. *Lulula arborea – Ciocârlie de pădure*

Denumire științifică: - *Lullula arborea*
Sinonime: - -
Denumire populară - *Ciocârlia de pădure*
Taxonomie
Regnul Animalia
Clasa Aves
Ordinul Passeriformes
Familia Alaudidae
Genul Lullula
Specia Lullula arborea

Lullula arborea - Ciocârlia de pădure

deschise din

pădurile de foioase sau conifere, cu vegetație ierboasă abundentă. Este mai mică și mai zveltă decât ciocârlia de câmp. Lungimea corpului este de 13,5-15 cm, iar greutatea de 23-35 g. Penașul este maroniu și se distinge de celelalte ciocârlii prin benzile albe de deasupra ochilor ce se unesc pe creștet. Penașul este similar la ambele sexe. Se hrănește cu insecte și semințe.

ETIMOLOGIA DENUMIRII ȘTIINȚIFICE

Numele de gen provine din franceză și este diminutiv al cuvântului *lulu* – ciocârlie de pădure, nume dat de Buffon (1770-1783). Numele de specie provine din latinescul *arboreus* – de arbore, cu referire la habitatul caracteristic.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Ciocârlia de pădure este răspândită în toată Europa, ceea ce reprezintă peste 75% din arealul global al speciei. Majoritatea populațiilor migrează pentru iernare în Orientul Mijlociu, cu excepția populațiilor din zona Mării Mediterane, care sunt sedentare.

În România are o distribuție aproape omogenă apărând în toate habitatele corespunzătoare speciei, cu populații sedentare din Lunca Dunării și Dobrogea.

Se remarcă printr-un zbor ondulatoriu și cântatul la primele ore ale dimineții dar și seara, atât în zbor cât și așezată pe un suport sau chiar pe sol.

Fenologie

Este o specie monogamă și solitară, aflată într-o continuă mișcare. În perioada de reproducere poate fi întâlnită în perechi sau în grupuri familiale mici. Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Iernează în Orientul Mijlociu. Longevitatea cunoscută este de cinci ani și 11 luni.

Habitate

Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise presărate cu tufărișuri, în zonele agricole și de pășuni abandonate, în livezi, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). Foarte rar pot fi găsite cuibărind și în habitate antropice, precum parcurile de mari dimensiuni din localități

Hrană

În timpul cuibăritului consumă mai ales insecte (gândaci, muște, fluturi de zi și molii), culese de pe sol, în proximitatea cuibului (la maximum 100 m de acesta). În migrație și în timpul iernării consumă în special semințe de diverse plante

Alte informații

Teritoriul este marcat prin cântec, efectuat dimineața devreme și seara. Ambii parteneri cântă, atât în zbor, cât și așezați pe un suport sau chiar pe sol.

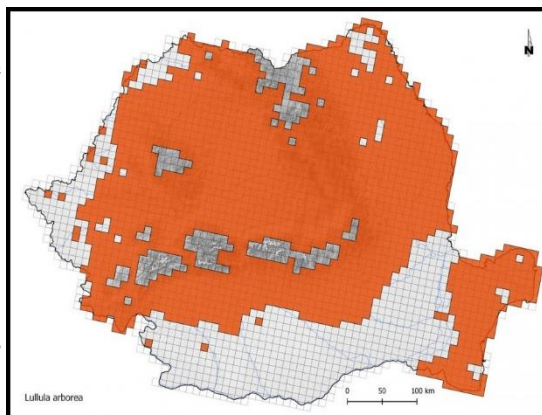
Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între 3.300.000 de perechi. A înregistrat un declin semnificativ între 1970-1990, pe continent. Efectivele cele mai mari ale speciei sunt înregistrate în Spania, Turcia și Rusia. Cele mai mari efective sunt înregistrate în Spania, Turcia și

Populația cuibăritoare din România este estimată între 100.000 și 250.000 de perechi.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Cuibul este având baza într-o adâncitură rotundă în sol, ascunsă sub o tufă, de construcție sunt folosite rădăcini fine, mușchi și crenguțe cuibul

1.300.000-1970-1990, pe continent. Turcia și Rusia. Rusia.

amenajat pe sol, iar ca materiale subțiri; la final,

este căptușit la interior cu păr de cal, frunze și fire de iarbă mai fine. Aici femela depune în mod obișnuit 3-5 ouă în lunile aprilie-iulie, cu o dimensiune de circa 21 x 16 mm și o greutate medie de 2,8 g (din care 6% este coajă). Incubația durează în jur de 14-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și pot zbura deja după 11-13 zile. În cazul în care femela începe incubarea unei noi ponte, masculul are grijă de pui până când devin independenți. Aceștia rămân pe teritoriul părinților până când și a doua pontă este îngrijită, iar la sfârșitul cuibăritului părinții împreună cu cele două rânduri de pui zburători formează un stol mic. Poate exista și o a treia pontă într-un sezon de reproducere, dacă există condiții favorabile de mediu și hrană.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Printre amenințările majore la adresa speciei sunt enumerate: schimbările de habitat (modificare, fragmentare, pierdere); activități agricole soldate cu schimbări ale folosirii terenurilor; folosirea insecticidelor; decimarea de către prădători sau alte perturbări cauzate de activități antropice (turism agresiv) care au un impact puternic asupra populației.

Ca măsură generală de conservare a speciei amintim păstrarea pădurilor deschise cu vegetație ierboasă înaltă, care să asigure condiții de cuibărit și hrănire, este prioritară. Alături de aceasta mai amintim: păstrarea unui mozaic de habitate cu prezența pâlcurilor de copaci și a arbuștilor în zonele deschise agricole; reducerea folosirii insecticidelor și erbicidelor în agricultură și silvicultură; menținerea miriștilor și interzicerea arderii acestora etc.

Impactul implementării PP asupra speciei este unul nesemnificativ, nefiind afectate habitatele de hrănire sau cuibărit a speciei.

Pernis apivorus (Viespar)

Denumire științifică - *Pernis apivorus* (Linnaeus, 1758)

Denumire populară - Viespar

Taxonomie

Regnul - Animalia
Clasa - Aves
Ordinul - Falconiformes
Familia - Accipitridae
Genul - Pernis
Specia - *Pernis apivorus*
Conservare - Risc scăzut (LC)

Pernis apivorus (Viespar)

Descriere

Viesparul, cunoscut și sub denumirea de șorecarul viespilor, este o specie caracteristică pădurilor de foioase cu poieni. Lungimea corpului este de 52-59 cm și greutatea medie de 750 g pentru mascul și 910 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 113-135 cm. Lungimea corpului este puțin mai mare decât a șorecarului comun (*Buteo buteo*) și poate fi ușor confundat cu acesta, mai ales de la distanță. Sexele pot fi diferențiate după penaj, ceea ce este o situație neobișnuită pentru păsările mari de pradă. Adultul mascul are culoarea de deasupra maro-cenusiu, cap cenușiu, ochi galbeni, dedesubt cu dungi pronunțate intrerupte maro (când sunt foarte dese partea ventrală pare complet neagră: când sunt mici și rare, pasarea pare albă). Femela este mai maro deasupra și pe cap, cu mai mult negru la varful aripii. Coada are dungi de culoare închisă, una la varf și două la baza; aripile de asemenea cu dungi întunecate. Longevitatea maximă cunoscută este de 29 de ani.

ETIMOLOGIA DENUMIRII ȘTIINȚIFICE

Numele de gen derivă din grecescul *pternis* – specie de răpitoare. Numele de specie provine din cuvintele latine *apis* – albină și *voro* – a mânca, cu referire la obiceiul speciei de a se hrăni cu albine.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Cuibărește adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Specie migratoare ce ierneză în Africa și sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai.

Distribuție

Este o specie cu răspândire largă pe tot continentul european. Uneori poate fi văzut planând, utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție caracteristică. De obicei zboară jos și se așează pe crengi, păstrându-și corpul într-o poziție orizontală, cu coada lăsată în jos.

Fenologie

Cuibărește adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Clocitul este asigurat în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare.

Habitat

Cuibărește în pădurile izolate și în luminișuri situate în zona Europei temperate și în partera de vest a Asiei. Ajunge

adesea până în nordul Scandinaviei.

Hrană

Viesparul este una dintre puținele păsări de pradă din România care s-a adaptat pentru a mânca albine și viespi, precum și larvele acestora. În general însă hrana mai este alcătuită și din râme melci, ouă și pui de pasăre, păsări mici, rozătoare, șopârle și lșerpi.

Alte informații

Specie menționată în Anexa I a Directivei Păsări (Anexa nr. 3 din OUG nr. 57), Cartea roșie a vertebratelor din România (Academia Română, 2005), Anexa II a Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979, Anexa II a Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn la 23 iunie 1979, Lista Roșie a speciilor amenințate IUCN 2018 (LC), Anexa II a Convenției privind comerțul internațional cu specii sălbatice de faună și floră pe cale de dispariție (CITES).

Populație

Populația europeană a speciei este mare, cuprinsă între 110000-160000 de perechi. Aceasta s-a menținut stabilă în perioada 1970-1990. Deși în Finlanda și Suedia populația s-a redus în perioada 1990-2000, în Rusia, Belarus și Franța, unde apar cele mai mari populații, acestea s-au menținut, ceea ce a făcut ca specia să se păstreze stabilă în ansamblu. În România populația estimată este de 2000-2600 de perechi.

Reproducere

Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Femela depune 2-3 ouă la sfârșitul lunii mai și început de iunie, cu o dimensiune medie de circa 51,9 x 40,3 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la 40-44 de zile însă rămân la cuib până la 55 de zile.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

În prezent specia este afectată de presiuni precum agricultura intensivă, schimbarea culturilor, pășunatul intensiv, utilizarea substanțelor chimice în practicile agricole, liniile electrice și de telefonie suspendate, curățarea arborilor și îndepărtarea acestora de pe marginea drumului, moartea sau rănirea prin coliziune, toate acestea ducând la modificarea, fragmentarea și reducerea habitatului speciei, precum și la deranjul acesteia.

Printre măsurile de conservare amintim:

Plantarea de benzi de vegetație în lungul drumurilor județene și comunale;

- Îmbunătățirea condițiilor de cuibărit pentru speciile ce depinde de terenurile arabile prin crearea elementelor de peisaj;
- Extragerea speciilor invazive/alohitone din perimetrele elementelor de peisaj existente;
- Refacere / reconstrucția habitatelor și crearea elementelor de peisaj;
- Asigurarea condițiilor de hrănire pe terenurile arabile;
- Menținerea sau crearea fâșiilor/zonelor de protecție adiacente cursurilor de apă.
- Asigurarea condițiilor de hrănire pe terenurile arabile pentru toate speciile de păsări dependente de acestea;

<https://apnd.ro/biodiversitate/pasari/pernis-apivorus-viespar-sorecarul-viespilor/>

<https://pasaridinromania.sor.ro/Viespar>

A122. *Crex crex* (Cârstel de câmp)

Taxonomie

Regnul - Animalia

Clasa - Aves

Ordinul - Gruiformes

Familia - Rallidae

Genul - Crex

Specia - *Crex crex*

Descriere

Cristelul de câmp, cunoscut și sub denumirea de este o specie caracteristică zonelor joase cum sunt pășunile culturilor agricole (cereale, rapiță, trifoi, cartofi). În Alpi 1400 m altitudine, în China până la 2700 m iar în Rusia

Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate medie de 165 g pentru mascul și 145 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 42-53 cm. Adulții au înfățișare similară. Penajul este maroniu cu rugini pe aripi. Se hrănește cu insecte și larvele acestora, viermi, semințe, plante și mugurii acestora.

ETIMOLOGIA DENUMIRII ȘTIINȚIFICE

Numele de gen și de specie e menționat de Herodot (484-425 î.Hr.), Aristophanus (446-386 î.Hr.) și Aristotel (384-322 î. Hr). Se consideră că numele provine de la grecescul *krex*, cu sensul de lăudăros, zgomotos.

cârstei de câmp, umede, dar și cuibărește până la până la 3000 m.

LOCALIZARE SI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă pe cea mai mare parte a continentului european. Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială și poligamă, iar ritualul nupțial este scurt și include reverențe, aplecări, în timp ce își desface aripile și își înfoaie gâtul. În timpul acestui ritual masculul poate oferi hrană femelei. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femele, rămâne cu aceasta până ce este depusă pontă și apoi atrage altă femele, schimbându-și teritoriul. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (12-15 cm diametru și 3-4 cm adâncime) și căptușit cu vegetație. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie. Ierneză în Africa.

POPULATIE

Populația europeană a speciei este foarte mare, cuprinsă între 1300000-2000000 de perechi. A scăzut semnificativ în perioada 1970-1990. Deși s-a înregistrat o tendință crescătoare în perioada 1990-2000 în multe țări, populația a rămas stabilă. În România, populația estimată este de 44000-60000 de perechi, efective mai mari fiind în Rusia și Ucraina.

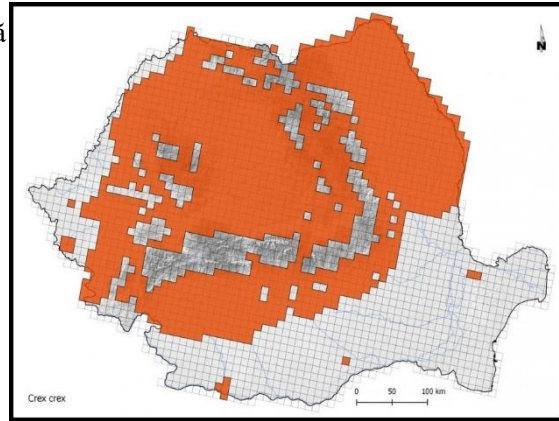
REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai, cu o dimensiune medie de 37,2 x 26,4 mm și o greutate medie de 13-16 g. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată numai de către femelă. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă. Puii devin zburători la 34-38 de zile. Succesul cuibăritului este de 80-90% în teritoriile nederanjate și de circa 50% acolo unde pășunile se cosesc, iar culturile agricole se recoltează.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Distrușgerea și degradarea habitatelor reprezentate de pășunile umede, distrușgerea pontelor și a cuiburilor în timpul cositului în cazul pășunilor și al recoltării în cazul culturilor sunt principalele pericole ce afectează specia. Măsura agro-mediu prin care fermierii sunt plătiți pentru respectarea unor condiții (data cosirii etc.) care asigură supraviețuirea speciei pe terenurile acestora sprijină conservarea speciei (propusă de SOR/BirdLife România).

Sursă: <http://pasaridinromania.sor.ro/Cristel-de-camp>

între 1300000-2000000 de perechi. Deși s-a înregistrat o tendință crescătoare în perioada 1990-2000 în multe țări, populația a rămas stabilă.

aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai, cu o dimensiune medie de 37,2 x 26,4 mm și o greutate medie de 13-16 g. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată numai de către femelă. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă.

A091. *Aquila chrysaetos* – Acvila de munte

Ordinul	<u>Falconiformes</u>
Familia	<u>Accipitridae</u>
Genul	<u>Aquila</u>
Specia	<i>Aquila chrysaetos</i>

Descriere

Este o specie de acvilă de talie mare. Sexele au general similar; dorsal adulții au în colorit nuanțe de maroniu spate și mai deschis pe acoperitoare și gri (penele de zbor și acoperitoarele și corpul sunt maronii, iar penele de zbor gri. păsările tinere au pete albe pe aripi care devin mai mici cu la adulți; la fel și coada, este albă cu o dungă terminală neagră închis la adulți. Dimensiunea femelelor este mai mare. Lungimea corpului este de 80 - 93 de cm și are o greutate medie de 2840 - 6665 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 190 - 225 de cm.

Etimologia denumirii științifice

Numele de gen (*Aquila*) este denumirea în limba latină a acvilelor în general, iar numele de specie provine din cuvintele grecești *hrisos* - auriu și *aetos* - acvilă (cu referire la petele dorsale ale adulților, de culoare maro deschis, care în lumină directă apar în nuanțe de auriu).

Localizare si comportament

Distribuție

Specia are o distribuție largă circumpolară, fiind răspândită în zonele temperate și calde din Europa, Asia și America de Nord, precum și în unele zone din Africa de Nord. În Europa cuibărește din zona Mediteranei, până în nordul Scandinaviei. În România este răspândită în regiunile montane și a dealurilor piemontane, în special în zonele cu masive calcaroase. Cele mai multe perechi cuibăresc în Carpații Occidentali.

Fenologie

Specia cuibărește în România. Este sedentară, rareori părăsind teritoriul de cuibărit ca adult. În perioada de dinaintea stabilirii teritoriului, subadulții sunt mai mobili, vizitând teritorii mult mai vaste.

coloritul (închis pe coada); ventral Juvenilii și vârsta și dispar și devine gri-

Habitate

Acvila de munte ocupă o gamă foarte largă de habitate deschise și semideschise, de la nivelul mării până în zone alpine (până la 6000 de metri, în Himalaya). În România însă, este specifică zonelor montane și de dealuri înalte cu suprafețe deschise largi, cu zone de stâncărie deschise, expuse (cum sunt cele din masivele calcaroase).

Hrană

Se hrănește cu o gamă foarte largă de animale, în special în funcție de disponibilitatea din regiunile de cuibărit: mamifere de talie medie (iepuri, marmote, vulpi, mustelide) și mică (rozătoare), păsări, șopârle etc. Uneori vânează și animale de talie mai mare (căprioare), în special pui și exemplare bolnave. Consumă ocazional și cadavre

Populație

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 100 000 - 200 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 9 200 – 12 300 de perechi. Tendința la nivel european este crescătoare. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". În România, populația estimată este de 90 – 150 de perechi. Tendința populațională este necunoscută.

Reproducere

Perioada de reproducere începe devreme, în februarie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii februarie, femela depunând 1 - 3 ouă, pe care le clocește (aproape exclusiv singură) timp de 41 - 45 de zile. Puii părăsesc cuibul după 65 - 80 de zile (de obicei un singur pui supraviețuiește). Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul pe pe stânci sau arbori de talie mare. Fiecare pereche are de obicei mai multe cuiburi, pe care le folosește alternativ. Cuibul este voluminos, elaborat, construit în special din crengi și resturi vegetale.

Amenințari și măsuri de conservare

De-a lungul timpului, specia a suferit un declin serios din cauza vânării (era considerată o amenințare asupra speciilor de vânat) și a colectării puilor (folosiți în șoimărit). Și în prezent braconajul la cuib reprezintă o amenințare serioasă. Ca și în cazul multor alte specii de răpitoare, dispariția surselor de hrană (datorită pesticidelor) constituie o amenințare. Suplimentar, impactul cu liniile electrice și turbinele eoliene constituie factori periclitanți.

În ultimele decenii au apărut o serie de presiuni noi, care pot avea un efect semnificativ asupra speciei, și anume alpinismul/escalada și fotografierea. Traseele de cățărare sunt adesea amplasate pe stâncării din zone de cuibărit, fapt care deranjează foarte puternic specia, în special în perioada sensibilă de depunere a ouălor și clocit. În cazul multor fotografi de natură, cunoștințele legate de seriozitatea deranjului cauzat sunt limitate (adesea dublate și de o deontologie profesională care lasă de dorit). Astfel, în multe cazuri deranjul cauzat de apropierea nepermis de mare sau îndelungată este semnificativ.

SURSA:

<http://pasaridinromania.sor.ro/media/specii/>

A239. Dendrocopos leucotos (Ciocănitoarea cu spatele alb)

Taxonomie

Regnul Animalia

Clasa Aves

Ordinul Piciformes

Familia Picidae

Genul Dendrocopos

Specia Dendrocopos leucotos

Ciocănitoarea cu spatele alb

Descriere

Ciocănitoarea cu spate alb este caracteristică pădurilor de lemn mort pe picior și lemn aflat în diferite faze de descompunere. dintre ciocănitorele pestrițe și este ușor de identificat după gâtul și Lungimea corpului este de 25-28 cm și are o greutate de 99-115 g. aripilor este de circa 38-40 cm. Similar altor ciocănitore, masculul este femela și are un cioc mai lung. Pata albă de pe spate este dificil de așezată. Este însă mai ușor vizibilă în zbor. Femela nu are pată roșie pe celorlalte ciocănitore pestrițe penajul este alb cu negru și roșu. Se hrănește în special cu gândaci și larvele acestora. Longevitatea cunoscută este de 15.9 ani.

ETIMOLOGIA DENUMIRII ȘTIINȚIFICE

Numele de gen provine din combinația cuvintelor grecești *dendron* – copac și *kopos* – a lovi, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din combinația cuvintelor grecești *leukos* – alb și *notos* – spate, cu referire la penajul păsării.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în partea estică a continentului european. Deși majoritatea speciilor europene de ciocănitore sunt puțin sociale, ciocănitoarea cu spate alb pare a fi cea mai solitară. Fiecare dintre cele două sexe este teritorial și, în afara

foioase, cu mult Este cea mai mare ciocul lungi. Anvergura mai mare decât observat când stă creștet. Asemeni

sezonului de cuibărit, își apără teritoriile de hrănire. Este monogamă. Ritualul de curtare implică mișcări ale corpului cu rol de atragere a femelei. Masculul excavează câteva noi cavități în fiecare primăvară, însă cele mai multe rămân neterminate. Femelele contribuie la finalizarea excavației care este aleasă pentru cuibărit. Cuiburile mai vechi sunt folosite arareori. Deși cavități pot fi realizate în trunchiuri vii sau moarte, toți copacii folosiți au lemnul din interior descompus. Cele mai multe cavități sunt prezente în arbori cu esență moale. Înălțimea la care este așezat cuibul variază între 5 și 32 m.

În general cuiburile acestei specii sunt localizate la o înălțime mai mare decât ale oricărei alte specii europene de ciocănitori. Intrarea este rotundă sau ovală, cu un diametru de 5,5-6,5 cm. Adâncimea excavației variază între 25 și 37 cm. Teritoriul de cuibărit este cel mai mare dintre speciile europene de ciocănitori, de până la 3,5 km². Femelele bat darabana mai puțin decât masculii și mai ales în afara perioadei de cuibărit, când își anunță prezența sau protejează un teritoriu de hrănire. Este o specie sedentară.

Populație

Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între de perechi. Specia s-a menținut la un nivel stabil în perioada un anumit declin a fost observat în unele țări în perioada populația s-a menținut stabilă.

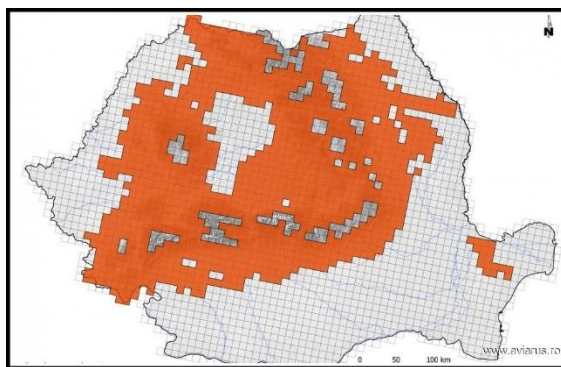
Reproducere

Femele depune în mod obișnuit 4-6 ouă albe, în mai. Incubația durează în jur de 10-11 zile și este asigurată parteneri. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin 28 de zile. Asemeni altor specii de ciocănitoare, succesul ridicat, în jur de 60-80%. După ce părăsesc cuibul, puii nu de părinți.

AMENINTARI SI MASURI DE CONSERVARE

Degradarea habitatelor și reducerea locurilor de cuibărit prin eliminarea arborilor maturi, a lemnului mort pe picior din păduri și a copacilor scorburoși sunt principalele pericole la adresa speciei. Un management prietenos al pădurilor pentru speciile caracteristice acestui tip de habitat este necesar și urgent.

Sursă : <http://pasaridinromania.sor.ro/Ciocanitoare-cu-spate-alb>

180000-550000
1970-1990. Deși
1990-2000,

lunile aprilie și
de către ambii
zburători la 27-
cuibăritului este
mai sunt hrăniți

A234. *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie)

Denumirea științifică: *Picus canus*

Denumirea populară: Ciocănitoarea verzuie (Gheonoaia sură)

Încadrare taxonomică:

Clasa: - Aves

Ordinul: - Piciformes.

Familia: - Picidae

Genul : - *Picus*

Specia: - *Picus canus*

Descrierea speciei:

Ciocănitoarea verzuie sau **ghionoiaie sură** (*Picus canus*) este o ciocănitoare de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au similar: capul gri cu "mustață" neagră îngustă, abdomenul gri deschis, pal, Masculul are o pată roșie pe frunte (lipsește la femelă). Lungimea corpului și are o greutate medie de 125-165 g. Anvergura aripilor este de 38-40 cm.

Etimologie și denumire științifică

Numele de gen provine din latină – *picus* înseamnă ciocănitoare (în din Latium (ulterior Roma), căsătorit cu nimfa cântăreață Canens, a respins vrăjitoarei Circe, care l-a transformat pe rege în ciocănitoare). Numele de din latinul *canus* – gri, cu referire la coloritul capului și al abdomenului.

Localizare și comportament

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în tot Palearcticul, din Europa centrală până în extremul orient (inclusiv în nordul Japoniei și Korea). În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele submontane.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase.

specie de
coloritul relativ
iar spatele verde.
este de 27-30 cm

mitologie, regele
afecțiunea
specie provine

Habitate

Deși este foarte răspândită, are anumite preferințe de habitat, fiind astfel mai sensibilă la modificări. Are o distribuție în general uniformă în Transilvania, Moldova, zonele submontane, Subcarpați și Dobrogea (inclusiv Delta Dunării); în zonele de câmpie are o distribuție mai restrânsă (rară în sud-vest) și prezență izolată în habitate mai bune. Densitățile depind de calitatea habitatelor, prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei. Cuibărește în special în habitate forestiere, dar și parcuri și zăvoaie. Preferă pentru cuibărit forestiere cu luminișuri, cu abundență de arbori morți. Intră pentru cuibărit mai spre interior decât ghionoaia verde.

Hrană

Ghionoaia sură este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte semnificativă a dietei (adulți și larve). Consumă de asemenea specii de insecte care sunt prezente sub scoarța arborilor și în lemn. Ocazional consumă și hrană vegetală (fructe, semințe, nuci).

Alte informații

Fiind o specie cu densități mai reduse și cerințe de habitat mai stricte (habitate forestiere naturale, nemodificate), ghionoaia sură este o specie de interes conservativ. Pentru conservarea speciei, au fost desemnate arii speciale de protecție avifaunistică, parte a rețelei Natura 2000.

Populație

Populația globală este momentan necunoscută, datorită faptului că au existat recent modificări taxonomice și unele subspecii au devenit specii (totalurile trebuind recalulate). Cea europeană este estimată la 187 000 - 360 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 30 000 - 60 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație mare și un teritoriu de răspândire întins, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată ușor crescătoare. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

Reproducere

Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți morți (sau cu lemn moale).

Amenințări și alte măsuri de conservare

Fiind mai sensibilă la modificările de habitat, extragerea continuă a arborilor morți sau lâncezi, precum și a arborilor maturi din habitatele forestiere, constituie o amenințare majoră și serioasă la adresa speciei. Eforturile de conservare trebuie să se concentreze pe păstrarea unui cadru cât mai natural în habitatele forestiere țintă, în special în cazul celor incluse în rețeaua Natura 2000.

<https://pasaridinromania.sor.ro/Ghionoaie-sura>

A236. *Dryocopus martius* - (Ciocănitoarea neagră).

Denumirea științifică: *Dryocopus martius* (Linnaeus, 1758)

Încadrare taxonomică:

Clasa: Aves

Ordinul: Piciformes

Familia: Picidae (Subfamilia: Picinae)

Descrierea speciei: Este cea mai mare dintre speciile europene de ciocănitori, cu o lungime de până la 45 cm, dimensiune ce o apropie de cea a unei ciori. Este totodată cu 50% mai mare decât ghionoaia verde. Masculii au o pată de culoare roșie pe cap ce ajunge în regiunea frontală. Femelele au mai puțin roșu, pata fiind localizată mai mult spre ceafă, partea frontală fiind neagră. Ciocul și irisul sunt deschise la culoare iar coada formată din pene puternice, capabile să susțină pasărea în poziție verticală pe trunchiul copacilor, apare ascuțită la varf.

Ciocănitoarea neagră este insectivoră, și consumă în special furnici. Este o mare consumatoare de larve xilofage (carii) pe care le caută săpând cu ciocul în lemnul atacat. Se hrănește și cu fructe sau semințe, în special în anotimpul rece.

Biologie

Construirea cuibului și curțarea încep încă din februarie și țin până în aprilie. Ouăle sunt depuse între martie și mai, și pot fi în număr de 4-6 sau chiar 9. Specie sedentară, monogamă și teritorială, iar în sezonul de reproducere alungă agresiv intrușii. Înoptează și se odihnește în scorburi. Dansul nupțial începe în luna martie. Scoate un sunet caracteristic, plângăreț, puternic și prelung iar primăvara poate fi auzit un cântec repetat ca al ghionoaiei (*Picus* sp.), dar fără a scădea în intensitate. Darabana este puternică, cu sunete ca de mitralieră, mai accelerate spre final.

Cerințe de habitat: Ciocănitoarea neagră este mai mult o specie generalistă, ocupând habitate de pădure foarte

diferite, naturale sau secundare. Specia se suprapune bine peste condițiile de mediu din pădurile boreale, riverane, montane și păduri din zona de șes. Condiția necesară pentru cuibărit este prezența arborilor groși și maturi în pădurile pe care le locuiește, fiind o pasăre de dimensiuni mari.

Dintre habitatele incluse în Anexa I, specia este prezentă în:

- UE 9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*;
- UE 91V0 Păduri dacice de fag *Symphyto-Fagion*
- UE 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen
- UE 9280 Păduri de garniță

Repartizarea populației

Este comună în Europa Centrală și Nordică dar mai rar în Europa Sudică și de Est. Lipsește din Insulele Britanice, Insulele din Marea Mediterană precum și din lungul Coastei Scandinave.

În România este răspândită cu precădere de-a lungul lanțului Carpatic, Munții Măcin, Podișul Transilvaniei, Banat, Bucovina, Delta Dunării, mai rar în restul Dobrogei, în sudul Moldovei și Câmpia Română.

În cadrul sitului ROSPA0020 efectivul speciei se ridică la 20-50 exemplare.

Statutul speciei: Este o specie protejată de legislația europeană și națională:

- Directiva Păsări privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva Consiliului Europei 79/409 EEC, adoptată la 2 aprilie 1979), Anexa I;

- Convenția de la Berna încadrează specia în Anexa 1 (Legea nr. 13 din 11 martie 1993) ca fiind specie strict protejată;

- O. U. privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (29 Iunie 2007) Ciocănitoarea neagră este inclusă în lista de specii a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică;

- IUCN Red List of Threatened Species 2007 - lower risk/least concern

Riscuri pentru specie

În cea ce privește starea de conservare prezintă un risc scăzut, populația la nivelul țării fiind în creștere. Principalul pericol pentru specie îl reprezintă defrișările și curățirea pădurilor de copacii "bolnavi" sau uscați (acțiune destul de frecvent practică), reducând astfel sursa de hrană și locurile de cuibărit.

A321. *Ficedula albicollis* – Muscarul gulerat

Ficedula albicollis este o specie de pasăre din Muscicapidae. Uniunea Internațională pentru Naturii a clasificat această specie ca fiind o specie cu dispariția

Taxonomie

Regnul	Animalia
Clasa	Aves
Ordinul	<u>Passeriformes</u>
Familia	<u>Muscicapidae</u>
Genul	<u>Ficedula</u>
Specia	F. albicollis

familia
Conservarea
neamenințată

Descriere

Muscarul gulerat este caracteristic pădurilor de foioase, parcurilor și grădinilor. Are lungimea corpului de 12-13,5 cm, cu o greutate de circa 12,7 g. Anvergura aripilor este de 22 cm. Penajul masculului este alb cu negru și se diferențiază de muscarul negru prin gulerul alb proeminent din jurul gâtului. Femela este maronie pe spate, cu pete albe pe aripi și abdomenul alb. Au ochii închiși la culoare, iar ciocul și picioarele sunt negre. Se hrănește cu insecte și cu fructe de pădure.

ETIMOLOGIA DENUMIRII ȘTIINȚIFICE

Numele de gen provine din combinația cuvintelor latinești *ficus* – smochin și *edulis* – comestibil, cu referire la comportamentul păsării. Numele de specie provine din combinația cuvintelor latinești *albus* – alb și *collis* – gât, cu referire la penajul păsării.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în centrul și estul continentului european. Prinde insecte pe care le pânzește de pe crengi, din zbor sau de pe sol. Preferă pentru cuibărit copacii maturi și scorburoși. Cuibărește și în cuiburi artificiale. Specia este în general monogamă, însă masculii din regiunile cu o densitate mică a perechilor, după depunerea ouălor de către femelă, pot

căuta un nou teritoriu și pot încerca atragerea altor femele. Ierneză în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de nouă ani și opt luni.

Populație

Populația europeană este mare, cuprinsă între de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. În 2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația stabilă în cea mai mare parte a continentului.

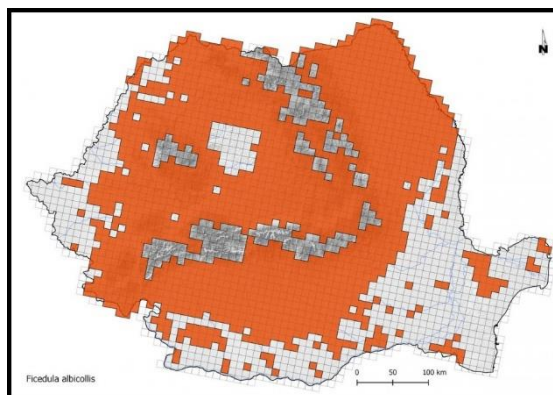
Reproducere

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela obișnuiește să depună 5-7 ouă. Incubația durează 13-15 zile și este comună pentru ambele sexe. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători în jur de 30 de zile. Este depusă o singură pontă pe an.

AMENINȚĂRI ȘI MASURI DE

Degradarea habitatelor și managementul comercial au un impact semnificativ. Păstrarea pădurilor mature cu mult amplasarea de cuiburi artificiale și un deranj redus contribuie la conservarea speciei.

Sursă: <http://pasaridinromania.sor.ro/Muscar-gulerat>

1400000-2400000
perioada 1990-
s-a menținut

depune în mod
asigurată de către
după 12-15 zile.

CONSERVARE
al pădurilor au un
lemn mort,
contribuie la

A103. *Falco peregrinus*- Șoimul călător (Pallas 1771).

Denumirea științifică: *Falco peregrinus peregrinus*

Denumirea populară: Șoimul călător

Încadrare taxonomică:

Clasa: - Aves

Ordinul: - Falconiformes

Familia: - Falconidae

Genul : - *Falco*

Specia: - *Falco peregrinus*

Descrierea speciei:

Șoimul călător este o specie caracteristică zonelor deschise, tundra, a pășunilor sau stepelor cu pălcuri de pădure și coaste marine. până la o altitudine de 4.000 m. Iarna părăsesc locurile de reproducere noiembrie, pentru a ierna în nordul Africii și se întorc între martie și migrațiilor traversează ușor întinderi foarte mari de mare sau ocean, individual sau în perechi. Este considerată a fi cea mai rapidă specie, de până la 325 km/h atunci când plonjează după pradă.

Specia este sedentară, în același timp pasăre de pasaj și primăvară. Se hrănește cu păsări (în special porumbei), dar și mamifere mici, reptile și insecte, pe care le reperează de la înălțime și le prinde deseori din zbor.

Biologie

În cadrul speciei maturitatea sexuală se înregistrează la 2-3 ani, în timp ce durata de viață este de cca. 13 ani, dar pot ajunge chiar la 16-20 de ani. Rata de supraviețuire în primul an de viață este de 40% pentru pui, iar pentru adulți de 70%.

Este o specie monogamă, perechea păstrându-se pe durata a mai multe sezoane de reproducere, manifestând un puternic atașament pentru locul de cuibărit din anii anteriori. La începutul sezonului de reproducere cei doi parteneri execută un ritual nupțial spectaculos, care include pe lângă planări împreună și urmăriri sau rostogoliri în picaj.

După formarea perechii, partenerii încep să vâneze împreună. În timpul ritualului nupțial masculii le aduc uneori hrană femelelor. Cuplurile bătrâne încep mai devreme cuibăritul decât cele tinere. Teritoriul apărut variază ca dimensiune în funcție de cantitatea de hrană și este cuprins între 3,3 și 5 km². Șoimul călător nu își construiește cuib, el depunând ouăle în scobiturile stâncilor, în scorburile copacilor sau în cuiburile abandonate de alte specii (corb, acvilă de munte etc.). Femela depune de obicei 3-4 ouă în a doua parte a lunii mai sau la începutul lunii iunie, după care urmează perioada de clocire (incubare) de 24-32 de zile, asigurată de către femelă.

Puii își iau zborul la 35-42 de zile, dar mai rămân dependenți de părinți câteva luni. De obicei, primii care părăsesc cuibul sunt puii masculi, după care la 1-2 zile urmează și femelele. Numărul puilor care ajung la stadiul de zburători într-un cuib este în medie de 1,5-3,05.

Habitat: Este o răpitoare predominant montană; trăiește în zone cu stâncării, păduri și versanți descoperiți. Cuibărește mai ales pe stâncării, mai rar în cuiburile părăsite de alte păsări mai mari. Se hrănește cu insecte și rozătoare mici, pe care le strânge pe câmpii pășuni și terenuri cultivate.

(Tunstall, 1771)

stâncoase, din
Poate fi întâlnit
între august și
mai. În timpul
călătorind
atingând o viteză

oaspete de

Populația

Populația mondială este estimată la aproximativ

1.200.000 de indivizi, populația urmând un trend crescător și fiind în momentul de față stabilă. La nivel european efectivele cele mai mari sunt prezente în Groenlanda, Spania, Turcia, Franța și Marea Britanie.

Populația din România s-a aflat în declin, dispărând aproape prin anii 1970. Cauzele generale care au dus la diminuarea speciei sunt legate de: scăderea fertilității ca urmare a ingerării de pesticide organo-clorurate, colectarea de ouă sau pui, capturarea păsărilor cu capcane. În prezent specia cunoaște un proces de revenire spectaculoasă, stabilindu-se în tot mai multe zone. Astfel se cunosc perechi cuibăritoare în întregul lanț carpatic, cuibăritul fiind posibil și în Dobrogea. Astfel, sunt estimate a fi prezente aproximativ 135-250 de perechi cuibăritoare.

Distribuție:

Este o specie prezentă pe toate continentele, mai puțin în Antartica. Pe continentul european ocupă de asemenea suprafețe importante pe timpul verii, iarna coborând în Africa pentru iernat.

La noi în țară prezența speciei este observată uneori în în Carpații răsăriteni (Călimani, Rodnei, Hăghimaș, Gurghiu, Obcinele Bucovinei), în Carpații Meridionali, în Munții Apuseni și cei ai Banatului. Apare mai des în pasaj și iarna, inclusiv în Dobrogea.

În aria specială de protecție avifaunistică ROSPA0020, ca loc de vânătoare preferă relieful stâncos și versanții abrupti golași - Vârful Rol, lângă izbul Bigăr, Valea Minișului, Socolari-cetate, Cheile Nerei la Puntea lui Vogiu. Efectivul în cadrul sitului ROSPA0020: este apreciat la 3 perechi. - clasa 0.

Efectul anticipat al PP propus asupra speciei. Realizarea PP apropos nu va afecta negativ populația de șoim călător din cadrul Parcului Național și a zonelor protejate Natura 2000, SPA și SCI - Cheile Nerei-Beușnița, deoarece nu vor fi afectate habitatele de reproducere și nici habitatele de hranire, atât în timpul execuției lucrărilor de construcție cât și în timpul exploatarei proiectului.

A031 *Ciconia ciconia* (Barză albă)

Denumirea științifică: *Ciconia ciconia*

Denumirea populară: Barză albă

Încadrare taxonomică:

Clasa: - Aves

Ordinul: - Ciconiiformes.

Familia: - Ciconiidae

Genul : - *Ciconia*

Specia: - *Ciconia ciconia*

Descrierea speciei:

Barza albă sau cocostârcul alb este o pasăre mare din familia Ciconiidae. Penajul său este în principal alb, cu aripile parțial negre la ambele sexe. Adulții au picioare portocalii lungi și ciocuri roșii lungi, și măsoară în medie 95–110 cm de la vârful ciocului până la capătul cozii, cu o greutate medie de 2400-4400 g. Anvergura este cuprinsă între 180-218 cm.

Etimologie și denumire științifică

Atât numele de gen, cât și numele de specie, provine din cuvântul latin *ciconia*, care înseamnă barză.

Localizare și comportament

Distribuție

Specia cuibărește în special în Palearticul de vest, din Spania și până în Orientul apropiat (Turcia, Iran), precum și în zona Asiei centrale (Kazahstan). Populațiile europene ierneză în Africa sub-sahariană. În vestul Europei, foarte multe exemplare rămân și peste iarnă, în special în Spania, Franța și sudul Italiei. În estul Europei, prezența exemplarelor pe timpul iernii este în general izolată.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi doar în perioade de cuibărit. Sosește începând cu luna martie și pleacă înapoi în cartierele de iernare la sfârșitul lui august - începutul lui septembrie. Foarte puține exemplare rămân peste iarnă (în special cele cu probleme).

Habitat

Este o specie antropofilă, majoritatea cuiburilor fiind amplasate în zone populate, sau în apropierea acestora. Cuibărește în zone deschise, bogate în fânețe / pajiști sau terenuri agricole tradiționale, mozaicate. Este abundentă în special în apropierea unor zone mai umede (lunca Dunării sau a râurilor mari, pajiști umede din depresiuni intramontane). Este prezentă și în cadrul sitului ROSPA0087 M-ții Trascău. Exemplare în migrație au fost observate și în zona Rimeta și a văii Rimetea (Trascău).

Hrană

Este o specie carnivoră, consumă o gamă foarte largă de viețuitoare: micromamifere (șoareci, chițcani), șopârle, șerpi,

amfibieni, păsări de talie mică (în special pui, uneori și ouă), insecte de talie mare. În zonele acvatice hrana se diversifică și include pești și nevertebrate acvatice (moluște, crustacee).

Alte informații

În urmă cu 100 de ani, specia își construia cuibul predominant pe suporturi naturale (în special pe arbori bătrâni), dar și pe clădiri. Odată cu apariția rețelilor de electricitate, stâlpii au devenit principalele suporturi. Pentru a ajuta la conservarea speciei, SOR a dezvoltat o aplicație pentru telefoanele mobile, care este folosită pentru înregistrarea cuiburilor de barză în sezonul de cuibărit

Populație

Populația globală este estimată la 700 000 - 704 000 de europene, cuibăritoare este estimată la 224 000 - 227 000 de perechi. estimările arată o populație de aproximativ 5 000 - 6 000 de perechi. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este crescătoare. Și în România tendința populațională este crescătoare.

Reproducere

Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / aprilie. Femela depune de obicei 4 ouă, pe care le clocesc ambii părinți. Incubarea durează 33-34 de zile. Puii devin zburători la 58-64 de zile. Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din crengi și alte resturi vegetale (în multe cazuri obiecte de proveniență umană). Cuiburile sunt refolosite (adesea de către aceeași pereche) iar construcția acestui continuă în anii următori - astfel că unele ating dimensiuni impresionante, ducând la prăbușire (mai ales iarna, sub greutatea zăpezii). Cuiburile sunt amplasate pe o gamă foarte largă de suporturi: stâlpii de electricitate, clădiri sau alte construcții, arbori, stânci.

Amenințări și alte măsuri de conservare

Principala amenințare o constituie electrocutarea (în special a exemplarelor tinere). Cuiburile amplasate direct pe stâlpii de electricitate, fără suport, sunt foarte vulnerabile în această privință. Ca și pentru multe specii, intensificarea agriculturii pune probleme majore, în special aratul pajiștilor și utilizarea pe scară largă a pesticidelor - ambele cu efecte de reducere severă a sursei de hrană.

Ciconia ciconia (Barză albă)

devenit dezvoltat o înregistrarea

individizi. Cea În România, cuibăritoare. specia este considerată

începutul lunii părinți.

Perechile înaltă tensiune).

2.3. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar

afectate (suprafața, locația, speciile caracteristice) și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate și distribuția acestora

Speciile și habitatele de interes comunitar reprezintă obiectul desemnării siturilor Natura 2000, fiind astfel componentele structurale și funcționale de bază ale acestora. În cazul siturilor ROSCI0253 – Trascău și ROSPA 0087 M-ții Trascău, din care primul nu este prezent pe amplasament, numărului de specii și habitate de interes comunitar potențial afectate de PP propus, sunt limitate. Fără a trece la realizarea unei descrieri detaliate privind ecologia acestor specii/habitat, a funcțiilor importante pe care le îndeplinesc, în cadrul studiului s-a optat pentru descrierea funcțiilor ecologice generale ale speciilor și habitatelor, cunoscându-se rolul important în menținerea integrității structurale și funcționale ale sitului în care se găsesc.

Pe lângă habitatele de interes comunitar prezente în cadrul siturilor menționate, potențial afectate de obiectivul analizat în prezentul studiu, se numără și câteva specii încadrate în următoarele categorii majore a căror funcții vor fi detaliate în cele ce urmează: nevertebrate, reptile și amfibieni, păsări, mamifere.

Nevertebrate

Nevertebratele joacă un rol principal în buna funcționare a ecosistemelor prin prisma rolului ecologic și al regimului de hrană. Pe de altă parte, importanța este dată și de statutul de sursă de hrană pe care acestea le au cadrul rețelei trofice, atât pentru alte specii de nevertebrate, cât și pentru specii de amfibieni, păsări, reptile sau mamifere mici. Marea majoritate a speciilor de nevertebrate sunt vulnerabile la modificări survenite în structura și funcțiile sistemului ecologic de care aparțin. Din acest motiv, prezența lor este asociată cu o bună funcționare a sistemului ecologic pe care îl ocupă, fiind astfel specii indicatoare.

Principalele funcții ecologice îndeplinite de acestea sunt:

Sursa de hrană diferențială a indivizilor în stadiu de larvă influențează adesea structura și compoziția comunităților de plante; Rolul jucat de către unele nevertebrate în evoluția și dezvoltarea ecosistemelor, ca principali polenizatori (lepidoptere, himenoptere, coleoptere etc.);

- Nevertebratele prezente în sol (stadiu de larvă sau chiar de adult – anelide, coleoptere, nematode etc.) asigură substanțele nutritive plantelor prin descompunerea materiei vegetale sau animale, cât și prin eliberarea acestora. Totodată, sunt responsabile și de aerarea solului și amestecarea substanțelor nutritive din diferitele straturi ale solului;
- Larvele polifage, componente ale habitatelor cu cun statut de conservare favorabil, elimină semințe ce pot proveni de la specii adventive sau invazive, păstrând astfel integritatea comunităților de plante și, totodată, integritatea habitatului/elor

Reptile și amfibieni

Reptilele și amfibienii dețin un dublu rol în cadrul rețelei trofice, atât de pradă, cât și de prădător. Ca prădător, importanța acestora fiind aceea de reglare a comunităților de nevertebrate acvatice, cât și a altor specii de amfibieni, iar ca pradă, importanța acestora este cea de resursă trofică pentru mamifere mici și medii, păsări sau chiar alte specii de reptile și amfibieni. Marea majoritate a speciilor de reptile și amfibieni sunt indicatori biologici ai stării mediului datorită coeficientului ridicat al permeabilității pielii prin intermediul căreia pot fi absorbite substanțe toxice din apă, aer sau sol. Reptilele și amfibienii au nevoie de habitate de calitate pentru a-și desfășura atât perioada de reproducere, cât și cea de hibernare. Amfibienii constituie cel mai bun exemplu pentru cerințele față de habitate calitative datorită stadiilor larvare multiple pe le au în dezvoltarea lor. În cazul sitului SCI0253 prezența speciilor de *Triturus* și *Bombina variegata* sunt indicatori importanți în stabilirea gradului de afectare a siturilor 3220 și 8120.

Funcțional, reptilele și amfibienii joacă un rol esențial la nivelul sistemelor ecologice prin:

- Constituie sursă de hrană pentru alte specii (servicii de aprovizionare);
- Contribuie la menținerea stabilității și rezilienței sistemelor ecologice acvatice, îmbunătățesc disponibilitatea substanțelor nutritive esențiale pentru speciile de plante (servicii de suport);

Mamifere

Mamiferele, fie ele micro, mezo sau mamifere mari, formează un grup de organisme influente la nivelul rețelei trofice. Micromamiferele joacă un rol important în controlul nivelurilor populaționale ale speciilor pradă, a insectelor și a speciilor gazdă pentru paraziți, în acest fel asigurând buna funcționare a sistemului ecologic ocupat. Micromamiferele (*Chiropterele*) prezente în zonă se hrănesc cu nevertebrate, material vegetal, alte mamifere și, la rândul lor, constituie sursă de hrană pentru mamiferele de talie medie și mare, cât și pentru unele specii de păsări.

În cazul mamiferelor de talie medie carnivore, rolul de control al populațiilor este valabil mai ales în rândul mamiferelor de talie mică, a reptilelor, amfibienilor și chiar păsărilor, fiind astfel facilitat fluxul de nutrienți. În cazul mamiferelor carnivore de talie mare care ocupă vârful piramidei trofice (*Canis lupus*, *Lynx lynx*, *Felis silvestris*) semnalate în cadrul sitului Trascău, dar mai puțin prezente în zona amplasamentului, trebuie menționat faptul că acestea contribuie cei mai mult la buna funcționare a ecosistemelor prin menținerea echilibrului în cadrul biocenozelor.

Controlul asupra populațiilor pe care acestea mamifere îl realizează aduce o serie de beneficii a căror dispariție ar putea declanșa reacții în lanț (ex: declinul populațiilor de carnivore mari poate fi urmată de o creștere accentuată a efectivelor de specii erbivore ceea ce ar putea produce perturbări rapide la nivelul vegetației, dar și în rândul populațiilor de păsări, mamifere mici și alte categorii de organisme).

Păsări

Deși nu sunt menționate în fișa sitului nu putem omite faptul că unele dintre acestea au ca areal de hrănire suprafețe întinse, iar în cadrul rețelei trofice, speciile de păsări ocupă mai multe niveluri, de la consumatori secundari și terțiari la prădători de vârf.

Principalele servicii ecologice pe care aceste organisme le asigură sunt următoarele:

- Servicii de reglare prin asigurarea diversității genetice: speciile frugivore și cele nectarivore asigură transportul materialului genetic al plantelor prin polen și semințe;
- Servicii de reglare prin controlul speciilor invazive realizat de speciile de păsări care se hrănesc cu nevertebrate și vertebrate, și eliminarea deșeurilor și a cadavrelor de către speciile de păsări necrofage;
- Servicii de suport prin circulația și depunerea nutrienților.

Marea majoritate a speciilor de păsări sunt considerate specii cheie în cadrul sistemelor ecologice deoarece prezența/dispariția acestora produce o reacție în lanț, afectând indirect și alte specii. Pe de altă parte, trebuie precizat faptul că există specii de plante dependente din punct de vedere reproductiv de activitatea păsărilor.

Funcția ecologică a habitatelor din situl de interes comunitar - Trascău:

Funcțiile sunt procese ecologice care acționează asupra interacțiunii dintre tipurile de habitate, asigurând menținerea acestuia în spațiu și timp. În cadrul sitului menționat redăm succint mai jos câteva elemente care stau la baza funcției ecologice a habitatelor din cadrul sitului.

- loc de viață și adăpost pentru numeroase specii de plante și animale;
- protejează solul versanților împotriva eroziunii (habitatele de pădure și pajiști);
- rol major în limitarea și oprirea avalanșelor;
- interceptează precipitațiile, favorizând scurgerea în sol și eliberând o anumită parte a apei, treptat, prin transpirație, iar primăvara temporizează topirea zăpezilor;
- crește gradul de atractivitate turistică a zonelor montane prin menținerea diversității și specificității peisajului.

2.4. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

2.4.1. Analiza statutului de conservare a speciilor din cadrul ariei naturale protejate.

Această analiză s-a făcut pe baza datelor cuprinse în Planul de management al ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0253 Trascău, ROSCI0300 Fânațele Pietroasa-Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor precum și a celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.526/2016. Din aceste considerente datele privind statutul de conservare a speciilor și habitatelor se referă la întreaga arie naturală protejată (situri SCI și SPA incluse), nu numai la ROSCI 0253 – Trascău.

Păsări

Pernis apivorus (Viespar), cod EUNIS 1195.

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică (OUG 57/2007: Anexa nr. 3 Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția de la Berna din 19 sept. 1979).

IUCN: LC, Preocupare minimă.

În zonă specia este considerată comună, fiind înregistrate 115-140 perechi.

Aquila pomarina (Acvila țipătoare mică), cod EUNIS 899

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică (OUG 57/2007: Anexa nr. 3 Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția de la Berna din 19 sept. 1979).

IUCN: LC, Preocupare minimă.

În zonă specia este rară, cu un statut de prezență minim, fiind înregistrate 7-9 perechi.

Aquila chrysaetos (Acvila de munte), cod EUNIS 894

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică (OUG 57/2007: Anexa nr. 3 Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția de la Berna din 19 sept. 1979).

IUCN: LC, Preocupare minimă.

Populația din România este apreciată la 85-130 perechi. În zonă specia este rezidentă și nativă, cu un statut de prezență larg răspândită, fiind înregistrate 16-17 perechi.

Falco peregrinus (Șoimul călător), cod EUNIS 1083

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică: (OUG 57/2007: Anexa nr. 3 Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția de la Berna din 19 sept. 1979).

IUCN: LC, Preocupare minimă.

Populația din România este apreciată la 85-130 perechi. În zonă specia este rezidentă și nativă, cu un statut de prezență rară, fiind înregistrate 20-30 perechi.

Bonasa bonasia (Ierunca), cod EUNIS 913

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică: Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979.

IUCN: LC, Preocupare minimă.

Populația din România este estimată la 10.000-30.000 perechi. În zonă specia este rezidentă și nativă, cu un statut de prezență rară, fiind înregistrate 10-50 perechi.

Falco columbarius (Șoim de iarnă), cod EUNIS 1034

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică (OUG 57/2007: Anexa nr. 3 Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția de la Berna din 19 sept. 1979).

IUCN: LC, Preocupare minimă.

Populația din România este estimată la 400-1500 perechi. Este o specie migratoare, izonată, cu un statut de prezență rară, fiind înregistrate 2-4 indivizi.

Circus aeruginosus (Eretele de stof), cod EUNIS 973

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică (OUG 57/2007: Anexa nr. 3 Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția de la Berna din 19 sept. 1979).

IUCN: LC, Preocupare minimă.

Populația din România este estimată la 1700-2500 perechi. Este o specie parțial migratoare, de pasaj și marginală, cu un statut de prezență rară, fiind înregistrate 20-40 de perechi.

Circus pygargus (Eretele sur), cod EUNIS 976

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică (OUG 57/2007: Anexa nr. 3 Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția de la Berna din 19 sept. 1979).

IUCN: LC, Preocupare minimă.

Populația din România este estimată la 0-12 perechi. Este o specie migratoare, de pasaj, cu un statut de prezență rară, fiind înregistrate 7-12 perechi.

Circus cyaneus (Eretele vânăt), cod EUNIS 974

Statutul de conservare în România este asigurat prin legislația specifică (OUG 57/2007: Anexa nr. 3 Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția de la Berna din 19 sept. 1979).

IUCN: LC, Preocupare minimă.

Fiind o specie migratoare, la nivelul României populația nu este cunoscută. Populația din România este estimată la 0-12 perechi. Pentru Trascău este o specie de pasaj, cu un statut de prezență rară, fiind înregistrate în perioada de iernare un număr de 10-20 de indivizi.

2.4.2. Evaluarea stării de conservare a speciei din punctul de vedere al habitatului, populației și perspectivelor speciei

Plante

Pulsatilla patens. Cod EUNIS: 177047

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă și semnificativă, cu o clasă de mărime 2 (între 50 și 100 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, reprezentând 5-10 % din populația națională. Din punct de vedere al habitatului specie starea de conservare este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U2" – nefavorabilă – rea, cu tendințe de înrăutățire.

Ferula sadleriana. Cod EUNIS: 151265.

Populație permanentă – sedentară/rezidentă și semnificativă, cu o clasă de mărime 4 (între 500 și 1000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate. Din punct de vedere al habitatului specie starea de conservare este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., cu tendințe necunoscute.

Echium russicum. Cod EUNIS: 316136.

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă și semnificativă, cu o clasă de mărime 3 (între 100 și 500 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate. Din punct de vedere al habitatului specie starea de conservare este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, cu tendințe de înrăutățire.

Serratula lycopifolia. Cod EUNIS: 160457

Populația are o prezență incertă în cadrul sitului, sau chiar dispărută, nefiind cunoscute habitate specifice în cadrul sitului. Din punct de vedere al habitatului specie starea de conservare este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, cu tendință „x” – necunoscută.

Iris humilis ssp. arenaria. Cod EUNIS: 186663

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă și semnificativă (2-15 %), cu o clasă de mărime 3 (între 100 și 500 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, unde ocupă o suprafață de cca. 1-3 ha. Din punct de vedere al habitatului

starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, cu tendințe de înrăutățire.

Dracocephalum austriacum. Cod EUNIS: 175120

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă și semnificativă (2-15 %), cu o clasă de mărime 2 (între 50 și 100 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, Din punct de vedere al hanitatului, starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, cu tendințe de înrăutățire.

Iris aphylla ssp. hungarica, Cod EUNIS: 196447

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă și semnificativă (2-15 %), cu o clasă de mărime 3 (între 100 și 500 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, unde ocupă ocupă o suprafață de cca. 3-5 ha. Din punct de vedere al hanitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă – inadecvată, cu tendințe de înrăutățire.

Nevertebrate

Eriogaster catax. Cod EUNIS: 130.

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 2548 ha, cu o clasă de mărime 3 (între 100 și 500 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate. Din punct de vedere al hanitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă., cu tendințe de îmbunătățire.

Lucanus cervus. Cod EUNIS: 132880

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 5676 ha, cu o clasă de mărime 5 (între 1000 și 5000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 5000 ha. Din punct de vedere al hanitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată. cu tendințe "0" – este stabilă.

Catopta/Paracossulus thrips. Cod EUNIS: 196451

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, neidentificată în sit, având un habitat în cadrul ariei naturale de 1368 ha. Din punct de vedere al hanitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată. cu tendințe stabile "0".

Leptidea morsei. Cod EUNIS: 196459

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 6.124 ha, cu o clasă de mărime 4 (între 15.000 și 20.000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 20.000 ha. Din punct de vedere al hanitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată. cu tendințe "0" – este stabilă.

Callimorpha/Euplagia quadripunctaria. Cod EUNIS: 16129

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 20395 ha, cu o clasă de mărime 7 (între 300 și 600 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 6100 ha. Din punct de vedere al hanitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată. cu tendințe "0" – este stabilă.

Lycaena dispar. Cod EUNIS: 223.

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 20 ha, cu o clasă de mărime 2 (între 50 și 100 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 18 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este sub 20% (Clasa „C”). Din punct de vedere al hanitatului starea de conservare a speciei este nefavorabilă – inadecvată ("U1"), iar din punctul de vedere a populației este asemănătoare ("U1"), cu tendințe de stabilitate ("0").

Euphydryas maturna. Cod EUNIS: 135

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 979 ha, cu o clasă de mărime 3-4 (între 200 și 600 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 950 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută. Din punct de vedere al hanitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată. cu tendințe "0" – este stabilă.

Colias myrmidone. Cod EUNIS: 196453

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 635 ha, cu o clasă de mărime 2-3 (între 50 și 300 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 6300 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., iar din punctul de vedere a populației este "U2" – nefavorabilă – rea, cu tendințe "–" – de înrăutățire.

Isophya costata. Cod EUNIS: 196473

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 17.793 ha, cu o clasă de mărime 3 (între 100 și 500 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 17.700 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată. cu tendințe "0" – este stabilă.

Isophya stysi. Cod EUNIS: 196474

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 17.793 ha, cu o clasă de mărime 3-4 (între 200 și 600 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 17.700 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată., iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată. cu tendințe "0" – este stabilă.

Pholidoptera transsylvanica. Cod EUNIS: 196477

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 17.793 ha, cu o clasă de mărime 3 (între 100 și 500 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 17.700 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe "0" – populație stabilă.

Odontopodisma rubripes. Cod EUNIS: 17188

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 17.793 ha, cu o clasă de mărime 2-3 (între 50 și 300 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 17.700 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe "0" – populație stabilă.

Pilemia tigrina. Cod EUNIS: 196432

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 15 ha, cu o clasă de mărime 4 (între 500 și 1000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 15 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe "0" – populație stabilă.

Glyphipteryx loricatella. Cod EUNIS: 196457

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 20 ha, cu o clasă de mărime 4 (între 500 și 1000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a decvată a habitatului de cca. 80 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe "0" – populație stabilă.

Carabus hampei. Cod EUNIS: 196457

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 18 ha, cu o clasă de mărime 2 (între 50 și 100 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 18 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe "0" – populație stabilă.

Vertigo moulinsiana. Cod EUNIS: 373

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 15 ha, cu o clasă de mărime 4 (între 500 și 1000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 13 ha.

Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe "0" – populație stabilă.

Amfibieni

Bombina variegata. Cod EUNIS: 638

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 48.574 ha, cu o clasă de mărime 5 (între 1000 și 5000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 45.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe "0" – populație stabilă.

Bombina bombina. Cod EUNIS: 637

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 15 ha, cu o clasă de mărime 2 (între 50 și 100 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de cca. 10 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare – necunoscută.

Triturus cristatus. Cod EUNIS: 814

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 15.318 ha, cu o clasă de mărime 4 (între 500 și 1000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului mai mică de 10.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare – "0" – stabilă.

Triturus/Lissotriton vulgaris ampelensis. Cod EUNIS: 17205.

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 24.230 ha, cu o clasă de mărime 4 (între 500 și 1000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului mai mică de 20.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este nefavorabilă – inadecvată ("U1"), iar din punctul de vedere a populației este asemănătoare ("U1") cu tendințe stabilea stării de conservare ("0")

Pești

Cottus gobio. Cod EUNIS: 488.

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 260 km de râu, cu o clasă de mărime 7 (între 20.000 și 30.000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului speciei de 17 km râu. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U2" – nefavorabilă - rea, iar din punctul de vedere a populației este "U2" – nefavorabilă - rea, cu tendințe negative a stării de conservare "-" – se înrăutățește.

Cobitis taenia/elongatoides. Cod EUNIS: 127801

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 1,3 km de râu, cu o mărime a populației necunoscută, specia nefiind identificată în aria naturală protejată. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U2" – nefavorabilă - rea, iar din punctul de vedere a populației este "U2" – nefavorabilă - rea, cu tendințe negative a stării de conservare "-" – se înrăutățește.

Mamifere

Barbastella barbastellus. Cod EUNIS: 1363.

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 14.240 ha, cu o clasă de mărime 3-4 (între 400 și 600 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de 14.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-" – se înrăutățește.

Miniopterus schreibersii. Cod EUNIS: 1452

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 16.800 ha, cu o clasă de mărime 8 (între 80.000 și 100.000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de 16.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-." – se înrăutățește.

Myotis myotis. Cod EUNIS: 1324

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 16.800 ha, cu o clasă de mărime 7 (între 10.000 și 12.000 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de 16.500 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-." – se înrăutățește.

Rhinolophus euryale. Cod EUNIS: 1542

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 16.800 ha, cu o clasă de mărime 3 (între 100 și 150 exemplare), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de 16.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-." – se înrăutățește.

Rhinolophus ferrumequinum. Cod EUNIS: 1544

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 6.600 ha, cu o clasă de mărime 3-4 (între 400 și 600 de indivizi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de 6000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-." – se înrăutățește.

Rhinolophus hipposideros. Cod EUNIS: 1545

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 200 ha, cu o clasă de mărime 2 (între 50 și 100 de indivizi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață adecvată a habitatului de 200 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este necunoscută.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-." – se înrăutățește.

Canis lupus. Cod EUNIS: 1367

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 24.517 ha, cu o clasă de mărime 1 (între 25 de indivizi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 15.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este sub 1 %.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-." – se înrăutățește.

Lynx lynx. Cod EUNIS: 314948

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 16.000 ha, cu o clasă de mărime 1 (între 1 și 16 indivizi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 20.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub 1% din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-." – se înrăutățește.

Păsări

Dendrocopos leucotos. Cod EUNIS: 1007

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 25.000 ha, cu o clasă de

mărime 3 (între 115 și 480 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 6.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este sub 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-" – se înrăutățește.

Dendrocopos medius. Cod EUNIS: 1011

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 7.500 ha, cu o clasă de mărime 3-4 (între 350 și 1000 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 10.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este 1-2% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-" – se înrăutățește.

Picus canus. Cod EUNIS: 1218

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 43.000 ha, cu o clasă de mărime 3/4 (între 250 și 740 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 6.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este sub 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe stabile a stării de conservare "0".

Dryocopus martius. Cod EUNIS: 1014

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 37.000 ha, cu o clasă de mărime 3/4 (între 120 și 400 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de 35.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este sub 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe stabile a stării de conservare "0".

Ficedula albicollis. Cod EUNIS: 1043

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 43.000 ha, cu o clasă de mărime 8 (între 15.500 și 32400 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 35.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de cca. 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-" – se înrăutățește.

Ficedula parva. Cod EUNIS: 1045

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 24.000 ha, cu o clasă de mărime 5 (între 1000 și 2500 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 20.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-" – se înrăutățește.

Lullula arborea. Cod EUNIS: 1126

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere., având un habitat în cadrul ariei naturale de 33.000 ha, cu o clasă de mărime 5 (între 1000 și 1800 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 30.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe negative a stării de conservare "-" – se înrăutățește.

Anthus campestris. Cod EUNIS: 882

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere., având un habitat în cadrul ariei naturale de 750 ha, cu o clasă de mărime 4 (între 100 și 300 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 730 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "X" – necunoscută, iar din punctul de vedere a populației este , cu tendințe a stării de conservare "X" – necunoscute.

Lanius collurio. Cod EUNIS: 1098

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere., având un habitat în cadrul ariei naturale de 39.000 ha, cu o clasă de mărime 6 (între 9.500 și 24.500 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 37.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "FV" – favorabilă, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe stabile a stării de conservare "0".

Crex crex. Cod EUNIS: 995

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere., având un habitat în cadrul ariei naturale de 450 ha, cu o clasă de mărime 3 (între 100 și 200 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 420 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "X" – necunoscută, iar din punctul de vedere a populației este "X" – necunoscută, cu tendințe a stării de conservare "X".

Caprimulgus europaeus. Cod EUNIS: 941

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere., având un habitat în cadrul ariei naturale de 4200 ha, cu o clasă de mărime 1 (între 30 și 50 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 4.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "X" – necunoscută, iar din punctul de vedere a populației este "X" – necunoscută, cu tendințe a stării de conservare "X".

Bubo bubo. Cod EUNIS: 919

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 2000-4000 ha, cu o clasă de mărime 0 (între 5 și 8 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 4000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este sub 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "X" (necunoscută).

Ciconia nigra. Cod EUNIS: 970

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere., având un habitat în cadrul ariei naturale de 20.000 ha, cu o clasă de mărime 0 (între 3 și 5 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 15000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de 1-2% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "- (se înrăutățește).

Circaetus gallicus. Cod EUNIS: 972

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere, având un habitat în cadrul ariei naturale de 20.000 ha, cu o clasă de mărime 0 (8 - 9 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 1500 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1% din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "- (se înrăutățește).

Pernis apivorus. Cod EUNIS: 1195

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere, având un habitat în cadrul ariei naturale de 60.000 ha, cu o clasă de mărime 3 (115 - 140 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 55.000 ha.

Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de 1-2% din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Aquila pomarina. Cod EUNIS: 899

Este o populație nerezidentă cuibăritoare, pentru reproducere, având un habitat în cadrul ariei naturale de 5.000 ha, cu o clasă de mărime 0 (7 - 9 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de cca. 4.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de până la 1% din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Aquila chrysaetos. Cod EUNIS: 899

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 25.000 ha, cu o clasă de mărime 1 (16-17 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 22.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de peste 15% din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Falco peregrinus. Cod EUNIS: 1038

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 15.000 ha, cu o clasă de mărime 1 (20-125 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de 12.000 – 15.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de cca. 12% din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "FV" – favorabilă, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Ciconia ciconia. Cod EUNIS: 969

Populație aflată în pasaj care utilizează aria naturală protejată pentru odihnă și/sau hrănire, având un habitat în cadrul ariei naturale de 5.000 ha, cu o clasă de mărime 4 (500-700 indivizi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de până la 5.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de cca. 6 % din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Circus aeruginosus. Cod EUNIS: 973

Populație aflată în pasaj care utilizează aria naturală protejată pentru odihnă și/sau hrănire, având un habitat în cadrul ariei naturale de 5.000 ha, cu o clasă de mărime 1 (30-40 indivizi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de până la 5.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1 % din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Circus pygargus. Cod EUNIS: 976

Populație aflată în pasaj care utilizează aria naturală protejată pentru odihnă și/sau hrănire, având un habitat în cadrul ariei naturale de 5.000 ha, cu o clasă de mărime 1 (15-25 indivizi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de până la 5.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1 % din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Circus cyaneus. Cod EUNIS: 974 (555)

Populație aflată în pasaj care utilizează aria naturală protejată pentru odihnă și/sau hrănire, având un habitat în cadrul ariei naturale cu o suprafață necunoscută, o clasă de mărime 1 (10-20 indivizi în pasaj și tot atâți indivizi care ierneză în sit), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de până la 5.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1 % din populația națională.

Din punct de vedere al haniatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Falco columbarius. Cod EUNIS: 1034

Populație aflată în pasaj care utilizează aria naturală protejată pentru odihnă și/sau hrănire, având un habitat în cadrul ariei naturale cu o suprafață necunoscută, o clasă de mărime 1 (1-3 indivizi în pasaj), în cadrul ariei naturale protejate. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este de sub. 1 % din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "-" (se înrăutățește).

Bonasa bonasia. Cod EUNIS: 913

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 10.000 ha, cu o clasă de mărime 2 (10-50 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 10.000 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este sub 1 % din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu tendințe a stării de conservare "X" (necunoscute).

Alcedo atthis. Cod EUNIS: 855

Este o populație permanentă – sedentară/rezidentă, având un habitat în cadrul ariei naturale de 80 ha, cu o clasă de mărime 0 (3-5 perechi), în cadrul ariei naturale protejate, cu o suprafață a habitatului de sub 80 ha. Raportul dintre mărimea populației speciei în aria naturală protejată și mărimea populației naționale este sub 1 % din populația națională.

Din punct de vedere al habitatului starea de conservare a speciei este "U1" – nefavorabilă - inadecvată, iar din punctul de vedere a populației este "X" (necunoscute), cu tendințe a stării de conservare "X" (necunoscute).

2.4.4. Evaluarea stării de conservare a tipului de habitat din punct de vedere al suprafeței acoperite de către tipul de habitat

Habitate de interes comunitar prezente în situl ROSCI0253 - Trascău care sunt listate în anexa anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE (R = specie rară, V = specie foarte rară, P = specie prezentă, C = specie comună). Sursa: Formularul Standard al sitului.

Starea de conservare al habitatelor din situl ROSCI0253, conform Plan de management al siturilor

Nr. Crt	Cod	Pondere (%) în sit ROSCI0253	Stare conserv. generală	Evaluare globală	Nr. Crt	Cod	Pondere (%) în sit ROSCI0253	Stare conserv. generală	Evaluare globală
1	9110	4,9	A	B	9	6190	0,1	B	B
2	9410	1,7	B	C	10	8120	0,1	B	B
3	6170	0,5	A	B	11	9420	0,1	A	B
4	9130	4,4	B	B	12	91H0*	0,01	B	B
5	9150	6,3	A	B	13	8160*	0,01	A	B
6	9170	1,7	A	B	14	4060	0,001	B	B
7	91V0	31,7	A	A	15	91Q0	0,002	B	B
8	91Y0	5,9	B	B					

Un asterisc înaintea numelui habitatului semnifică faptul că este un habitat prioritar.

9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum

Habitat EC*, cu o suprafa de 1.900 ha în cadrul sitului, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 2.000 ha. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate, cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate "FV" – favorabilă, cu o tendință a stării de

* Habitat de importanță comunitară

conservare, de stabilitate („0” – stabilă).

Starea de conservare din punct de vedere a suprafeței este bună, se constată însă o ușoară diminuare a calității acestui habitat, prin scăderea în ansamblu a vârstei arboretelor.

9410 Păduri acidofie de molid din etajul montan până în cel alpin, Vaccinio-Piceetea

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 190 ha, reprezentând până la 2% din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 200 ha. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate ”U1” – nefavorabilă - inadecvată, cu o tendință a stării de conservare, de înrăutățire (”-” – se înrăutățește). Starea de conservare din punct de vedere a suprafeței este nefavorabilă. Habitatul este exploatat și nu se cunoaște dacă are capacitatea de a se autoregenera.

6170 Pajiști calcifile alpine și subalpine

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 98 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 100 ha. Habitatul este prezent prin includerea pajiștilor mezofile calcifile saxicole de *Sesleria rigida* în această categorie deși floristic acest lucru nu se justifică. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate ”FV” – favorabilă, cu o tendință a stării de conservare de stabilitate („0” – stabilă). Starea de conservare din punct de vedere a suprafeței este în general bine conservat datorită accesibilității scăzute și a reducerii pășunatului.

9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 800 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 800 ha. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate ”U1” – nefavorabilă - inadecvată, cu o tendință a stării de conservare de înrăutățire (”-”). Starea de conservare al acestui tip de habitat este marcată de exploatarea intensă a masei lemnoase ceea ce poate duce la reducerea suprafeței sau la degradarea acestuia.

9150 Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 4650 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 4650 ha. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate ”U1” – nefavorabilă - inadecvată, cu o tendință de înrăutățire (”-”) a stării de conservare. Starea de conservare al acestui tip de habitat este influențată de exploatarea intensă a masei lemnoase, cu consecințe atât asupra suprafeței, cât și asupra calității acestuia.

9170 Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 2160 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 2160 ha. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate ”FV” – favorabilă, cu o tendință de stabilitate a stării de conservare (”0”). Starea de conservare al acestui tip de habitat este bună deoarece este bine reprezentat din punct de vedere a suprafeței și nu reprezintă o valoare economică deosebită, motiv pentru care este bine conservat.

91V0 Păduri dacice de fag Symphyto-Fagion

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 17.365 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 17.365 ha. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate a suprafețelor este una descrescătoare (”-”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate ”U1” – nefavorabilă - inadecvată, cu o tendință de înrăutățire a stării de conservare (”-”). Starea de conservare al acestui tip de habitat este în declin, deoarece posibilitatea reducerii semnificative a tipului de habitat în urma exploatărilor forestiere și a unui management silvic defectuos.

91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 2050 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 2050 ha în ROSCI0253. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate ”FV” – favorabilă, cu o tendință de stabilitate a stării de conservare (”0”). Starea de conservare al acestui tip de habitat este bună deoarece este bine reprezentat din punct de vedere a suprafeței și nu reprezintă o valoare economică deosebită, motiv pentru care este bine conservat.

6190 Pajiști panonice de stâncării Stipo-Festucetalia pallentis

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 66 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 70 ha în ROSCI0253. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate ”FV” – favorabilă, cu o tendință de

stabilitate a stării de conservare ("0"). Starea de conservare al acestui tip de habitat este bună deoarece suprafața ocupată de habitat este stabilă, nefiind identificate presiuni semnificative asupra acesteia.

8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 82 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 85 ha în ROSCI0253. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate "FV" – favorabilă, cu o tendință de stabilitate a stării de conservare ("0"). Starea de conservare al acestui tip de habitat este bună deoarece asupra habitatului nu se manifestă presiuni semnificative, astfel încât suprafața ocupată de acesta rămâne stabilă.

9420 Păduri alpine de Larix decidua și/sau Pinus cembra

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 80 ha, reprezentând peste 10 % (clasa B) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 100 ha. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate nefavorabilă ("U1"), cu o tendință de înrăutățire a stării de conservare ("-"). Starea de conservare al acestui tip de habitat este inadecvată datorită valorii economice ridicate a speciei *Larix decidua*, și riscul exoloatării sale ilegale.

91H0* Păduri panonice de Quercus pubescens

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 9 ha, reprezentând 0-2 % (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 10 ha. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate "FV" – favorabilă, cu o tendință de stabilitate a stării de conservare ("0").

În prezent, zonele unde acest habitat este întâlnit nu sunt afectate de presiuni, astfel încât considerăm că starea de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate este bună.

8160* Grohotișuri medio-europene carbonatice din etajele colinar și montan

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 74 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 75 ha în ROSCI0253. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate "FV" – favorabilă, cu o tendință de stabilitate a stării de conservare ("0"). Habitatul este foarte bine reprezentat la nivelul sitului, dar fragmentat.

4060 Tufărișuri alpine și boreale

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 93 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național. În prezent habitatul are o tendință de stabilitate („0”), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate "U2" – nefavorabilă - rea, cu o tendință de stabilitate a stării de conservare necunoscută ("X").

91Q0 Păduri vest-carpătice de Pinus sylvestris pe substrate calcaroase

Habitat EC, cu o suprafață de cca. 18 ha, reprezentând până la 2% (clasa C) din suprafața ocupată de acesta la nivel național, cu o suprafață de referință pentru favorabilitate de 30 ha în ROSCI0253. În prezent habitatul are o tendință de restrângere ("-"), cu o stare de conservare din punct de vedere a suprafeței ocupate "U1" – nefavorabilă - inadecvată, cu o tendință de înrăutățire a stării de conservare ("-"). Habitatul este în diminuare, datorită încălzirii climatice, iar în anii secetoși este foarte probabil să se producă tot mai frecvent incendieri de litieră și arbori.

2.5. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

Potrivit formularului standard, în cadrul sitului ROSCI 0253 există două habitate naturale amenințate cu dispariția și a căror conservare a devenit o responsabilitate pentru comunitate, având în vedere procentul din aria lor de extindere naturală, denumite în cadrul Directivei 92/43/CEE, habitate naturale prioritare, respectiv:

Vegetație forestieră panonică cu *Quercus pubescens* și

Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan.

Menționăm că nici unul din aceste habitate nu se găsesc în aria de dezvoltare prevăzută în PP analizat.

Dintre speciile enumerate în Anexa II a Directivei Habitare (Specii de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică, întâlnite în cadrul sitului ROSCI 0253 și ROSPA0087 amintim:

- amfibianul *Triturus Vulgaris ampelensis*, care este amenințată fiind considerat într-o situație de izolare;
- nevertebratul *Eriogaster catax*, enumerat în anexa II-a a Directivei Consiliului 92/43/CEE;
- nevertebratul *Isophya costata* se găsește de asemenea amenințată fiind într-o situație de izolare, dar specia nu este menționată ca fiind prezentă în zona amplasamentului.

Un rol major în conservarea și menținerea pe termen lung a speciilor și habitatelor locale, din cadrul siturilor ROSCI 0253 și ROSPA 0087, cu privire specială asupra zonei de amplasament a PP, o au situațiile limitativă de origine antropică, la care se adaugă factorii biotici și abiotici, între care amintim:

- factori antropici;
  - o legislație incoerentă și o administrare necorespunzătoare;
  - pășunatul excesiv, care poate duce la distrugerea covorului vegetal și declanșarea proceselor de eroziune;
  - tăierile masive de pădure și regenerarea repetată din lăstari, care afectează vitalitatea speciilor, productivitatea și variabilitatea genetică a acestora;
  - aprinderea vegetației de pe terenurile agricole limitrofe, ca potențială cauză a incendiilor în habitatele zonei.
- factorii biotici:
  - izolarea reproductivă a unor specii (*Triturus Vulgaris ampelensis* și *Odontopodisma rubripes*, *Isophya costata*, și *Pholidoptera transsylvanic*, care deși astăzi au o bună reprezentare în sit, în condiții nepreilnice (schimbări climatice, presiuni antropice etc.) ar putea deveni amenințate;
  - Mărirea redusă a unor populații, precum *Eriogaster catax*, aflată în prezent într-o situație amenințată;
  - tăierea a pădurilor din zonă, însoțită periodicitatea mare a fructificației speciilor edificatoare (care face dificilă refacerea habitatului pe cale naturală – fără intervenții antropice;
- factori abiotici
  - secetele prelungite, cu impact asupra pânzei freatice, inundațiile repetate, alunecările de teren în zona de glaciș și pe versanții puternic înclinați din zonele limitrofe.

Evaluând aceste date considerăm ca habitatul este suficient de mare și de stabil pentru a asigura menținerea tuturor speciilor prezente pe termen lung, PP-ul propus, situat la limita exterioară a sitului SCI 0253, nepericlitând în vreun fel existența speciilor din flora sau fauna sitului.

În arealul prevăzut pentru implementarea PP-ului analizat, efectivele speciilor prezente păstrează un echilibru natural, favorizat de spațiul mare în care habitează și garantat de regimul de exploatare, bazat pe tradiția valorificării terenurilor acoperite cu fânețe și pășuni, într-o strânsă interdependență cu extinderile de intravilan.

2.6. Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar

Integritatea unei ariei naturale protejate de interes comunitar este afectată dacă prin implementarea unui plan/proiect se reduce suprafața habitatelor și/sau numărul exemplarelor speciilor de interes comunitar, sau se ajunge la fragmentarea habitatelor de interes comunitar și sau a habitatelor specifice din punct de vedere ecologic și etologic, după caz, speciilor de interes comunitar. De asemenea, un plan sau un proiect poate afecta integritatea unui sit Natura 2000 dacă acesta induce un impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar sau dacă produce modificări ale dinamicii relațiilor care definesc structura și/sau funcția ariei naturale protejate de interes comunitar.

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea unei arii naturale de interes comunitar sunt determinate de mai mulți factori, dar în primul rând de componentele biotice și abiotice ale habitatelor și impactul antropic asupra condițiilor de hrănire, adăpost și reproducere a speciilor prezente în sit. În acest context privim aceste relații ca pe factorii care creează și mențin integritatea ariilor naturale, asigură echilibrele dintre biotopuri, reprezentați de factorii abiotici (geologici: solul, rocile, geografici (altitudine, longitudine, latitudine), mecanici (procese de

gerifracție, cutremure, alunecări), fizici (temperatură, lumină, apă, aer) și chimici (compoziția aerului, a apei, a solului) și biocenoză (ca și diversitate a elementelor vii, precum flora și fauna, dar și relațiile acestora intra/ interspecifice). De aceea degradarea unuia dintre factorii amintiți poate implica modificarea compoziției structurale a habitatelor și a populațiilor de specii, precum și modificări în relațiile funcționale și biodiversitatea unei zone.

Analizând principalele clase de habitate consemnate în formularul standard Natura 2000 pentru ROSCI0253 Trascău, din zona de implementare a PP, se poate vedea că modificările survenite la nivelul unor habitate față de niște condiții determinate ca fiind naturale, pot afecta mai mult sau mai puțin integritatea unei arii naturale protejate de interes comunitar

Clasele de habitate consemnate în formularul standard al situl ROSPA0087			
Cod. habitat	Procent în sit %	CLC	Clase de habitat
N14	28	231	Pajiști ameliorate/Pășuni
N15	4	242, 243	Alte terenuri arabile
N16	63	311	Păduri de foioase
N26	5	324	Habitat de păduri (păduri în tranziție)

Totodată trebuie avut în vedere faptul că între ecosistemele structurate în jurul acestor habitate (ROSPA0087 și ROSCI0253) există legături complexe cu habitatele de interes conservativ vecine, respectiv cu ROSCI0300 Fânațele Pietroasa-Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor, precum și al celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora . prin intermediul populațiilor din speciile pentru care acestea au fost desemnate, într-o strânsă interdependență cu presiunea antropică și a tuturor factorilor externi care pot afecta biodiversitatea zonei analizate.

Habitatele naturale de interes conservativ descrise în zona de studiu mențin și asigură buna funcționalitate și relațiile dintre populațiile speciilor de floră și faună, prin păstrarea unui echilibru între acestea. Acest echilibru privește atât ecosistemele subterane cât și cele de pădure; de ape; de mlaștini, și de pajiști, fără a periclita sau a limita dezvoltarea comunităților umane incluse în acestea (Intravilanul extins al localității Rimetea), între care se crează strânse relații de interdependență.

Dominanta ecologică în zona de implementare a PP este prezența ecosistemelor terestre, de suprafață, în cadrul cărora principalii consumatori sunt specii detritofage din grupul viermilor edafici nematozi și oligocheti, acarieni, insecte colembolice etc, ce repun în circuit, alături de bacterii, numeroase substanțe minerale necesare dezvoltării vegetației ierboase. În etajul superior găsim speciile fitofage, dintre care cele mai numeroase sunt insectele ca: ortoptere (cosași și lacuste), stadiile larvare (omizi) ale tuturor lepidopterelor (fluturi). Numeroase insecte consumă nevertebrate fitofage sau detritofage (carabide, buburuze libelule, viespi s.a.). Speciile de broaște și șoparle se hranesc cu viermi și insecte. O bună parte dintre aceste nevertebrate constituie surse de hrană și pentru speciile de chiroptere prezente în zonă.

În perioada de implementare a PP va avea loc un anumit impact asupra unor specii marginale de faună (fauna mică și carnivoră), din cadrul ecosistemelor de pădure din împrejurimi, datorită activităților specifice și utilajelor, în perioada lucrărilor de construcții, după care acestea vor reveni și în zona amplasamentului. Nu excludem de asemenea crearea unui inconfort asupra unor specii cavernicole, cu precădere asupra speciilor de lilieci, ca specie care folosesc peșterile și galeriile de mină din zonele apropiate. Considerăm totuși că acest impact este nesemnificativ, deoarece nivelul zgomotului perceput în interiorul cavităților este mic sau chiar lipsește, iar seara când aceștia pleacă după hrană zgomotele din cadrul șantierului dispar.

Lucrările de construcții specifice proiectului propus sunt atât din categoria lucrărilor de suprafață/lucrări supraterane (clădire, alei de acces, parcare). După finalizarea lucrărilor de construcții terenurile ocupate temporar de șantier și prin organizarea de șantier se vor aduce la starea inițială prin lucrări specifice refacere. Lucrările supraterane prin specificul lor, în perioada de funcționare a obiectivului permit circulația faunei mobile spre locurile de hrănire și reproducere, iar la o parte din speciile protejate identificate chiar hrănirea naturală (animale mici chiroptere, nevertebrate etc.). Prin natura sa, chiar și după darea în folosință a obiectivului în preajma casei de vacanță preconizate se va desfășura o activitate la scară restrânsă ca spațiu și timp (cu unele vârfuri în perioadele de vară), motiv pentru care considerăm că implementarea PP, nu va afecta integritatea, stabilitatea și starea de conservare a ariei speciale de conservare ROSCI0253 Trascău și a ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0087 M-ții Trascău.

Având în vedere că suprafața terenului deținut de proprietari pe care se intenționează implementarea proiectului este cca 900 mp, din care acoperirea efectivă cu construcții (inclusiv spații de acces și parcări) este de 220 mp, adică 24%, se poate concluziona că aceasta este destul de mică în comparație cu suprafețele similare din zonele incluse în sit Natura 2000. Considerăm că proiectul nu reduce suprafața habitatelor și/sau numărul exemplarelor speciilor de interes comunitar și nu are loc o fragmentare a habitatelor de interes comunitar și sau a habitatelor specifice din punct de vedere ecologic și etologic, după caz, a speciilor de interes comunitar.

2.7. Obiectivele de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar, care au fost stabilite prin planuri de management

Planului de management are ca scop de a asigura cadrul planificat al acțiunilor care trebuie întreprinse în vederea protecției ecosistemelor naturale și asigurării stării de conservare favorabilă a 25 de habitate și 62 de specii de plante, nevertebrate, pești, amfibieni și mamifere, în contextul dezvoltării durabile a comunităților de pe suprafața ariilor naturale protejate vizate de acesta.

Pentru siturile ROSCI0253 Trascău și ROSPA0087 M-ții Trascău obiectivele generale precum și măsurile de management au fost stabilite conform stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor pentru care a fost declarată aria naturală protejată, pe baza studiilor de teren derulate anterior. Prin planul de management al siturilor analizate sunt stabilite 101 obiective generale, fiecare cu măsurile și acțiunile sale. Cele mai multe dintre aceste obiective privesc asigurarea stării de conservare favorabilă a speciilor de interes conservativ și a habitatelor din cadrul sitului.

Amplasamentul proiectului propus nu se suprapune ambelor situri protejate, în zonă care în interpretarea art. 22, alin (10) din OUG nr. 57/2007 face parte din „zona de dezvoltare durabilă” – în care sunt permise lucrări de construcții – investiții destinate asigurării unor necesități locale, cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

Obiectivele de conservare ale ariilor naturale protejate, față de care s-a analizat starea actuală a mediului și impactul proiectului propus asupra speciilor și habitatelor naturale protejate menționate în formularele standard ale ariilor speciale de conservare ROSCI0253 Trascău și ale ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0087 M-ții Trascău, sunt cele general valabile, așa cum sunt precizate în OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare.

Pentru conservarea ariei naturale de interes comunitar menționată, și reducerea impactului PP, au fost reținute din planul de management al sitului un număr de 10 obiective generale privind speciile, fiecare, la rândul său fiindu-i atribuite un număr de măsuri/obiective specifice și acțiuni după cum urmează:

- *Ob. G - 3: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei *Rhinolophus hipposideros* (Liliac mic cu potcoavă);*
  - Păstrarea elementelor liniare de vegetație, cum ar fi gardurile vii, șirurile de arbori, ca elemente de conexiune între adăposturi și habitate de hrănire

*Ob. G - 5: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei *Barbastella barbastellus* (Liliacul cârn);*

Păstrarea arborilor bătrâni, scorburoși, care pot servi ca adăposturi potențiale.

Protecția pădurilor mature de foioase și a pădurilor de conifere și menținerea diversității naturale cu arbori și arbuști din specii autohtone.

Reducerea/interzicerea folosirii pesticidelor, în primul rând în vegetația din jurul suprafețelor de apă și la liziera pădurilor.

- *Ob. G - 7: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei *Myotis myotis* (Liliacul comun).*
  - *Protecția clădirilor cu colonii; în cazul renovării acestora, lucrările trebuie programate în afara perioadei sensibile de vară, de formare a coloniilor de naștere.*
  - *Interzicerea construcțiilor noi în apropierea habitatelor subterane.*
  - *Păstrarea elementelor liniare de vegetație, cum ar fi gardurile vii, șirurile de arbori, ca elemente de conexiune între adăposturi și habitate de hrănire.*
- *Ob. G - 8: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei *Rhinolophus ferrumequinum* (Liliacul mare cu potcoavă);*
  - *Reducerea/interzicerea folosirii insecticidelor, în primul rând în vegetația din jurul suprafețelor de apă și la liziera pădurilor*
  - *Păstrarea pășunilor extensive, cu garduri vii, și grupuri de arbori.*
- *Ob. G - 9: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei *Triturus cristatus* (Triton cu creastă);*
  - *Reabilitarea habitatelor din Pădurea Aiudului și în apropierea localității Vălișoara, Sălciua de Jos și Buru prin restabilirea echilibrului hidric a habitatului, prin astuparea șanțurilor de drenare și delimitarea habitatelor prin garduri împotriva pășunatului.*
  - *Deigienizarea apelor temporare unde specia apare, Vălișoara, Buru, Sălciua de Jos*
  - *Prevenirea incendiilor accidentale sau intenționate a vegetației, în jurul habitatelor de reproducere.*
  - *Interzicerea introducerii de pești în habitatele de reproducere ale speciei.*
  - *Interzicerea drenării zonelor umede și încurajarea păstrării șanțurilor de scurgere din pământ de-a lungul drumurilor.*
- *Ob. G - 10: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciilor *Bombina variegata* (Buhai de baltă cu burta galbenă) și *Bombina bombina* (Izvoraș cu burta roșie).*
  - *Reabilitarea habitatelor prin restabilirea echilibrului hidric a acestora*
  - *Igienizarea apelor temporare unde specia apare.*
  - *Interzicerea introducerii de pești în habitatele de reproducere ale speciei.*
  - *Interzicerea drenării zonelor umede și încurajarea păstrării șanțurilor de scurgere din pământ de-a lungul drumurilor.*

- *Ob. G - 11: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei Lissotriton /Triturus vulgaris ampelensis (Ghițălar sau sălămândră);*
  - *Reabilitarea habitatelor din Lunca Largă, Poșaga de Sus, Pădurea Aiudului, Trascău/Rimetea, Podeni, Vălișoara și bazinul hidrografic al Feneșului prin restabilirea echilibrului hidric a habitatului, prin astuparea șanțurilor de drenare și delimitarea habitatelor prin garduri de ghidare a migrației pe drumurile ce traversează sau îngădesc aceste habitate*
  - *Interzicerea drenării zonelor umede și încurajarea păstrării șanțurilor de scurgere din pământ de-a lungul drumurilor*
- *Ob. G - 16: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei Callimorpha quadripunctaria. (Fluture vărgat);*
  - *Păstrarea nealterată a vegetației ruderales de-a lungul cursurilor de apă.*
  - *Stoparea și prevenirea deteriorării vegetației ierboase de-a lungul cursurilor de apă datorită cositului, suprapășunatului, călcării/tasării sau poluării cu deșeuri sau a câmpării*
- *Ob. G - 20: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei Isophya costata.(Cosașul de munte)*
  - *Promovarea practicilor tradiționale agricole, respectiv evitarea sau limitarea cositului mecanic și evitarea suprapășunatului.*
  - *Prevenirea incendiilor vegetației și a utilizării pesticidelor sau a altor substanțe chimice pe pajiștile din sit.*
  - *Monitorizarea pajiștilor în scopul conservării diversității structurale a vegetației și a controlului succesiunilor vegetale.*
  - *Identificarea potențialelor coridoare ecologice funcționale pentru populațiile izolate.*
- *Ob. G - 23: Asigurarea stării de conservare favorabilă a speciei Pholidoptera transsylvanica.(Cosașul transilvan)*
  - *Promovarea practicilor tradiționale agricole;*
  - *Prevenirea incendiilor vegetației și a utilizării pesticidelor sau a altor substanțe chimice pe pajiștile din sit;*
  - *Monitorizarea pajiștilor în scopul conservării diversității structurale a vegetației și a controlului succesiunilor vegetale;*
  - *Elaborarea și implementarea planurilor de renaturare pentru suprafețele care vor constitui coridoare ecologice între două sau mai multe populații izolate.*

Prin evaluările de teren asupra teritoriului de interes pentru PP analizat, și pentru care s-a întocmit această documentație, considerăm că impactul posibil se poate manifesta doar accidental, în cazul unor specii de nevertebrate, anfibieni și plante, prin afectarea unor suprafețe din siturile de pădure. Nu putem însă omite suprafața nesemnificativă, mai puțin de 100 mp posibil sacrificată în final.

2.8. Descrierea stării actuale de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar, inclusiv evoluții/schimbări care se pot produce în viitor

Scopul în care a fost înființate siturile ROSPA 0087 M-ți Trascău și ROSCI 0253 Trascău, a fost conservarea mediului natural și seminatural, a ecosistemelor, speciilor, habitatelor, peisajelor și a valorilor cultural-istorice pentru generațiile viitoare, prin desfășurarea de activități științifice, educative, turism și prin activități de utilizare a resurselor naturale compatibile cu obiectivele conservării

În aprecierea stării globale de conservare a habitatelor din cadrul parcului s-au utilizat o serie de elemente definitorii, după cum urmează:

pentru habitatele de pădure: compoziția floristică pe specii edificatoare; structura și funcțiile sale, în special ca suport pentru specii caracteristice de faună; vârsta pădurii și prezența / absența lemnului mort, pe picior și căzut;

pentru habitatele de pajiști: structura floristică a nucleului de specii co-edificatoare; a diversității floristice; a prezenței / absenței speciilor invazive native - feriga *Pteridium aquilinum*, păducel, porumbar, mur, alți arbuști; prezența speciilor segetale de pajiști și / sau ruderales și alte impacte antropice

pentru habitatele ripariene s-au utilizat ca elemente definitorii: prezența speciilor caracteristice tipului de habitat și / sau asociației vegetale corespondente, prezența / absența speciilor invazive alohtone și intensitatea presiunilor.

Starea de conservare a sitului ROSCI 0253 Trascău, rezidă din starea de conservare a habitatelor și speciilor din sit.

În conformitate cu Planul de management starea globală de conservare pentru habitatele de interes comunitar a fost evaluată favorabilă pentru doar 5 din totalul de habitate de interes comunitar iar pentru restul pentru care starea de conservare a fost evaluată ca „nefavorabilă – inadecvată” principalele cauze ale acestei evaluări au fost fie din domeniul silviculturii, fie din domeniul creșterii animalelor. Astfel, având în vedere că nu au fost identificate ca principale amenințări la starea de conservare a habitatelor activitățile din domeniu ca și turismul și sau dezvoltarea imobiliară, chiar și în cazul unui efect cumulat al proiectului analizat cu alte proiecte existente sau propuse pe viitor în domeniu efectele potențiale asupra stării de conservare a habitatelor sunt minime.

Evoluțiile ulterioare și schimbările survenite în starea de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar care se pot produce în viitor, sunt determinate de amenințările generate de schimbările climatice și de activitățile antropice care pot avea loc în arealul sitului. Dintre factorii perturbatori enumerați în formularul standard Natura 2000 cele mai mari efecte

pentru zona studiată le pot avea:

- Modificări fizico-chimice ale cursurilor de apă din zona împădurită (secarea unor izvoare, managementul deșeurilor, reducerea suprafețelor împădurite, utilizarea pesticidelor în păduri etc.
- Politicile defectoase promovate de către ROMSILVA de extragere a arborilor bătrâni și a celor căzuți, distrugând astfel medii prielnice pentru înmulțirea și dezvoltarea unor specii;
- Reducerea unor habitate de interes conservativ prin activități antropice, cu caracter economic (tăierea pădurilor);
- Abandonarea unor activități tradiționale, precum exploatarea tradițională a fânețelor, păstoritul, creșterea unor animale cu impact mai restrâns asupra mediului etc.;

Alte amenințări posibile privesc:

- extinderea locuirii
- braconajul, otrăvirea, capcane etc. pentru prinderea unor specii mari;
- incendierea pajiștilor, a pădurilor
- extragerea de pietriș și nisip din albia unor cursuri de apă
- colecționare de insecte, reptile și amfibieni de către unele persoane;
- utilizarea îngrășămintelor chimice și a substanțelor fito-sanitare în agricultură;

Pentru o mai bună înțelegere și o cuprindere cât mai largă al unor amenințări posibile, prin planul de management al parcului s-au adoptat coduri numerice speciale, corespunzătoare nomenclatorului SINCRON ”8.6.16 (Activități, presiuni actuale și amenințări viitoare), specifice fiecărei tip de activitate cu impact asupra sitului, și reprezentate grafic în cadrul hărților de impact.

În acest context se poate constata că implementarea proiectului prevăzut prin PP, nu va avea un impact semnificativ asupra stării de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar.

2.9. Alte informații relevante privind conservarea ariei naturale protejate de interes comunitar, inclusiv posibile schimbări în evoluția naturală a acesteia

Dacă excludem mamiferele din ordinul Chiroptera, reprezentând speciile de lilieci, comune în primul rând mediului cavernicol și ținând seama de faptul că PP-ul analizat se află într-o zonă acoperită de vegetație ierboasă, apreciem că aici speciile incluse în lista de mai sus pot fi întâlnite doar sporadic, utilizând arealul ca teren de hrănire. Dacă mamiferele din ordinul *Chiroptera*, reprezentând speciile de lilieci, sunt comune în primul rând mediului cavernicol din zona carstică a cheilor, uneori și arborii bătrâni și scorburoși, habitatul lor de hrănire îl reprezintă lizierele pădurilor, crângurile și pășunile mozaicate. De aceia defrișările practicate în zonă, corborate cu o activitate turistică haotică poate avea un impact negativ asupra acestora eriei protejate.

Speciile acvatice pot fi amenințate prin poluarea apelor de suprafață, fapt pentru care infrastructura edilitară de alimentare cu apă și canalizare-epurare va constitui un element primar în cadrul implementării proiectului, încă de la primele sale faze.

Ca măsură generală apreciem că reducerea semnificativă a exploatării forestiere în zonă, menținerea apelor curate, evitarea folosirii insecticidelor și pesticidelor, păstrarea culoarelor de zbor formate din lizere și aliniamente de arbori pe limitele naturale, păstrarea arborilor bătrâni, uscați, constituie tot atâția pași în conservarea habitatelor și speciilor din zonă.

În acest context dezvoltarea proiectului într-un areal natural extins, cu habitate naturale bine conturate și dezvoltate, dar cu o dezvoltare locală într-un perimetru colateral axului natural al zonei, format de cursul mijlociu al Văii Rîmteța, credem că amplasarea PP în locația propusă nu va afecta situl ROSCI 0253. Amplasamentul proiectului și dezvoltarea sa nu va obtura rutele de trecere pentru diferitele specii prezente în zonă.

2.10. Alte aspecte relevante pentru aria naturală protejată de interes comunitar.

În Munții Trascău s-a constatat extinderea până la altitudini destul de mari a elementelor xerofile și termofile, dar și coborârea unor elemente montane și chiar arcto-alpine până la altitudini destul de mici. În același aici timp se întâlnesc specii submediteraneene, printre care *Saponaria bellidifolia*, în cel mai nordic punct al arealului său, precum și o serie de specii carpato-balcanice (de exemplu *Dianthus kitaibelii* ssp. *simonkaianus*). Floarea de colț (*Leontopodium alpinum*) se găsește la cele mai mici altitudini din țară (Șuteu, 1968) la Cheile Întregalde (550 m) și Cheile Râmețului (500 m). Pe latura estică a Munților Trascăului se constată pătrunderea masivă a unor elemente mezoxerofile și chiar xerofile în spațiul muntos. Remarcăm aici prezența stejarului pufos (*Quercus pubescens*), care avea probabil o extindere chiar mai mare în trecut.

Substratul preponderent calcaros și condițiile climatice particulare, datorate activității foehnale, au favorizat aici instalarea mai multor asociații vegetale cu valoare conservativă ridicată ce stau la baza structurării a 15 habitate listate în Anexa I a Directivei 92/34/EEC.

În cadrul actualului studiu de evaluare adecvată este analizat în mod corespunzător impactul asupra fiecărei specii și fiecărui habitat de interes comunitar din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar, posibil afectată de implementarea PP, astfel încât să se asigure obiectivele de conservare a acesteia și integritatea rețelei Natura 2000.

Integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar este afectată dacă PP poate:

1. să reducă suprafața habitatelor și/sau numărul exemplarelor speciilor de interes comunitar;

- În cazul PP propus impactul asupra suprafeței habitatelor și/sau numărul exemplarelor din speciile de interes comunitar este nesemnificativ;

2. să ducă la fragmentarea habitatelor de interes comunitar;

- Implementarea PP nu va duce la fragmentarea siturilor ROSCI 00253 – Trascău și ROSPA 0087 M-ții Trascău, cu habitatele prezente;

3. să aibă impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar;

- Prin utilizarea unor materiale ecologice și a unor tehnologii de construcție tradiționale PP nu poate avea un impact negativ asupra factorilor care determină menținerea stării favorabile de conservare a ariei naturale protejate.

4. să producă modificări ale dinamicii relațiilor care definesc structura și/sau funcția ariei naturale protejate de interes comunitar.

- Nu produc asemenea modificări.

De asemenea, realizarea proiectului în conformitate cu documentația întocmită nu influențează semnificativ factorii care determină menținerea stării favorabile de conservare a ariei naturale protejate și nu produce modificări majore în dinamica relațiilor care definesc structura și/sau funcția acestor arii naturale.

IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

3.1. Identificarea și evaluarea tuturor tipurilor de impact negativ ale proiectului, susceptibile să afecteze în mod semnificativ aria naturală protejată de interes comunitar

3.1.1. Tipuri de impact

Impact direct

Amplasamentul propus pentru implementarea proiectului Casă de vacanță de la Rimetea, se găsește în afara ariei naturale ROSCI 0253, dar în interiorul ariei naturale protejate ROSPA 0087. În acest context noile utilizări economice ale terenului inclus în proiect, va duce la pierderea sau transformarea unor suprafețe din carul habitatului ROSPA existent, pierdere concretizată în suprafața de teren acoperită de construcție și infrastructura de acces.

Un alt tip de impact exercitat asupra ariei naturale protejate va fi impactul prezenței proprietarilor, pentru anumite perioade date, care vor utiliza acest spațiu interacționând direct cu habitatele locale, prin prezență, mod de viață și intruziunile exercitate asupra acestora, prin excursii, plimbări în aer liber, circulații auto etc. Pentru a limita acest impact va trebui să fie limitat turismul haotic, necontrolat, prin stabilirea obiectivelor destinate vizitării și a unor trasee de parcurs, cu sau fără ghizi sau administratorii ariei protejate. Nu trebuie neglijat nici impactul economico-financiar, exprimat atât prin ridicarea calității vieții locuitorilor din zonă, cât și prin creșterea fondurilor destinate protecției ariei naturale de interes comunitar.

Impactul indirect

Între factorii cu impact indirect asupra zonelor protejate din preajma amplasamentului PP propus amintim: Activitățile desfășurate în cadrul amplasamentului; care sunt activități preponderent de odihnă și recreere, fără practicarea unor activități cu impact asupra mediului sau degradarea unor habitate și nici perturbări a unor specii de interes conservativ; Deși PP nu are legătură directă cu managementul ariilor naturale protejate Natura 2000 adiacente (ROSPA și ROSCI), nici nu afectează semnificativ aceste situri, atât singur cât și în combinație cu alte planuri (În prezent nu există alte planuri/proiecte pe terenul respectiv).

Menționăm totuși că extinderea fenomenului habitării, mai ales cu caracter turistic și de petrecere a timpului liber, care a cunoscut o adevărată explozie în ultimii ani, va impacta tot mai mult prin impactul avut asupra unor specii de animale și păsări. Din aceste considerente apreciem că și pentru viitor valoarea CUT propusă să rămână subunitară, să fie interzisă tăierea vegetației arboricole existente, iar terenurile să fie exploatate cât mai mult în sistem tradițional.

Impactul din faza de construcție, de operare și de dezafectare

În faza de construcție impactul este mai important datorită activităților specifice de șantier. În această fază au loc lucrări de decopertare a solului și săpături, dar activitățile de șantier se vor desfășura numai pe suprafața construită, fără a afecta spațiul verde. Prin alegerea amplasamentului nu sunt afectați copaci maturi, de mari dimensiuni și nu sunt sacrificate tufișuri sau alți arbori de protecție a malurilor cursului de apă. Totodată prin excavarea pământului vor fi afectate probabil sedimente îngropate din luncă. Dar această operațiune va presupune afectarea unora dintre habitatele specifice, precum și posibile exemplare de floră și faună (nevertebrate) aflate acolo.

Aceste măsuri vor reduce semnificativ impactul ulterior, din faza de operare, când fostul habitat de pajiști se va reface treptat, inclusiv prin revenirea în amplasament a unora dintre speciile existente sau protejate.

Având în vedere ca zona în care se va implementa planul are regim de intravilan, impactul generat în faza de funcționare se va cumula cu impactul generat de activitățile din zonă. Activitățile desfășurate fiind cele de locuire

temporară/dormitor, impactul cumulat asupra factorilor de mediu nu va fi semnificativ. Acest tip de impact nu va fi influențat nici de creșterea numărului de vizitatori fiind o zonă privată prin excelență, fără acces din partea turiștilor ocazionali.

Nu putem vorbi de un impact datorat dezafectării construcțiilor, durata de utilizare al acestora va strâns legată de evoluția ulterioară și de decizia proprietarilor.

Impactul rezidual

- Atât impactul generat în faza de construire cât și din faza de exploatare nu are efecte reziduale.

Impactul cumulativ

De cele mai multe ori impacte individuale ne semnificative pot, în combinație, să producă un impact cumulat semnificativ. Efectul cumulativ poate să apară pentru motive diferite precum:

- durata lungă a unui efect advers poate pe o perioadă mai lungă de timp să creeze un impact cumulativ semnificativ - Nu se pune problema;
- diferitele tipuri de efecte adverse pot interfera și spori efectul negativ reciproc și să creeze astfel un impact semnificativ - Nu se pune problema;
- suprapunerea efectelor adverse care acționează în diferite părți sau funcții ale habitatului/speciei, ajungând până la un impact semnificativ - de asemenea nu se pune problema în acest caz.

Efectele cumulative pot avea un impact semnificativ temporar, în timpul fazei de construcție. În cazul PP propus efectul cumulativ este pe de o parte rezultatul intervenției cu utilaje specifice într-un anumit tip de habitat (pajiști antropizate), cu procese de excavare și cumulare de material excavat, iar pe de alta zgomotul utilajelor, emanarea gazelor de eșapament prezența muncitorilor etc. Este un proces temporar, care ia sfârșit odată cu realizarea obiectivului. Odată cu darea în folosință a investiției are loc refacerea treptată a unui habitat în care elementele naturale inițiale, formate preponderent de vegetație ierbacee se dezvoltă paralel cu cea de habitare, oferitade prezența construcției. Acest fapt permite revenirea rapidă speciilor existente anterior (mamifere mici, reptile, nevertebrate etc.), impactul cumulat fiind ne semnificativ.

În plan zonal impactul cumulativ poate să devină periculos odată cu extinderea habitării și dispariția sau diminuarea drastică a elementelor naturale de mediu în favoarea spațiului amenajat.

3.1.2. Impactul pe termen scurt și pe termen lung.

Impactul pe termen scurt se raportează la perioada de implementare amenajare a proiectului, când în zonă au loc o serie de lucrări la infrastructură (amenajarea infrastructurii tehnico-edilitare, turistice și de servicii etc.).

Pe termen lung impactul este strâns legat de modul de funcționare/administrare a investiției, de importanța turistică câștigată și timpul efectiv de funcționare a acesteia, prin:

- poluarea aerului datorată prezenței mijloacelor de transport;
- poluarea prin zgomote, datorată prezenței umane și a mijloacelor de transport;
- interacțiuni directe datorate unor activități turistice extinse în cadrul ariei protejate (excursii la obiective speologice, alpinism, activități de cercetare științifică etc.) la care vor accede și turiștii potențiali cazați aici;
- faza de dezafectarea investiție analizate poate surveni într-un timp previzibil în cazul în care aceasta nu-și dovedește justificarea economică. În acest caz beneficiarul are obligația ecologizării terenului și aducerii lui la starea inițială. Dacă investiția își dovedește viabilitatea economică dezafectarea acesteia va avea loc într-un într-un timp nedefinit pe baza legislației existente în acel moment.

Efectele negative semnificative ale acestor tipuri de impact ar putea fi sistematizate astfel:

☐ pierderi din suprafața habitatelor	– cod impact: A
☐ pierderi ale diversității biologice a habitatelor	– cod impact: B
☐ fragmentarea habitatelor	– cod impact: C
☐ pierderi din suprafața habitatelor favorabile (cuibărit și hrănire)	– cod impact: D
☐ fragmentarea habitatelor favorabile	– cod impact: E
☐ disturbare	– cod impact: F
☐ modificarea condițiilor ecologice	– cod impact: G
☐ întreruperi ecosistemice funcționale	– cod impact: H
☐ poluarea aerului, apei și solului	– cod impact: I
☐ diminuarea resursei trofice	– cod impact: J

La o analiză mai atentă al acestor posibile efecte negative, putem constata că acestea lipsesc cu desăvârșire (B; C; E; G; H; J) sau că acestea afectează într-un mod ne semnificativ sau ireversibil habitatele existente (A; D; F; I).

Concluzie

Ca urmare a activității de cercetare în teren efectuate atât pe amplasament cât și în vecinătăți nu au fost identificate speciile de plante și habitatele de interes conservativ pentru care a fost desemnata aria naturala protejata de interes comunitar. Excețând habitatele mărginașe, cele identificate pe amplasament sunt puternic antropizate și cu valoarea conservativă

scăzută. Astfel nu au putut fi observate impacte asupra stării de conservare a habitatelor de interes conservativ de pe suprafața ROSCI0253 Trascău, care se găsește în afara ariei de implementare a PP.

3.2. Evaluarea semnificației impactului

Interpretarea corectă a semnificației impactului reprezintă cea mai importantă parte a întregului proces, putând fi considerată crucială pentru întreaga evaluare. Semnificația impactului trebuie să fie evaluată la nivelul fiecărei arii naturale protejate de interes comunitar, luându-se în considerare statutul de conservare a speciilor și habitatelor la nivelul regiunii biogeografice.

Evaluarea semnificației impactului în cadrul studiului se face pe baza următorilor indicatori cheie cuantificabili:

1. procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut;
2. procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar;
3. fragmentarea habitatelor de interes comunitar (exprimată în procente);
4. durata sau persistența fragmentării;
5. durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar;
6. schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață);
7. scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea PP;
8. indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar.

Pe baza acestor indicatori-cheie se va determina, în cadrul studiului EA, impactul preconizat al PP asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar.

Orice pierdere din suprafața ariei naturale protejate sau reducere a efectivelor populației speciei va fi cuantificată și evaluată sub raportul impactului asupra obiectivelor de conservare a ariei naturale protejate și asupra statutului de conservare a habitatelor și speciilor-cheie.

I. Procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut

Suprafața pe care se vor realiza lucrările de construire pentru casa de vacanță, inclusiv accesele, parcuri, terasă, spațiul verde, este de 920 m². Din aceasta suprafață, conform bilanțului teritorial procentul de ocupare a terenului nu va depăși 203 mp, adică 22 % din suprafața terenului, iar coeficientul de utilizare a terenului nu va depăși 0,13 %. Raportând aceste suprafețe la suprafața totală a siturilor Natura 2000 rezultă că:

situl ROSCI0253 Trascău nu va fi afectat în nici un mod, amplasamentul PP fiind în afara sitului;

situl ROSPA 0087, va fi afectat cu un procent de 0,000021%, raportat la suprafața sa.

Rezultă deci că și procentele pierdute din suprafața habitatelor folosite pentru hrănire, de către speciile de interes conservativ este unul nesemnificativ fără impact major.

Suprafețe SCI / SPA în Județul Alba						
Nr. crt	Numele ariei naturale protejate	Tipul	Suprafață jud. Alba (ha)	Suprafața ariei naturale protejate (ha)	Suprafața ocupată de PP (ha)	Procent PP/SCI/SPA
1	Trascău	SCI	48061	49963,5	0	0,00%
2	Munții Trascău	SPA	75484	93189	0,02	0,00%

În acest caz structura bilanțului teritorial este următoarea:

STRUCTURA BILANȚULUI TERITORIAL

Utilizări ale terenurilor	Situația existentă		Situația propusă	
	Suprafața (ha)	Procent (%)	Suprafața (ha)	Procent (%)
Terenuri în intravilan	0,092	100	0,092	100
Suprafață construită	0	0	0,02	9,7
Zonă verde (pajiști)	0,092	100	0,072	77,9
Alei pietonale	0	0	0,048	5,3
Suuprafețe carosabile/parcaj	0	0	0,04	7,1
Total	0,46	100	0,46	100

II. Fragmentarea habitatelor de interes comunitar

Având în vedere că pe suprafața studiată sau în vecinătatea amplasamentului nu au fost identificate habitate de interes comunitar, implementare proiectului propus spre reglementare nu produce pierderea sau fragmentarea reversibilă sau ireversibilă a unor asemenea habitate.

III Schimbări în densitatea populațiilor

Pe zonele studiate nu au fost semnalate schimbări în densitatea populației unor specii de interes comunitar. Aceste zone nu constituie habitat primar pentru speciile de interes comunitar asupra cărora au putut fi observate efecte negative ci

constituie mai degrabă habitate de vânătoare/ hrănire și transit.

IV Scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea planului

Asa cum se poate observa din proiectul supus avizării, pe amplasamentul analizat se vor derula lucrări în vederea constuirii unei case de vacanță, cu dimensiuni similare unei case de locuit (100 mp). Având în vedere că suprafața pe care este propusă realizarea acestui proiect a fost utilizată ca și teren agricol cultivat, acesta nu adăpostește habitate sau specii de interes comunitar.

3.3 Evaluarea impactului cauzat de proiect fără a lua în considerare măsurile de reducere al acestuia

Având în fapt că pe suprafața amplasamentului propus pentru implementarea PP este situat în afara ariei naturale ROSCI0253, în Planul de management nu au fost identificate habitate de interes comunitar. Amplasamentul PP este situat în arealului sitului ROSPA0087, dar impactul acestuia asupra avifaunei locale este nesemnificativ/lipsește!. Toate speciile de interes conservativ din zonă folosesc suprafața de teren pe care va fi implementat proiectul doar pentru hrănire și într-o mică măsură și/sau în tranzit. În acest context apreciem că impactul identificat, chiar și fără a lua în considerare măsurile de reducere pentru acesta, rămâne de ordin nesemnificativ, producându-se doar o perturbare a speciilor de ordin etologic care nu afectează conservarea specie pe termen lung.

3.4 Evaluarea impactului rezidual după implementarea măsurilor de reducere a impactului

Asa cum s-a menționat în descrierea anterioară, pentru proiectul Construire casă de vacanță în localitatea Rimetea nu anticipăm existența unui impact rezidual.

Concluzii

1). Implementarea PP propus spre a fi construit și apoi exploatat modifică suprafața sitului, dar în urma evaluării posibilului impact asupra potențialului natural al sitului de interes conservativ se constată că integritatea sitului Natura 2000 ROSPA0087 – M-ții Trascăului nu va fi afectată.

2). Deși modificările datorate lucrărilor de construcție au un caracter ireversibil, integritatea ariei naturale de interes comunitar menționate este asigurată prin asigurarea obiectivelor de conservare stabilite prin Planul de management al sitului și a funcțiilor acestuia. În acest fel complexul de habitate existent și speciile pentru care aria naturală a fost constituită nu vor fi afectate.

Realizarea investiției prevăzute pentru implementarea PP va avea un impact nesemnificativ și nu are ca rezultat modificarea statutului de conservare al speciilor/habitatelor de interes conservativ.

Pentru eliminarea oricăror impacte accidentale ulterioare, care pot să apară în perioada de execuție a proiectului sau în cea de exploatare se impune respectarea măsurilor identificate în prezentul raport.

MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI

De asemenea, studiul trebuie să cuprindă și un plan al măsurilor de reducere a impactului în ceea ce privește calendarul de implementare și persoana juridică sau fizică responsabilă de monitorizarea și implementarea măsurilor de reducere a impactului. În cazul în care în cadrul activității de monitorizare a implementării măsurilor de reducere a impactului apar elemente noi care nu au fost luate în calcul inițial, vor fi întreprinse acțiuni care să remedieze aceste aspecte.

4.1. Măsuri de reducere a impactului produs de PP asupra siturilor Natura 2000 din Trascău.

Amplasamentul PP propus se găsește în afara sitului de interes comunitar ROSCI0253 – Trascău.

4.1.1. Măsuri de reducere a impactului privind speciile de interes comunitar

*a. Măsuri de prevenire sau reducere a impactului negativ pentru speciile de chiroptere posibil prezente în zonă *Rhinolophus hipposideros* și *Myotis myotis**

1. Turiștii vor fi informați despre interdicția de a vizita peșterile în timpul sezonului rece;
2. În interiorul casei de vacanță și în afara ei proprietarii nu se vor derula activități generatoare de zgomot;
3. Nu se vor folosi insecticide în exteriorul încăperilor ce intră în compunerea casei de vacanță;
4. Iluminatul exterior al ansamblului pe timp de noapte va fi redus la strictul necesar.

b. Măsuri de prevenire sau reducere a impactului negativ pentru speciile de nevertebrate;

1. La întreținerea eventualelor culturi de plante ornamentale nu se vor folosi produse fitosanitare (insecticide, erbicide, fungicide), care pot afecta negativ diferitele specii de nevertebrate prezente în areal;
2. În spațiile exterioare focul se va aprinde numai în locuri special amenajate. Se vor lua toate măsurile necesare pentru a preveni izbucnirea unor incendii de vegetație;
3. Nu se vor depozita materiale în afara perimetrului administrativ al casei de vacanță sau pe limitele perimetrului

supus reglementării.

4.1.2. Măsuri de reducere a impactului general asupra biodiversității

vor fi amenajate spații pentru depozitarea materialelor de construcție doar pe suprafața supusă reglementării pentru a se evita antrenarea lor de apă din precipitații. Măsura se va aplica pe perioada de construcție de către șeful de șantier;
Revegetarea suprafețelor afectate de construcții se va face folosind specii autohtone, la finalizarea construcției prin grija proprietarului;
pe amplasamentul PP se vor folosi în scop decorativ specii de arbori și arbuști autohtoni, atât în perioada de construcție, cât și în perioada de utilizare, prin grija proprietarului;
se va evita utilizarea unor surse de zgomot puternice (difuzoare audio externe) în perioada de funcționare, prin grija proprietarului;
deșeurile menajere vor fi depozitate selectiv, într-un spațiu special amenajat, de unde va fi ridicat de către agenți economici autorizați, pe bază de contract, atât în perioada de construcție cât și în cea de funcționare, prin grija șefului de șantier sau a proprietarului.

4.2. Măsuri de diminuare a impactului asupra speciilor/ habitatelor în perioada de construcție, respectiv utilizare

a. Deși impactul asupra avifaunei și a faunei din zonă sunt unele minimale, beneficiarul PP își asumă următoarele măsuri menite să ducă la diminuarea unui eventual impact negativ asupra ariei protejate:

- Custodele siturilor Natura 2000 din zonă va monitoriza implementarea și exploatarea PP, inclusiv respectarea tuturor măsurilor impuse prin Avizul custodelui ariei protejate;
- Încă de la începerea lucrărilor antreprenorul/constructorul va delimita în teren zona de lucru, pentru a preveni/minimiza distrugerea suprafețelor vegetale;
- În perioada executării lucrărilor de construcție organizarea de șantier se va realiza pe o singură locație, evitându-se cât mai mult posibil suprafețele de depozitare a materialelor și a deșeurilor;
- Atât pe timpul efectuării lucrărilor de șantier cât și pe timpul exploatarei, deșeurile menajere și de altă natură vor fi colectate separat și gestionate astfel încât să nu poată constitui hrană pentru animalele sălbatice din zonă. Evacuarea lor se va face prin grija șefului de șantier/beneficiar, de către o firmă specializată pe bază de contract.
- Se interzice circulația autovehiculelor în afara drumurilor trasate pentru funcționarea șantierului și ulterior, în timpul utilizării (alei de acces, parcuri), în scopul minimizării impactului asupra habitatelor/speciilor pentru care a fost declarat SCI/SPA. În acest sens constructorul se va obliga să folosească numai utilaje silențioase pentru a evita disturbarea speciilor de păsări și mamifere prezente în zonă;
- Plantarea pe suprafața proprietății a unor pomi fructiferi și/sau copaci, va oferi condiții de odihnă, hrănire, observare, cuibărire pentru diferitele specii de păsări;
- Funcționarea investiției și prezența umană va oferi resurse suplimentare de hrană pentru unele specii, datorate activităților specifice (semințe, resturi de alimente, surse de apă etc.).

b. Prezentarea calendarului implementării și monitorizării măsurilor de reducere a impactului;

Realizarea investiției se va întinde pe parcursul unui an calendaristic, cu posibilitatea extinderii acestei perioade pentru încă 6 sau 12 luni, în funcție de necesități. Pe această perioadă se cere:

- monitorizarea implementării și exploatarei PP asupra sitului ROSCI 0260 efectuată de către custode;
- odată cu recepționarea lucrărilor de construcție se vor monitoriza și măsurile de reducere a impactului aplicate.
- Informarea beneficiarului de către custodele sitului Natura 2000 asupra situațiilor deosebite, care s-au produs datorită implementării PP;
- Toate consemnările rezultate, ca urmare a efectuării monitorizării, vor fi depuse anual de către custode, până la sfârșitul primului trimestru al anului ulterior realizării monitorizării, la APM Alba.

c. Alte aspecte relevante pentru conservarea speciilor și/sau habitatelor de interes comunitar.

Măsurile de reducere a impactului trebuie:

1. să fie parte integrantă din PP propus;
2. să se adreseze direct impactului;
3. să fie funcționale la momentul producerii impactului negativ;
4. să aibă la bază cele mai recente date științifice din teren.

Nu sunt prevăzute alte măsuri de reducere a impactului.

4.3. Alte aspecte relevante pentru conservarea speciilor și/sau habitatelor de interes SCI și SPA

În acest context ne vom opri asupra măsurilor de reducere a impactului asupra speciilor și habitatelor în perioada de implementare/construcție și de utilizare a PP, subliniind necesitatea unor măsuri adecvate, precum:

- Pe timpul ridicării construcției antreprenorul va delimita zona de lucru pentru a limita și prevenii distrugerea altor suprafețe vegetale, prin restrângerea la minim a suprafețelor ocupate de către organizarea de șantier și printr-o îngrăditură provizorie a acesteia.
- Pentru a nu afecta habitatele de interes conservativ cele mai expuse, respectiv cele acvatice din preajma văii, prin infrastructura temporară creată se interzice deșeurile minerale sau de altă natură în cursul de apă sau pe malurile sale.
- Pentru prevenirea și combatere a poluării accidentale executantul va lua toate măsurile care se impun pentru prevenirea poluării ecosistemelor acvatice, o atenție specială fiind acordată rezidurilor minerale (uleiuri, motorină etc.) și substanțelor solide sedimentabile.
- Stratul de sol vegetal de pe suprafața afectată de construcție se va îndepărta și depozitată în grămezi separate, pentru a fi readus și utilizat după reumplerea săpăturii, pentru a favoriza refacerea vegetației naturale inițiale.
- Pentru o perioadă de 2-3 ani la începutul și sfârșitul perioadei de vegetație, administratorul sitului va verifica modul de renaturare a suprafețelor afectate de implementarea PP.
- Este interzisă circulația autovehiculelor în afara drumurilor destinate funcționării șantierului (drumuri tehnologice, drumuri de acces), în vederea minimalizării impactului acustic asupra speciilor de importanță comunitară. Pentru accesul în șantier se va utiliza cu precădere drumul de acces care trece pe lângă teren și mai puțin drumul comunal, care trece prin apropierea cursului de apă.

Pentru perioada de utilizare a investiției se impun, de asemenea, câteva măsuri concrete, care să limiteze impactul uman asupra speciilor și habitatelor de interes conservativ. În acest scop sunt propuse următoarele măsuri:

- Se va interzice folosirea mijloacelor auto recreative (ATV, motociclete) pe potecile și pe drumurile de acces în sit.
- Sunt interzise de asemenea folosirea autovehiculelor și al altor mijloace auto recreative pe drumurile forestiere din cadrul sitului, fără un acord prealabil din partea administratorului sitului sau a proprietarului fondului de vânătoare.
- Pentru evitarea apariției unor probleme cu urșii (care se hrănesc cu resturi din tomberoane) sistemul de colectare a deșeurilor se va face într-un spațiu îngrădit și în containere securizate ce nu pot fi accesate de urși. Recomandabil este ca deșeurile menajere să fie evacuate zilnic.

4.4. Măsurile de menținere și restaurare a statutului favorabil de conservare

4.4.1. Măsurile de menținere și restaurare a statutului favorabil de conservare

Măsurile de menținere și restaurare a statutului favorabil de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară constituie o implementare "normală" a prevederilor Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (Directiva Habitate) și Directivei 79/409 CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva Păsări).

4.4.2. Măsurile compensatorii.

Implementarea PP nu va avea un impact asupra zonei protejate, care să necesite cheltuieli financiare suplimentare pentru menținerea statutului de favorabilitate. Eventualele implicații negative care vor fi identificate de către custode și/sau alți factori de mediu, se pot rezolva prin implementarea unor măsuri punctiforme în acest sens.

Titularul PP alături de custode sunt responsabili de monitorizarea implementării măsurilor de reducere până în momentul când acestea devin funcționale și de transmiterea unui raport privind implementarea și funcționarea acestor măsuri autorității competente pentru protecția mediului.

4.5. Măsurile de menținere și restaurare a statutului favorabil de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară

Principala măsură de menținere și restaurare a statutului favorabil de conservare a speciilor și habitatelor de importanță comunitară o reprezintă implementarea "normală" a prevederilor Directivei 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (Directiva Habitate) și Directivei 79/409 CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva Păsări);

4.6. Măsurile compensatorii

Implementarea PP nu va avea un impact asupra zonei protejate, care să necesite cheltuieli financiare suplimentare pentru menținerea statutului de favorabilitate. Eventualele implicații negative care vor fi identificate de către custode și/sau alți

factori de mediu, se pot rezolva prin implementarea unor măsuri punctiforme în acest sens.

Titularul PP alături de custode sunt responsabili de monitorizarea implementării măsurilor de reducere până în momentul când acestea devin funcționale și de transmiterea unui raport privind implementarea și funcționarea acestor măsuri autorității competente pentru protecția mediului.

4.7. Concluzii

1. Amplasamentul propus pentru implementarea PP nu se găsește în interiorul sitului ROSCI 0257, dar este amplasat în perimetrul sitului ROSPA0087. Implementarea acestuia nu va influența semnificativ suprafața siturilor menționate. Fiind situat într-o zonă deja antropizată, ocupată de gospodării ale localnicilor, infrastructură turistică și alte construcții apreciem că posibilul impact asupra capitalului natural al sitului Natura 2000 nu va fi unul important;

2. Impactul identificat nu are ca rezultat modificarea statutului de conservare al speciilor și habitatelor de interes conservativ.

3. Realizarea investiției prevăzute prin plan nu va avea impact semnificativ direct asupra speciilor/habitatelor de interes conservativ.

4. Integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar este asigurat prin respectarea obiectivelor de conservare și prin menținerea coerenței structurii ecologice și a funcțiilor acesteia.

5. *Respectarea măsurilor identificate în prezentul studiu va asigura eliminarea posibilității producerii unui impactului negativ, care poate să apară în perioada de implementare și derulare a proiectului.*

Metodele utilizate pentru culegerea informațiilor privind speciile și habitatele de interes comunitar

Studiu de Evaluare Adecvată prezent a fost realizat conform metodologiei indicată în OM 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar; al Ordinul 262/2020 pentru modificarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 19/2010, precum și Manualul de aplicare a Ghidului privind evaluarea adecvată a impactului planurilor/proiectelor asupra obiectivelor de conservare a siturilor Natura 2000.

Pentru efectuarea acestui studiu au fost utilizate informații referitoare la amplasamentul propus al proiectului supus analizei și la zonele învecinate care ar putea fi afectate de implementarea acestuia.

Informațiile referitoare la caracteristicile ecosistemelor, a reliefului și alte aspecte specifice zonei amplasamentului proiectului supus analizei au fost însușite, utilizând documentațiile Parcului Național Cheile Nerei-Beușnița (Plan de management, Plan de măsuri etc.) și vizita din teren în zona de implementare a PP, din vara anului 2020. Întocmirea Studiului de Evaluare Adecvată prezent a inclus două etape: etapa de birou și etapa de teren.

Etapa de birou a inclus studierea documentelor referitoare la proiect primite de la beneficiar și de la PNCN-B stabilirea perimetrului acestuia pe hărți, studiul materialelor referitoare la siturile Natura 2000 care se suprapun peste zona proiectului, studiul unui complex material bibliografic și elaborarea studiului propriu-zis.

Etapa de teren a presupus localizarea în teren a perimetrelor proiectului propus, efectuarea de fotografii relevante și studii referitoare la prezența habitatelor și a speciilor, utilizând metodologii specifice fiecărui grup taxonomic.

Semnătura și ștampila titularului

arh. Virgil Mihut

Bibliografie

- Combroux, et al. 2007 - Combroux, I, Thiry E., Toia T., *Caiet de habitate si specii – fise pilot*, Editura Balcanic, Timisoara, 2007.
- Predoiu, Șoflea, 2008 - Gheorghe Predoiu, Nicolae Șofleata – *Habitat forestiere de interes comunitar incluse în proiectul LIFE05 NAT/RO/000176: „Habitat prioritare alpine, subalpine și forestiere din România” – Măsuri de gospodărire*, Ed Univ Transilvania, Brașov, 2008
- Doniță et al, 2005 - Donita N., Popescu A., M. Puca- Comanescu, Mihailescu S, I-A. Biris – *Habitatetele din Romania, E T Silvica Sibiu, Bucuresti-2005* .
- Măhăra, Argeșel, 1993 - Măhăra, Gh., Popescu-Argeșel, I - *Munții Trascău – Ghid Turistic*, Ed. Imprimeriei de Vest, Oradea, 1993.
- Muntean, 2011 - *O. Muntean, I.M. Muntean, M.Muntean – Conservarea capitalului natural al M. Trascau*, în pangeea 11, 2011
- Argeșel, 1977 - Popescu-Argeșel, I – *Munții Trascăului – Studiu geomorfologic*, Ed. Academiei RSR, București, 1977.
- Gafta, Mountford, 2008 - D. Gafta, J.O. Mountford – *Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România*, Cluj-Napoca, 2008
- Gherghely, 1969 - Gergely, I. , 1964, Pajiștile mezofile din partea nordică a munților Trascăului, ContribBot_Gergely_1969
- Ionescu, 2013 - Ionescu O. – *Ghid sintetic de monitorizare a speciilor de mamifere de interes comunitar din România*, Voluntari, 2013
-
- Török, 2013 - Török Zsolt, et al - *Ghid sintetic de monitorizare a speciilor comunitare de reptile și amfibieni din România*, Tulcea, 2013
- Tatole V, 2010 - Tatole Victoria - *Ghid metodologic, Managementul și Monitoringul speciilor de animale Natura 2000 din România*, Ed. Excelsior Print, București;
- Valenciuc, 2002 - Valenciuc N. - *Fauna României, Clasa Chiroptera, vol. XVI, fasc. 3*, Ed. Acad. Române, București, 2002;
- Necula, 2012 - Gabriel Nicula - *Infonatura 2000 în România – Atlas*, 2012
- Vlaicu et al, 2013 - Vlaicu, M., Csaba, J., Dragu, A. Borda D., Goran C. - *Ghid pentru monitorizarea stării de conservare a peșterilor și speciilor de lilieci de interes comunitar din Romania*, București, 2013
- Iorgu, coord., 2015 - Ionuț Ștefan Iorgu – *Ghid sintetic pentru monitorizarea speciilor de nevertebrate de interes comunitar din România*,
- Mihăilescu, S., 2015 - Simona Mihăilescu, Anastasiu Paulina, Popescu Aurel – *Ghidul de monitorizarea a speciilor de plante de interes comunitar din România*, București, 2015
- Mazilu, R. - Roxana Mazilu – *Atlas al speciilor de păsări de interes comunitar*, 2015
- Rákósy, 2012 - László Rákósy - *Specii de fluturi indicatoare pentru pajiștile uscate cu Înaltă Valoare Naturală din Transilvania*, 2012
- * * * - Planul de management al ROSPA0087 Munții Trascăului, ROSCI0253 Trascău, ROSCI0300 Fânașele Pietroasa-Podeni, ROSCI0035 Cheile Turzii, ROSCI0034 Cheile Turenilor precum și a celor 35 de arii naturale protejate de interes național de pe suprafața acestora.
- * * * - Formularul standard la ROSCI0253 - Trascău
- * * * - Formularul standard la ROSPA0087 - Munții Trascău
- * * * - Ghidul de monitorizare a speciilor de plante de interes comunitar din Romania, București, 2015
- * * * - Infonatura 2000 în România – Atlas, 2012
- * * * - <http://natura2000.eea.europa.eu/>
- * * * - <http://infonatura2000.cndd.ro>.
- * * * - <http://pasaridinromania.sor.ro/>
- * * * - <http://www.anpm.ro/ro/natura-2000>